

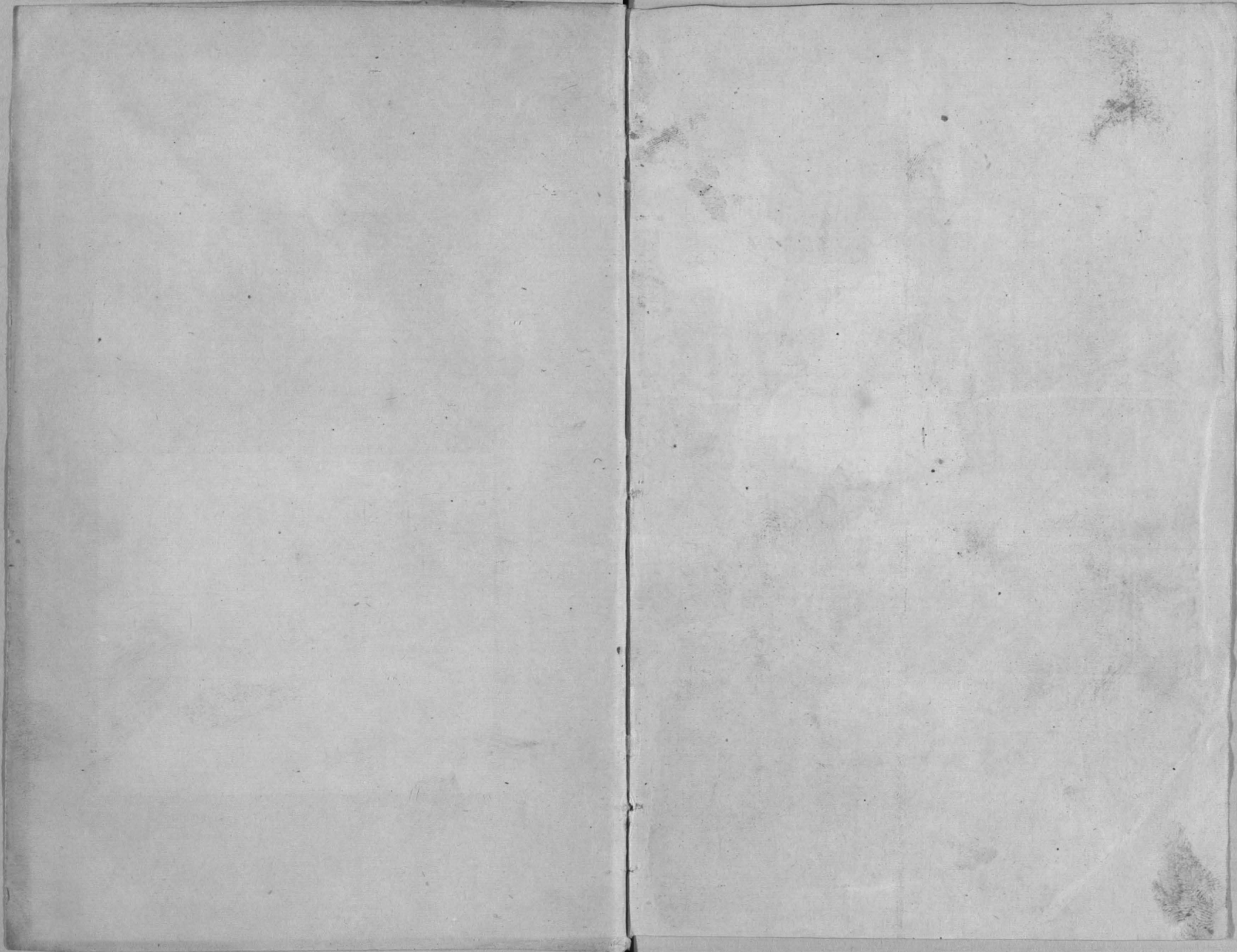
8th Theol. 5678.

Beverland

= W

416 129 586 800 18

*hoc exemplar pra reliquis omnib;
ideo consideratu dignum est, qui a
relibet manu auctoris, priorem edi-
tionem castigantis.*

vid. Schelhorn. amoenit.

vid. Schelhorn.

nr - 6

AR
HADRIANI BEVERLANDI

I. U. Licentiati

DE

PECCATO ORIGINALI,

καὶ ἐξ ὧν sic nuncupato,

DISSERTATIO.

X *Psalmographus* Pl. LVIII. commate IV.

*Abalienati sunt impii inde à vulsa, erra-
verunt ab utero; loquentes men-
dacia.*

*X Regius in
prolo
Psalmos.*

LUGD. BATAV.

Ex Typographia DANIELIS & GAESBEECK.

M. DC. LXXIX.

in Horto Salmaria Hesperidum

Typis Adami Eve, Torne Filii.

M. DC. XXX.

ad exemplar Editionis prioris.

Pieri facer est locis extra
maja.

FABIUS Lib. XII. c. 6.

Non differendum est tyrocinium in Senectutem,
nam quotidie metus crescit, majusque fit sem-
per, quod ausuri sumus: & dum deliberamus, quan-
do incipiendum sit, incipere jam serum est. Quare
fructus studiorum viridem, & adhuc dulcem promi-
deceat, dum & venia & spes est, & paratus favor,
& audere non dedecet; & si quid desit operi, sup-
pleat aetas: & si qua sunt dicta juveniliter, pro in-
dole accipiuntur.

ningnam addo sedis, addoq; piddendis
Ultimur Exemplis, ut non pejora & super sint.

Innocens confira potest permittore
Insis.

ARTE ET MARTE

Viro Inclito

**BERNARDO
DE GOMME**

Equiti torquato, Castrorum

**CAROLI II.
Britanniae Regis**

Grumatteo Supremo, Pariter ac Milita-
rium Machinarum Architecto

~~Generalissimo~~ Primipilari,

HADRIANUS BEVERLANT Barlandus.

Privignus, Vitrico. opt.

L. M. Q.

D. D. C.

Lustrum jam est ex quo, Hono-
rande vir, pallentes legulejorū (inria nostra
modernorū mores radebam,
& ingenuo cavillo veterum jurisperi-

A 2

torum

DEDICATIO.

torum culpam defugebam, ut togatorum hoc Puteal, Sophiæ tyrocinium nomini tuo, in grati animi *νεμεσιον*, inscriberem; verum enim vero veterum monumenta ruminanti dulciores salebræ obvenêre, quibus fatalem necessariæ Veneris luem suo gladio jugulare jubebat corruptioris ævi cacœthes. Tandem post ardua mentis, & lubrica ingenii, & negotiorum intercapedines tardigrado, inter sacrum saxumque fluctuanti, multotiesque non indiligenter pensitanti occurrit placidum ingenitumque mortalium nefas, ejus salebrosam Spartam, ut tandem adornarem, nulla religio obstabat, sed omnis necessitas suadebat. Lugdunense laerpitium Vitrico, qui ipsius genitoris provinciam hucusque sustinuit, offerri vo-

TRISTOT

S A

luic

DEDICATIO.

luit Pallas: utinam uno eodemque libando simpuvio in Britannia Catholicæ veræque religionis Liturgiæ brevi litare sinat exercituum Rex & pacis auctor. Illic throni, *Illic tiara, vestis candida*
de, Illic purpureâ canus cum veste Sa-
cerdos. ~~XX~~

Patriâ An. LXXI: undique populari-
~~cis~~ Martis tigribus & rapidis exossatâ
 Leonibus, (*infandum jubeor renovare*
dolorem!) Metelli urbe, rusticorum
 audaciâ truculentorum, civiumque
 dissidiis, ad suæ defensionis subsidia
 incautis, nec non imbellis inopisque
 popelli rabie quassata, Diœcesi unâ
 atque alterâ hostium, cædes, incendia,
 ac Stupra meditantium, crudelitate
 propemodum deletâ ac depopulatâ
 (*Ossa vides rerum vacuis exusta*
medullis)

XX

47

per

radu pposito vaticis
DEDICATIO.

per cæruleas Neptuni plagas, (non
sexus, non ætas periculo tum vacua)
equo ligneo, pelagum fulcante, in di-
visam à tota orbe insulam cum me
contulisses, quibus beneficiis, quibus
delectamentis advenam non excep-
stis! quibusne gaudiis, cupediisque,
lasere & pipere inspersis, exoticoque
jure perfusis, me delibutum reddidi-
sti! nuperque Illustrissimo Comiti
de Ossory Periscelidis Equiti literis
melle & papavere sparsis commen-
dasti, &c! quæ omnia persequi non
patitur papyri æquor, oppressum ita-
que beneficiorum mole obtrudere ju-
bet verecundia. Unum tamen præ-
dicandum censeo, quod admodum
prætextatam meam ætatem tuo præ-
sidio vallabat pia mater, cum Bredæ
A. LX. tuis meritis, omnium primo
mihi

DEDICATIO.

mihi obstipo capite pristinam post-
liminio restitueret sanitatem Sere-
niss. Fidei Defensor, morbumque,
qui per annos quatuor me infestave-
rat, monstroso tactu leniverit. Con-
fragosam in fastigium dignitatis esse
viam novimus Candidati, nisi pur-
pura vendat Causidicum, vendant-
que Amethystina; masculæ autem
virtutis tuæ Specimina, in ardua no-
bilitatis supercilia vibrata, Sereniss.
Regi Carolo Primo probata usque
adeo fuere, ut primore apicum con-
gressu Equestri te ornaverit torque,
diu inservientem indies fidem ex-
pertus, Tibi cohortis præfecturæ
provinciam demandaverit, cujus ex-
perimenta contra *Acherontis pabulum*
tot tantaque intra telorum jactum
primipilus exhibuisti, ut te omnes-

DEDICATIO.

que constantes Martyr Carolus, cum
caelestem hereditatem cerneret, abi-
retque ad ipsos Superos & beatos, Di-
lectissimo Filio mancipaverit. Ita-
que Sereniss. Carolus Secundus pie-
tatis paternæ necessitate victus, Te
mente solidâ constantem, Archite-
ctum machinarum bellicarum su-
preum voluit. hinc subversi mon-
tes, maria contracta, Dunkerkæ, Ports-
muthæ, Pleymouthæ arces ab imis
fundamentis à te excitatæ. Egregia
mehercule æternitatis monumenta!

*Addetot egregias urbes, operumque
labores,*

*Tot congesta manu præruptis oppi-
da saxis,*

*Fluminaque antiquos subterlaben-
tia muros.*

Mare Ibericum, jactis in altum Tingi
moli-

DEDICATIO.

molibus, tutum pacatumque reddi-
disti, ita ut Turcæ contracta nunc
sentiant æquora sua, & vindex stator-
que piratarum celebretur Fidei De-
fensor.

*Fretum metuens pelagi pirata re-
linquet.*

Nuper cum hospitalitatis tesserâ me
tanquam vinculo devinctum retine-
res, Te hospitiorum Mareschal-
lum, Cretatarium sive Grumatteum
dixit Regis sacratissimi Majestas. Hæc
omnia sine ullo suffragiorum ambi-
tu, refragante virosâ susurronum fæce,
& applaudente multitudine, quæ
nec alterius opimis marcescit, nec
acutis limat oculis, nec obliquo ma-
cet livore. Multi enim magnitudi-
nem fortunæ suæ peccandi licentiâ
metiuntur, tu autem ingenuâ comi-

A §

tate

DEDICATIO.

rate liberalique affabilitate adeo cunctos devincis, ut malignis æmulationis stimulis nullus vacare tentet. Scis invidiam effugere, in sinu gaudere, & indultis muneribus feliciter uti, parcumque fruendi modum servare, gnarus male vim suam aliorum contumeliis experiri Potestatem; ita tamen ut nec heredi omnia procurare, nec tibi omnia denegare satagas. *Utque* in pauperes atque egenos liberalissimus venerationi sis, ne postea Harpyæ fœdæ unguibus tortis rapiant cuncta.

Non possidentem multa vocaveris

Rite beatum; rectius occupat

Nomen beati, qui Deorum

Muneribus Sapienter uti,

Duramque callet pauperiem pati

Pejusque Letho flagitium timet.

Inte-

*X Non tibi suppositas infelix strangulat arca
Divitias
ut quis*

DEDICATIO.

Interim te sospitet, Deus Opt. Max. & per honorum titulos servet, protegat, Regemque tuum sacratum, ut una cum Principe nostro Aroufionensium, Patriæ meæ deliciis, sancté & inviolabile custodiat, sinatque Superis mutuam habere eorum curam, & mentem divini humanique juris intelligentem in felicissima incrementa largiatur, belli que calamitatem pacis lenitate sopiat, genu flexo supplex venerabor *Jehovah Zebaoth* *omnium,*

Jam minæ sævi cecidere ferri, *deorum*

Jam selet murmur grave classicorum, *Principum*

Alta pax orbis revocata leti est.

Trux ira decet feras, candida pax homines. Itane miles homo est? venale animal cujus corpus & anima quinis in diem æstimatur assibus, ipsos duces cruenta Bellona

Dum

DEDICATIO.

*Dum bombum bombardasonat, re-
sonante boatu,*
Pacem implorare admonet. Jam e-
quidem tuba non amplius terribili
sonitu Taratantara ingeminat, sed in-
tra urbium mœnia

*Hi volucres tollunt Aquilas, hi
picta Draconum
Colla levant, multusque tumet per
nubila serpens.*

Ego saltem civilia bella Tardipedi
Deo sacrata velim, ut æternos habeant
franos, & adamantinis vineta cate-
nis, & votorum æstu sopita in ater-
num quiescant, tum brevi me redu-
cem lares & penates tui videbunt re-
cipientque præstolantem (nec enim
tesseram confregisti) quando tran-
quillo vitæ otio, & nunquam tur-
bata gaudebimus quiete. XX Da Pa-

cem

DEDICATIO.

*cem Domine in diebus nostris, quia non
est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu
Deus noster.*

*Pax hominum genitrix, pax est cu-
stodia rerum,*

*Pax aperit juris justitiæque so-
rum.*

*Gloria pace minor, minor est victo-
ria pace,*

*Atque aliquid pejus pace trium-
phus habet.*

Nobili,

*ne Mars clangens tibi præcordia, ut
filicina sono fulmine
et terræ iussa, custodem pacis cogeret, vocat*

*XX cum tetra discordia ferratos
belli postes refugerit ferroque
belli prii Iani limina composuerit.*

Out vers opt ander blaet.

EPISTOLA

Culpantis cupiam sustinuisse femur.
 Ita comparatum est, ut quicquid præter consuetudinem emicuerit, repentino oculo spectemus, interrogemus, ostendamus, & antequam ipsi perspexerimus, legerimus & intellexerimus concepta relinquamus, & ut abominanda Tardipedi Deo devoveamus. Adeone inhumanum esse decet, ut inaudita, ad mentem referentis, forsitan furentis aut stolidi, ilico diris mancipemus! Nihil adeo
 a) absonum, quod non mirari omnes desinant, si præjudiciis sepositis rem lynceis intueantur oculis. Quod si tamen agnitâ veritate perseverare velint in errore, eos ut contumaces ad Anticyram relego, ut helleboro & porculo se piari sinant donec resipiscant. Nulla in re improba Sacraque rerum industria dexterius luset, quam in tanta ingeniorum varietate. Mentis caligo magis errorum amore, quam errandi necessitate agitur, & ut sui aliquid videatur afferre, etiam recta commutat, adeo ut diligenti cura errorem vix cavere possis, Qui cavet ne decipiatur, vix cavet cum etiam cavet. Et quum cavisse ratus est, sæpe is cautor captus est.
 Cum

AD D. DE GOYER.

Cum circa ingenti nefas originem atque naturam Siculis gerris vaniora comminiscantur in specu Trophonii bardi buccones, quorum sodalitati ne congressu quidem primore socière peto; Ideo ausus fui mea styli mucrone chartis illinire. Inter Antistites Ecclesiæ Primitivæ Episcopi atque Presbyteri quidam opinioni meæ favere videntur: haud tamen scio ~~num~~ recte & penitus enucleaverint, tu interim, Perspicax Vir, oculatâ fide cernere & dijudicare poteris. Qui bene conjecerit, hunc vatem perhibeto optimum. Quiritaris forsan me nimis audacem

Meque sub his tenebris nimium vidisse quereris,

Quasi ea quæ penes Deum manere voluit Spiritus Sanctus, petulenter perscrutatus ~~esset~~. Neque enim impune quilibet quod non licuit aspexit. Istud Quartillæ locum habet quo ad prophanos Priapi & Eleusinae Cereris orgiorum Sacrilegos, quod plane in me desperatum nosti scomma. Curiosis sciscitatoribus, Quid Deus fecisset ante jacta mundi fundamenta, reposuit cum Euclide Augustinus, iis similibusque

EPISTOLA

busque gehennam fabricasse Deum. Quis enim novit mentem Domini, aut quis ei consiliarius fuit? Temerarie itaque Pseudo-Dionysius Areopagita caelestem Hierarchiam affectatâ prædicavit arrogantia. Huius autem peccati ubique non meminisse dignatur Sacri Codicis auctor, licet arborem mysticè explicucrit Pentateuchi scriptor. Denique & desperatissimum perfugium est, *quibus scilicet* se nolle ea investigare ~~extra quæ~~ salutem eternam consequi possit. Quotidianum istud ac sine fructu iurgium eruditâ suâ inscitia (quam Divinæ auræ particulam fere dixeris) Scaliger ipse enervavit. Inficias equidem non eo, nimiam sæpe nocere diligentiam, ideo ne literarum intemperantiâ rationis egestas laborare videatur, verbis necessitatis solis utar, ne facie petulantia sermonisque lubrici pruritu polluatür ratiocinatio, in qua severitatem comitatemque sic miscui, ut nec illa in tristitiam, ne hæc in scurrilitatem degeneret. Consilii & instituti summas habes, amicorum intime, sententiam (sunt verba Senecæ: commodius nihil est, quam semper sapientissimorum ef-

fatis

AD D. DE GOYER.

fatis (sua polire) & pronuntia quis tibi verisimillimum videatur dicere, non quis verum dicat, id enim tam supra nos est, quam ipsa veritas. Quis à prima parentum simplicitate degener sibi polliceri auderet, se clare & distincte omnia percipere posse? vereor ne pro Iunone nubem amplectetur tremulus. Divinæ enim sapientiæ est verum scire.

---- Poëta tabulas cum cepit sibi

Quærit quod nusquam est gentium, reperit tamen

Facit illud verisimile quod mendacium est.

Interim cum inter lusciniarum querelas & inter improborum passerum fringultientes susurros versaris, scire a veo ecquid Venu-
sinâ lucernâ dignum judicaverint prophæ-
ni, eaque umbræ tuæ reveles, neque vicissitudini mutæ affectionis remunerandæ longiores moras injicito, utpote à me iterata ad te meabit salutatrix pagina, cottidianæ charitatis de plano Τελεμένηον, quod ut indies per lustra, propitio numine, fiat opto vehementer, sperare licet vix sinat præmeditatum in facundam Galliam, Canfidicorum nutriendam

zar/

X timor crocitar
timor corvorum
latratibus,

EPIST. AD D. DE GOYER.

Et penitus toto divisos orbe Britannos
Iter. Verum enim vero sinas ore rotundo
Pace tuâ, tuos verborum globulos, quibus
sincerum affectum nuper egra me imper-
tiri dignabaris, nunc in auctorem suum
retorquendo vibrem. Credo nec Ore-
stem Pyladem, nec Castorem Pollucem,
nec Narcissum semetipsum tam perditè
amasse, quam ego te, decus & ornamen-
tum meum, diligo. Sed quis, flos populi
delibate, tuum pectus, generoso incoctum
honesto, pariter ac ponderosam ingenii tui
vim non deperiret, nisi mentis inops? Læ-
tus sum cum Hectore Næviano laudari
me abs te viro laudato. Adeoque præfiscine
nunc, affatu brevi Mattiacus, exclamare
cogor,

Vive diu mihi, vir duleis, proprios
ego tecum, dilectis amicis
(Sit modo fas) annos contribuiffe
velim.

Lugduni Batav. XXI. Martii ipso æquinoctio:
quo tempore sol periodo vix. Insuper totum
terrarum tractum perlustrat; etiam Arcti-
cam plagam & Antarcticam. Anno mundi
redempti, siquidem era vulgaris calculum
bene ponit. c10. lco. LXXIX.

HA-

HADRIANI BEVERLANDI

Barlandi

DE

Peccato Originali Dissertatio.

Bonum Factum.

I. N. D. N. I. C.

Dominus Deus præter quem
nemo, Universi Creator T.
O. M. qui est, qui erat & qui
venturus est, propter se, æterna sua
consilia * *mysterii pietatis* volvens,
decrevit cum præde ac vade, iudice
ac Paracleto nostro Iesu, hominem
salvare, quem degeneraturum no-
verat, ast per Spiritum Sanctum ar-
rhabonem, sponforem ac obsidem
adoptandum & restaurandum gau-
debat, ad laudem gloriosæ suæ gra-
tiæ, quâ nos gratis sibi acceptos ef-
fecit in illo dilecto. Fatum! fatum!

Deut. 1. er/
vi, 4.
Dei.
* 1 Timoth.
III, 16.
Proverb.
VIII, 22.
Job. III,
16. XVII.
9. Hebr.
VII, 22.
Decretū.
I Petr. 1,
19. 20.
Act. XV,
18. Eph.
III, 11.
Job. XIV,
16. 17.
Gal. IV,
5. 6. Eph.
IV, 30.
Eph. I, 6.

B 3

ex-

*In ista ex
Mose d. promp-
sit Hom. d. i. 3.*

exclamarent hic gentium naturæ
Consulti: at ego numen nutumque
divinæ voluntatis haud tralatitiis
hic agnosco indiciis. Unitatem in
Trinitate, ante indigestam molem
pondusve illud iners, quem dixere
chaos gentiles, Deum Opt. Max. ab
æterno, qui coelos ex nihilo, in eis-
que omnem angelorum exercitum,
ut unanimi Ἀλλήλοῦα creatorem
suum glorificarent, Ἀ' γι Θ, ἀ γι Θ,
ἀ γι Θ κύρι Θ ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
ὁ ὢν ὁ ὢν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, terramque
tricies semel millium quingentorum
milliariorum amplam & in ea omnia
animalia, exceptis ginnis, burdoni-
bus, ~~alopece~~ ^{alopece} ~~busque~~, sine femine,
pisces ex aqua, hominem ex terra
creavit, existitisse & ratio & fides
nos docent. Quis mensus est pugil-
lo suo aquas? quis appendit in bilan-
ce montes & colles, nisi Deus seculi
Dominus? Ille incomprehensibilis
pariter ac omnipotens Universi, vi-
sibilium & invisibilium conditor ac
rector,

Job.
xxxv. 11, 12,
6.
Caeli.

Apost.
iv, 8.
Jes. vi, 3.
Angeli.

I. Scaliger.
Exerc. 38.
Levit. arg.
xix, 19.
Gen. 1, 21.
ii, 7.

Orat. d.
Quintus.
Rom. 1,
20. Hebr.
xi, 3.
Ps. cxxiv.
8.

rector, non equidem simplici elo-
quio, sed sapiente verbo Filio suo
unâ cum foris divinæ potentia Spi-
ritus Sancti, omnia, quæ non sunt,
vocavit tanquam sint. Omnipoten-
tem hanc Trinitatis voluntatem ac
terrarum coelique satorem agnove-
runt Ethnici, quos res factæ ad ali-
quid non factum deducebant, ut
Aratus teste D. Paulo †, Sophocles
Euripides & Epicharmus. Contra Ari-
stoteles & *Plinius mundum pro nu-
mine habuere. Diabolica Idearum
sacramenta fovit inter Chrestianos
potius quam vere Christianos Iulius
Cæsar Vaninus, qui cum Marone &
Cardano Titania astra hanc molem
agitare hariolatur, solem coelorum
animam & Deum suum prædicat,
eique gratias agit pro ingenti illa
doctrinæ mole à Deitate illa acce-
ptâ, omnia istius Dei digito, quem
sphæræ octavæ cancellis incarcerat,
per influentiam coelestium corpo-
rum perfici docet: adeoque Mosen

Hebr. 1, 2.
Jes. 1, 1.
Jes. 111.
34.
factores.
Jes. xxxv.
com. 9.
Eccl.
xii, 1.
Rom. iv,
17.
Tertullian.
adv. Her-
mog. c. 22.
adv. Marc.
L. v. c. 1.
adv.
Herm. c. 6.
adv. Prax.
c. 4.
† A. 8.
xvii, 28.
* L. i. c. i.

Vaninus.
Lucifuga.

Applica
huic 1 Cor.
111, 20.
Proverb.
xiii, 13.
Jerem.
viii, 9.
Jes. xxi,
14.

B 4 Chri-

X. aristobolis apud Eusebium
citationem septimæ di-
completionem observavit.

Prep. Evang.
L. xiii. 12.

4 HADRIANI BEVERLANDI
Christum & Mahometem fuisse sy-
dereos legillatores, stellarum fato
Iudaismum Christianitati, & Ma-
humetismo Christianismum locum
cessisse. Denique ut Ninus per Zo-
roastrum magum & Apollonius per
astrologiam, ita & eadem vafricie cœ-
teros legillatores decepisse orbẽ im-
pius prophane bacchatur. *Nil mor-
talibus arduum, cælum ipsum petitur
stultitiâ!* Ascletarionis obiit fatum:
cum mundi conflagrationem cum
Cæcilio exprobraverat, semet vivum
Vulcano mancipari sivit stolidus.
O curvæ mentes! cœlestium inanes!
Vidit & ætas mea genuinum Lucia-
ni nepotem, Spinofam, qui ex Hob-
besii hypothesi nullum Deum præ-
ter fixum illum naturæ ordinem,
sive rerum naturalium fatalem con-
catenationem, venerabatur: nimi-
rum cum Sacrum Codicem Orlan-
do furioso comparet vaser impostor,
sicut Vaninus Salomonis proverbialiter
dixerat *populares sententiolas, &*
cupi-

Koerbagh
in zijn
Bloem-hof
van allerlei
tieflyckheyt
sonder ver-
driet. Sacer
libellus!

Sp+ /

Spinosa.
de theolo-
g.

Amor.
V. 10.

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 5

cupidineos versiculos omni lepore de-
stitutos. Hi sunt impostores sub Athei
(sit verbi abusu venia, nam & hic
naturam, alter & solem pro Deo ha-
buit) ficta velataque personæ, spe-
culativi: de puris putisque Politicis
pariter ac *Epicuri de grege porcis* alias
dicendi locus. Nos ex scaturigine
aquarum viventium novimus, ante-
quam montes gignerentur & pro-
duceret terram rerum opifex, à se-
culo ad seculum extitisse omnipo-
tentem. Tollite sursum os sublime
erectosque vultus & oculos ad fide-
ra vertite, & videte: quis creaverit
hæc? & per creaturas, tanquam per
scalam ad Deum ascenderis. Quum
itaque cernemus cœlos, opus digito-
rum Dei, lumen & stellas, quas dis-
posuit, nonne cum Sacro Vate ex-
clamare necesse habemus? *Quid est*
homo, quod memor es ipsius? & filius
hominis, quod visitas ipsum? ipse
Lucilius apud M. Tullium. *Quid*
enim esse potest tam apertum tamque
per-

Dial. xvi.
de Flavio
genov.
Ita & Ba-
dinus in
theatro na-
tura. & in
Dialogo
de abditis
verum su-
blimum
arcanis,
necum ty-
pio excu-
sit.

Pf. xc, 2.

coeli.
Astr. xiv,
17. cum c.
xvii, 27.
Ovid. L. I,
297. Fast.
Tertull. c.
17. Apa-
log. Psal.
xix, 1.

Pf. viii, 5.
lege Rom.
1, 20. A-
rist. de
mundo
c. 6. Esop.
lius Sclv.
Orat. 5.

B 5

per-

perspicuum, cum cælum suspeximus, cælestiaque contemplati sumus, quam esse aliquod Numen præstantissimæ mentis, quo hæc omnia regantur.

Angeli.

Coll. 1, 16.

Ps. CIV, 4.

boni.

Iud. §.

mali.

A. B.

XXII, 8.

Hobbes

Leviat.

§. II. Creavit itaque Deus omnia quæ in coelis & quæ in terra sunt, visibilia & invisibilia, sive throni, sive dominationes, sive principatus, sive potestates. Fecit angelos Spiritus ministros suos, ignem flamman-tem. Quæcunque itaque secundum beneplacitum creaverat Sator, ea erant omnia *valde bona* ait Hebræus Scriptor. Cuncti itaque boni erant angeli, qui in sanctitate sua perse-
rere potuissent, si voluissent, sed non perseverarunt velle: myrias myria-
dum electorum, creatoris gratia ad-
jutum, perseveravit, millies milleni
non servarunt suum principium, sed
reliquerunt proprium habitaculum,
ad iudicium magnæ diei, vinculis
æternis sub tenebris vincti. Negent
itaque Sadducæi, Enthusiastæ ac
Hobbes & qui Cyclopicam ducunt
vitam

vitam Angelorum Dæmonumque existentiam, dum ipsi alias nulli li-
tant, quam ipsi quem negant.

Similes amant labra lactucas.

Eorum autem Hierarchia quæ quan-
taque sit penes Deum nostrum ~~fun-~~ ^{es/}
to. Melior est ergo fidelis ignoran-
tia, quam temeraria scientia. Licet
gehenna infidelibus necdum videatur
exstructa, deceptos tamen sero
se videbunt Sadducæorum affec-
clæ, dum ea quæ de Dæmonibus legi-
mus, de phantasiæ & imaginationis
male dispositæ aberrationibus inter-
pretantur. verum ad Spartam.

§. III. Cum Rabbini & Cabba-
listis Patres; Iustinus Martyr, Tatia-
nus, Clemens Alexandrinus, Euse-
bius, Tertullianus, * Lactantius &
Sulpitius Severus nec non Iosephus
volunt ex cap. VI. com. 4. Geneseos
Filios Dei (ut equidem dicuntur
angeli Iob. 38. §. 7.) Angelos ante
diluvium è cælo excidisse & cum fi-
liabus hominum concubuisse, ex
quo

Korba? in
Syn Bloemhof
van allerley
hiefen-kegen
fonder vordrict

Rom. 1.
18. 19.
20.

Rab. Eliez.
c. XXII.
Apolog. I.

Idolol. c. 9.
* L. II. c. 4.
L. I. c. 4.
C. Philo
de gigant.

quorum patratiōe Gigantes pro-
creatos quovis sacramento conten-
dunt. Franc. Valesius Dæmonas in-
cubas intelligit, ex quibus nati es-
sent Seirim & Schedim, Striges, Li-
lith

Esai. XIII,
21. &
XXXIV, 14.

*Et rustica numina Fauni
Et Nymphæ & Monticola Sil-
vani.*

Quæ nos de Cercopithecis & mor-
bo Ephialtico & vulvæ conversione
intelligenda esse sigillatim L. II. c.
ult. de *Prostibulis Veterum*, deduxi-

Plin. L.
VII. c. 52.

Similia in
Enochi A-
pocr. & in
Chyron. A-
lex. Ce-
dreno.
consule
Scalig. ad
Euseb. p.
234.

mus. X Somniorum hæc interpreta-
menta, quæ eruditos in errorem
præcipitarunt, orta sunt ex Lectione
Versionis LXX Interpr. Philo Iudæus
sic locum Mosis allegat. ἰδὼν τις οὐρανόν
καὶ τὰς ἀστέρας ἐκείνους ὡς ἄνθρωποι.

Iosephus πολλοὶ ὕμνους ἐκείνων πα-
ροῦσι. quibus suffragantur Eusebius
nec non Augustinus. Sapienter au-
tem Sospitator noster Sadducæis re-
posuit. Ἐν τῇ ἀναστάσει οὐκ ἔτι καμίζουσιν οὐκ

Matth.
XXII, 30.

ἐκαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τῷ Θεῷ ἐν
ἔργῳ

X nisi Syrenarum, Cyclopium ac
Charybdis fabulis adferantur
velis.

ἐργῶν εἰσι. At ego tibi sermone isto
Milesio fabulas diutius conferere,
auresque tuas lepido susurro per-
mulcere nolo:

Hominem pagina nostra sapit.

Nimis futile Tertullianus, Angelos
illos vocat *desertores Dei*, *amatores*
fæminarum, *proditores hujus curiosi-*
tatis, & *propterea quoque damnatos*
à Deo: cum ex Divinis oraculis con-
jicere potuisset, eos ob rebellionis *Ecc. x.*
ausum & ambitionis attentatum in
tenebrarum regnum fuisse prius de-
trusos. qualis autem fuerit illa su-
perbia supparo silentii involvit Spi-
ritus S. Invidiæ urticâ percitus Dæ-
mon Evam ilico arrogantia æstro
infestavit, mox libidinis pruritu in-
fecit, quibus se & maritum & cun-
ctos seros nepotes suos præcipitavit.
Geneseos comma ante memoratum,
digressionis nostræ scopo eousque
inservit, ut fideles istos, post proto-
plastas, pulchritudine filiarum dele-
ctatos arguat peccati originalis dirum
nefas

2 Pet. 1, 4.
aplica &
1 Petr. c.
11, 9. Pfal.
105, 6.
2 Reg. VI.
1. Matib.
XI, 19.
2 Reg. II,
12. 1 Petr.
III, 20.
Luc. XVI 1.
Suid. in
Σηθ.
 nefas. Filii Dei (homines sancti ut
1. Hesiod.
 i. *ἄγγελοι παῖδες* pro medicis: sic Hoseas
 filius *Βερε*, nam discipuli Prophetarū
 dicebantur filii, & ipsi Vates patres)
 id est Sethidæ cum infidelibus (non
 plebeis) Caini filiabus ac neptibus
 scelestæ feminis iniquatione sese
 polluerant. Sethidas noto, quia A-
 bel *ἀπὸ*, quem non immerito
παρθένον *celibem* dixit Suidas. Cai-
 nitæ Religionis obtentu Dei popu-
 lum, qui publice ceperat Dei nomen
 invocare, dolo malo circumvene-
 rant, quorum pulchras tremulis o-
 culis devorabant puellas, fœdaque
Legesides
Seldeni c.
III. Pre-
log. de Diu
Syrus.
 copula cum iis mista commovere in-
 guina, ex quibus robusti & salaces
 nati sunt Spuri, nefarii ac incestuo-
 si, dicti *Gigantes*, potentes à seculo,
 viri nominis Nephilim, non quod
 contra Jovem lacertos moverent,
 sed quod virtuti castra opponerent,
 quia mox non minus libidine graf-
 sati, sceleribusque ob apostasiam
Pfal. X.
 à Deo lapsi sunt. Rationem subjun-
 git

git textus, *quia homo caro erat*, at
 carneus non potuit producere, nisi
*μοιχείαν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, ἀσελ-
 γείαν*. Ut in primorum peccatorum
 catalogo recensentur enormis poly-
 gamia, divortia, incestus, adulteria,
 Scortationes & vagæ libidines. Cum
 itaque videret Deus cogitationes
 mortalium libidine ab infantia esse
 depravatas, dicitur pœnituisse, quod
 fecisset hominem in terra: Dum adeo
 hac labe ferruminatus esset, ac Mar-
 tialis exclamans

Gal. 1, 19.
Gen. XXXV,
22. 2 Sam.
XI, 4. &
c. XIII, 2.

L. XII.
Ep. 28.

Sic me vivere, sic juvat perire!

§. IV. Eâdem cordâ cum Tertul-
 lianò errant minorum gentium θεο-
 λόγων παῖδες (pace humaniorum
 studiorum præsulorum dixerim) qui
 mulieres in templo velatas volunt
 ob cœlestes angelos; *ne pulchritudo*
earum illecebra sit angelis ad eas libi-
dinosè amandas, adumbrari debet
facies tam periculosa, quæ usque ad
cælum scandala jaculata sit. In ca-
 pita nundinatæ virginitatis graphi-
 ce, &

Tertull. de
habitu mu-
lier. & de
veland.
virginib.

e/sint/

ce, & jure merito invehuntur Ec-
clesiæ antistites Hieronymus, Cle-
mens ac Baronius. Mulier enim de-
bet habere ἐξουσίαν tutelam ac pote-
statem, tegmen capitis in signum
subjectionis & minoris dignitatis,
quod maritum, mulieris caput, de-
deceret. Sexus enim docet, ut viri
caput, in quo totus homo est, non
tutulis fastigiatum ac turratum sit ut
mulieris. in quos effœminatos in-
vehit Apostolus, qui suo tempore
eodem modo in vertice, apicis in-
star, religebant cæsariem, nodoque
substringebant, ut mulieres comam.
Non autem cæsariem prolixam dam-
nat, sed comam muliebrem, quâ ca-
lamistrati cinædi, pathici ac pædera-
stæ tum temporis Corinthi nube-
bant, ut ex Aristophane ac Martiale
L. II. cap. IX. de Prostibulis Vete-
rum notavimus. Monet vero Pau-
lus ut (Angeli enim nunc in Ecclē-
sia non apparent ut olim) tecto ver-
tice prodeant puellæ in templâ, ne
pelli-

Animal.
Tom. I.
an. LVII.

1 Corint.
XI, 10.

§. 14.

a/
e a/

ἡ γυναῖς ἐστὶν
ὡς ἡ ἐκκλησία
Vrouwen-
kerckel.

Heb. 11, 5.
Mumme
Oeconom.
L. II. c.
2. §. 31.

pellicerent à precationum votorum-
que zelo Episcopos, presbyteros,
aliosque Sacris initiatos. Jac. God-
fredus legit ἄλλὰ τὰς ἀγγελίας: pro-
pter juvenum greges. verum Sacrum
textum temerario pruritu corrigen-
tes, hunc Togæ præconiis præmi-
nentem, interque perorantium To-
gatorum numeros Illustrem, Patre
suo longe doctiorem Papinianum,
sicut & Tanaquil. Fabrum κερλικώ-
παιον, ast κερτικώπαιον ut machinisque suis
decretorius mordicus fabrum, & Sta-
pletonum jure detestamur. ἄλλὰ τὰς
ἀγγελίας non absque sacrilegio Criti-
cus mutabit. Dicuntur enim passim
legati, nuntii, & angeli Christi di-
scipuli & Levitæ. Sicut Sanctus
Principis Legatus desideria ejus ex-
acte interpretari; Ita & Sacrarum
cæremoniarum Præsul Dei oracula
fideliter explorare debet. Diodorus
Siculus apud Photium de Judæis.
Summum Sacerdotem hunc vocant,
eumque habent pro angelo mandato-

ἀγγελίας
nuntius.
Jac. Gd-
desied.

Tanaquil.
Faber.
In Epist.
Or ubique
non Leges
Journal des
Savans
An. 1666.
p. 250.
p. 395.

quodam sensu
reformatæ Religionis
partes sentit? si pot.
hæc Aristot. Phil.
S. 10. Dom. Evang.
Leyd. Prefat. 218
Anacarsimom
Epistol. 16. Lib. II.

Exat.
Deur. c.
XVII, 8. g.

C

rum

rum Dei. Ἀπόστολ. præco & nun-
tius dicitur κήρυξ & ἄγγελ. quo
sensu & apud Homerum.

Ilial. a.

Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι, ἦδε &
ἀνδρῶν.

Agg. 1.

13. Mal.

11, 7.

111, 1.

Nec Sacer Codex hoc elogium iis
denegat. Ita Eccl. v. cōm. 5. *coram*

angelo illo, id est Summo Sacerdote,
apud quem reddenda erat votorum

Levit. 11.

xxvii.

Apoc. 11, 1.

11, 1.

ratio. Angelo ecclesiæ Ephesinæ scri-
bit Christus sensu mystico secun-
dum Stylum Apocalypticum, intel-
ligit Episcopos & Antistites. Ita &

Apoc. 11, 7.

xii, 7.

Michael cum angelis, id est Christus
cum Apostolis. Et mehercule non
tantum Gentilium, Gnosticorum-
que sed & Christianorum Sacra mu-
lierum petulantia fuisse polluta per
totum Librum primum de *Prost. Ve-*
ter. satis superque nasutis propino.

Omnis in hanc Danaem confestim

depluit imber.

Aureus.

Barnabas.

* Id est de
se conqueri-
tur Ne-
xianzen.
Epist. 96.

Scintillæ carnis corruptæ primæque
labis pullulant etiamnum in electis.

sunt

sunt enim & σαρκικοί, habentque
membra carnea adeoque eorum titil-

*Gal. v.
17. Coll.
111, 5.*

latione etiamque vexantur. Hoc de
se testatur Barnabas. ὁμοιοπαθεῖς ἐσ-

*Act. xiv.
15.*

μὲν ὑμῖν ἀνθρώποι. Et Paulus indicat
in membris suis inesse νόμον ἁμαρτίας.

*Rom. vii.
18. I Cor.
vii, 7.*

Licet alibi gloriatur se hisce stimulis
haud agitari, interim tamen ut ante

*Ephes. ii,
3. Baron.
I. An.
Paulus.*

pravis carnis desideriis cum Saulus
vocabatur à capite ad calcem pollu-

tus erat, ita postea corruptæ naturæ
fomites observavit: ubi in extasi au-

*2 Corint.
xii, 4.*

divisset eis ὁπασίας ἀρρήτα ῥήματα, ipsi
datus fuit urticæ Satyrionis atque

*Nyss. Hom.
4. in Cant.
August. 1.
xxx. cont.
Faustum.
c. 47.*

salacis crucæ in carne pruritus, ne
exultaret, quem sentiens ilico

*Epiph. 78.
* Tertull. de
bapt. c. 17.*

Imperio premit, ac vinclis & car-
cere frenat.

*Gelasius &
Baronius
T. i. an. 47.
scilicet. 2.*

Fuit autem sine consensu volunta-
tis in eo vetus homo, quem si graf-

*Car. à Lapi-
de ad Fl. L.
Ps. cxix.
71.*

santem intellexissent Carpocratia-
ni aliquæ nefarii Pseudo-Aposto-

li, tota visionis ejus certitudo ener-
varetur. *Bonum mihi fuit affligi, ait*

D. Vases, ut discerem statuta tua.

C 2

Novi

Com. 2.
Cap. XII.
Rom. VII.
24. Ter.
Hec. I, 1.

Sat. VI,
285.

Levit. VI,
10. &
XV, 2. 3.

Legi Na-
turanam
in Carmine
de carne
sua.

Novi hominem ait. homo erat & nihil humanum à se alienum putabat. Humanum amare est, ait Plautus, humanum autem ignoscere est. & adultera apud Satyriographum Homo sum. ad Circen Polycænus. Fateor me domina sæpe peccasse: nam & homo sum & adhuc juvenis. Denique carnem in Sacro Codice pro parte illa, quam ne ad cogitationem quidem admittere severioris notæ homines solent, sumi haud ignorant prætextati nec prophani, qui modo à limine salutaverint ædes sacras, nisi necdum ære lavantur.

S. v. Hucusque ἐν παρόδῳ de Cadmi filioli atricoloribus Προάλλια καὶ ἀεγναδαιόματα. tandem ex semita in viam. Ne itaque in ipso portu per anticipationes nostras fecisse videamur naufragium,

Non hic te carmine ficto, Atque per ambages & longa exorsa tenebo. Alti dominator poli & summus pater S. Trinitatem instigans,

Iob.
XXII,
S. 4

X se catorasq; S Trinitatis
personas

Faciamus, inquit, hominem ad imaginem, & ad similitudinem nostrā. Sexto die tandē colophonem creationi imponens Deus, parvum mundum, miraculorum miraculum maximum Platonī, hominem terrigenam ex meliore luto ad imaginem suam efformat, Philo. p. 17. Act. XVII, 25, adeo ut quod fuerat prius in intentione postremū fuerit in executione. 26.

Sanctius his animal, mentisque capacius altæ

Deerat adhuc, & quod dominari in cætera posset:

Natus homo est. Sive hunc divino è semine fecit

Ille opifex rerum, mandi melioris origo.

Primus hic hominum dictus fuit Adam à terra rufa, ex qua sumptus erat. Hesychio Ἀδάμα ἐστὶ παρθενικὴ γῆ. terra virgo & pura. nebulam in pariete fingit Scepticus ille Pererius cum recutitis, qui ante Adamum Jambusar, Tragrith, Roane & Lilita nominat. Cor hoc Zenodoti & adde

Adam.
Gen. II, 1.
18. Inseph.
L. II. Gen.
3, 27.
c. II, 22.
I Timoth.
II, 13.
Præadamitæ.
Buxtorf. in
Synag. c. 2.
adde

I Cor.

xv, 45.

Gen. III.

5. 7.

Jecur Cratetis Chrysippique caput
locutuleji cum Clariss. Marefius &
Heideggerus diu fandalio demulse-
rint, actum non agam ego, ne me

---- Crispini scrinia lupi

Compilasse putes.

Næ vix transire possum Cunæi, viri
ob Satyram Menippeam venerabi-
lis, (Deus plagiarios & suppressores
istos prodat, qui Sam. Petiti & Cu-
næi Dioscurorum Lucubrationes in
Josephum hucusque privatis cancel-
lis incarcerarunt.) & ob patriæ meæ
decus haud sine honoris umbraculo
nominandum, verba: *Prima incu-
nabula Ecclesiæ vidit recens man-
dus, cum in quatuor capitibus staret
humanum genus. quatuor oves in
tanta mundi vastitate agebat ma-
gnus ille pastor. unam ex his lupus
hic abstulit.* Occiso Abele pars
mundi quarta extincta fuit ait Sa-
gax vir. illi homines, quos Cainus
tanquam fratricidii ultores metue-
bat, itaque erant conscientia ejus
terriculamenta

Hen

*Hen quantam pœnam misero mens
conscia donat.*

Quinam fuerint illi homines, quo-
rum ipse opera usus est ad con-
dendam urbem, & ex quibus foe-
cundam utriusque sexus prolem
suscepit, controversitur. Hos au-
tem non ex luto aut nive finxit,
homicida, nec sponte illa tempe-
state homines tanquam fungi ex
terra nati, aut vermiculorum instar
ex pulvere effusi sunt, ut delirat
Democritus. Licet Abel ἀπὸ τοῦ
Seth tamen ejusque progenies, cum
Cainitis nuptias contraxere, & scor-
tati sunt, ita ut brevi multiplicari
potuerint! adeo ut necesse haud sit
multitudinem hominum in omni
superficie terræ *Præadamitas* fuisse
audacter asseramus. Creavit Deus
μικρόχθον in agro ἡσυχίας Damasco-
no, & hinc in Paradisum terrestrem
transtulit, ut οὐνοματεργός καὶ ὀνομα-
τοφύτης nominum opifex brutis no-
mina imponeret. In Paradiso autem

C 4

post

Farveamus
interim Cla-
riss. Dom.
le Moine
& Bernar-
di parti-
vienti-
calamio.

L. III.
c. I. de
Repub.
Hebr.

Rabbi E-
lisar in
capitalis.

Joseph.
L. I. c. 2.
Adam
Nomen-
clator.

Fortull. L.
II. contra
Marc.
Matth.
XIX, 4.
I Timoth.
II, 13.
L. I. D.
de ver.
amot.

L. I. c. 4
Misc.
Phil. Steig.
III, 5.
Luc. XIX,
2. Num.
XIII, 33.
I Sam.
XVII, 24.
XXV, 23.
c. XVI, 6.

Sid. A.
poll. L. I.
Ep. 2.

Pf. XIV, 3.
Hebr. II,
7. 9.
Imago.

post ὀνομαθεσίαν ei adjutorium ad-
juxit benignus pater. ex Adami
carne & costa Evam ut filiam in effi-
giem cuncta moderantis fecit rerum
opifex. hinc uxorem vicem filiæ su-
stinere ait J Crus. Statura ejus fuit ju-
sta & decens, non gigantis instar ut
Corasius ac Lipsius asseverant, nec
pumilionis, sed eximius formâ justâ:
non monstrosior Zacheo, aut Go-
liatho aut filiis Hanak; verum pul-
chrior X Saule, Eljabe, Xerxe aut
Commodo, quin consummatiore
felicitatis dote conspicuus quam
Theodoricus junior Visigothorum
Rex in Gallia. nec eum vicit forsan
Immanuel noster, ex filiis homi-
num pulcherrimus. Quos ἡ λατρεία
βραχὺ παρ' ἀγγέλους. Divinum quam
maxime animal hominem, æmulum
Dei simulacrum non externo habitu
in effigiem suam efformavit Deus
ut hariolantur Anthropomorphitæ
& Manichæi; sed internis animæ do-
tibus, iisque divinis, immortalitate,
sancti-

sanctitate & sapientiâ & justitiâ effi-
caci, nec non in armentorum bellua-
rumque totumque in orbem Domi-
niò ornavit, ditavitque. Dominium
ante & post in bestias, & jus edendi
carnes habuit Adam, ut invictis ar-
gumentis contra Curcellæum ad-
struxit cum Bocharto Heideggerus.
Vetustissimi hi mortalium nulla ad-
huc mala libidine, sine probro &
scelere perciti, inexpertâ astutiæ &
mali nesciâ, ornati simplicitate, jus
fasque sine lege colebant; cum ho-
nesta suo pte ingenio peterentur:
Erant enim pii in Deum, Sancti in
Creatorem, justi adversus omnia,
quæ à Patre cœlesti acceperant, qui-
bus ut Trinitati litarent justum erat
& sanctitas postulabat. ast è vestigio
per Sammaelem Dæmoniacum, cu-
jus nomen legio & Beelzebul (qui
regnum suum nefaria libidine ac
crudelitate promotum iri prævide-
bat) seducti, pro modestia & pudore
ambitionem & libidinem conce-
père,

Sanctitas,
Justitia.
Eph. IV,
24. Gen.
I, 30. &
IX, 3.
Domi-
nium.
Gen. IV,
2. 4. &
c. III, 21.
Expresse
S. 29. &
30. Genes.
I. quod
male in
Belgicâ B.
datum.

XGregory

père, ferosque nepotes utriusque rabie infestarunt genitores; adeo ut imagine prius illibatâ nunc pollutâ cum brutis communem habeamus coëundi impetum: uti per *Ἰσχυρὸν* Moyses; [vel in Hexaemero Mo-
saico per *ἀνακεφαλαίωσιν* Esdra, vel *ὑπερον ὑπετερον* Scribæ,] Symbologice ac *ἱερογλυφικῶς* juxta Philonem Judæum (nec tamen Loxiæ Delphici Oracula sapiunt, aut gryphorum Bœotiorum ænigmatum *μυστικώτατα* redolent). Pentateuchi scriptor perrennitati inseruit, cujus oracula per *ᾠδαί* nunc sigillatim prosequar, & si quædam rusticante stylo, comicisque salibus peraravero, salvâ vestrarum aurium severitate perstricta æqui bonique consulitote.

§. VI. Relictis Talmudicorum Rabbiorumque Labyrinthis anfractibus, apinis tricisque, *Et si quid vilius istis*, commentis, quos fabulatores dixere Scaliger, Casaubonus, Cunæus, Heideggerus & passim D. Polus:

De five vel
let Origines,
quem
confutavit
Epiphanius
& Hiero-
nimo, fuit
revera Pa-
radisus Cr-
in eo arbo-
res Ezech.
31, §. 8. 9.
quæ in
Horto Al-
cinoi de-
scripsit Ho-
morus no-
tante Ju-
stino M. O-
rat. Paræ-
ad Gentes.

Z. VII. de
Emend.
Cass. Exer-
16. n. 15.
Cun. L. 1.
c. 14.

Polus: habuerunt enim isti interpre-
tes velamen cordi impositum, unde
mortuis horum glossariis passim cæ-
corum vestigia pressit *Πολυμαθεύς*.
τὸ δὲ μέγας, quem mundi miraculum
dixit Peiresckius, monstrum ingenii
Salmasius, & maximum Grotium Cæ-
sius. Naturæ auctor in finibus Me-
sopotamiæ Armeniæ & Assyriæ, ubi
Tigris & Euphrates & Pisotigris
sive Naharfis in unum conflunt
alveum, Hortum (*Alcinoi* Homero,
Jovis Platoni, *Hesperidum* Plinio)
delicatissimum die tertio plantave-
rat ad Orientem, prope Haran, A-
rabiæ nundinarium, in Eden regio-
ne fertilissimâ Babylonæ parte, quæ
& pars Mesopotamiæ est. In hunc
Paradisum, Armeniæ saltum, Me-
dica Tempe, locum omnigenæ ἡδο-
νῆς, Hortum Dei, hominum primos
duxerat Universi creator. Libera-
lissimus hic ac benignus Pater homi-
ni omnia, bestias, earumque carnes,
herbas, pisces cunctasque arbores
earum.

Hidd.
Hist. Patr.
p. 128, 19.
168, 3.
2 Cor.
III, 14.

Grotii c-
logia.

Gen. II, 10.
Topograp-
hia.
Euseb.
præp. XII,
II. Curt.
L. V. Plin.
L. V. c.
26. & L.
XVIII, 17.

Solin. c. 60.
Plato in
Convivio
Διός, ὅτι
πρὸς δε-
scripsit ea
c. 3, §. 10.
Genes.
Bosch. L. 5.
c. 1. Gen.
13, 10.
Ezech. 36,
35.
Jes. 51, 3.
Præter Sui-
dam, Pollu-
cem & Phi-
lostratum
hæc Bosfo-
num de
regno Pers-
arum L. 7.

pag. 52. num. & hodie supersit Paradisus negant Salmasius & C. a Lapide
affirmant Bullarminus & L. de Ponte.

earumque fructus, concedit, quin & fructus ligni vitalis, cujus esu non quidem semel, sed sæpius vita potuisset produci in æternum, utpote symbolum ac sacramentum vitæ æternæ, & typus Christi, si obsequii gloriâ Nomothetam demeritus esset. Erat autem & altera arbor in meditullio μικρότερος mundi minoris, (ut hominem vocant Manilius ac Arnobius) dicta scientiæ boni, & mali truncus: ab eventu, quod ex luxuriantis surculi sarmentis cognoverit bonum, cujus jacturam fecerat, & malum in cujus barathrum inciderat audax, justitiam & peccatum, bonum obedientiæ & malum perpetrati sceleris discernens sero immorigerus. Vetuerat enim summus legislator hujus arboris florem decerpere. *Ne comedatis de hac arbore*; nam hujus tentigine delibuti sincerum incrustabitis vas & mortales esse incipietis. Culpam poena premet comes. impurus enim ille *ἀσέ-*

εολῶ,

εολῶ, sceleratæ mentis diris agitat^{us} Dæmon, sub ovis pelle lupus pariter ac molli sub hædi vellere Draco, ac Leviathan, prophanus apostata, libidinum incensor, à Deo patre damnatus, à Christo separatus, à Spiritu Sancto alienatus atque ab angelorum choro relegatus, uti olim per pythonissas boves picaque, ita per Basiliscum aut serpentem, animal lubricum & tortuosis anfractibus mobile, cæteris callidius operi suo congruum, versipelli astutiâ veritati errorem subornans, allocutus est Evam, utpote tenero corpore & infirmâ mente virginem, dolisque magis expositam ac ad turpes actus proclivem puellam.

* *Hæc sexus male fortis agit, cui pectore in atro*

Mens fragilis facili vitiorum fluctuat æstu.

Mox obtentu religionis vel sanctioris vitæ, aciem mentis, niveâ simplicitate sincerioris, hostis saucius ob-

nebu-

Apoc. II,
7. Job. I,
4. Apoc.
XXII, 2.

Ζητήματα.
Lib. IV.
Lib. II.
Nax. Orat.
34. Nys.
c. 16.

August. L.
XIV. c. 17.
de C. D.

Gen. II,
17.

Gen. III, 1.

2. Corint.
XI, 3. A-
poc. XII, 9.
Psalm. xcii,
13.
Plin. VI, II.
c. 41. Liv.
XXXV, c.
21. Val.
Max. L. T.
c. 8. Jul.
Obsep. c.
37. Es.
XXVII.
S. I.
Bocharti
Hieroz.
L. I. c. 4.
Matth. 2,
16. Psalm.
VIII, 3.
Matth.
XIII, 39.
I Pet. v, 8.
Apoc.
XII, 9.
Eurip. in
Medea O.
vid. x.
Met. Plin.
XI, 49.
Arist. L.
IV, 9. de
gener.
* Prud.
Hym. 277.
D. Par. I.
Ep. 3, 7.

nebulans, bisulcam vibrat linguam,
& obstrangulati nunc ingenu flu-
ctuantem mulierem malefadarum
sententiarum congerie adoritur car-
nifex. Ne credas mi blanda, inquit
versipellis impostor (postquam Eva
cum callido serpente lusitaverat, e-
jusque sibilo corpore collum & bra-
chia ornaverat, si Clementis Alex.
L. Ramirezii apud Bochartum &
Molinæi conjecturis locus sit: Sal-
tem sermunculas fabulasque plures,
quarum farrago in hodierno Codice
classico non legitur, habuit, quam
equidem scripsit Esdra, prout reli-
giosissimi Spiritus S. amanuensium
concedunt interpretes) Deum juxta
immensam suam liberalitatem vobis
usum illum, quem equidem quadru-
pedibus concessit, denegasse, cum
herbam arboremque Adami nolue-
rit otiosam sterilemque vanescere.

*Nemo tentis mentulis dat, nemo
nervis otium,*

*Ecce passeres salaces, ecce rauci
turtures*

Hac

*Hac super virente myrto vos a-
moris admonent.*

Respondet Illachrymabilis exitii
Candidata, lugubri periclitantis (sit
periphrasi, unicuique interpreti
concessæ, venia, nec in censum
suavium & Milesiarum fabellarum
referatur analysis nostra) simplici-
tatis lingua: fructum ligni vitalis
& quamcunque herbam nobis de-
libare permissum, sed fructus arbo-
ris, pali & floris pulcherrimi, quem
in meditullio corporis Adami plan-
tavit naturæ auctor, carpere vetuit
Deus, ne forte moriamur. Mox
candidæ columbæ (Occasione dun-
taxat opus improbitati: dum Adam
sub Jove frigido teneræ conjugis
immemor interim Dei opera con-
templabatur) pruritum, anguino
veneno tingens atque acuens cor-
ruptissimus fur Cotyttus ac spolia-
tor pergit, eamque animi virgini-
tate modo destitutam, libidineque
percitam, evidens Christi man-
cipium,

Tentatio
versipel-
lis.

a/ Scytali/

L. I. c. 4.

Hieroz.

Disp. III.

S. 44.

Morinus,

Capellus,

Bonferrus.

labet angustis
in gectis

2/3/4/5/6/7/8/9/10/11/12/13/14/15/16/17/18/19/20/21/22/23/24/25/26/27/28/29/30/31/32/33/34/35/36/37/38/39/40/41/42/43/44/45/46/47/48/49/50/51/52/53/54/55/56/57/58/59/60/61/62/63/64/65/66/67/68/69/70/71/72/73/74/75/76/77/78/79/80/81/82/83/84/85/86/87/88/89/90/91/92/93/94/95/96/97/98/99/100

Infantia
medita-
tio.

cipium, sequentibus blanditur periclitantium *ἡ ἀνάλγητος*: Novit Deus vos nec inexorabili fatorum necessitati, nec duro Parcarum imperio succubituros, nam eo die quo conglutinabimini, oculi vestri aperientur, eritisque Creatori vestro similes, (ut ille æquam Dei potestatem sibi arrogare nifus erat, ita ex invidia Evæ persuadet, si Dei mandatum transilias, impofterum exlex vitam ages, cui solo sanctionis obsequio minor es. transgressio, inobedientia & ambitio nec non *φιλαυτία* & ratiocinatio prava præcessit equidem concubitum.) dum æque homines generando creare poteritis ac ipse Deus.

Nihil est quod credere de se Non possit, cum laudatur diis æqua potestas.
Nec tam rudes & simplices eritis ut ante; verum donum hoc ad homines futuros, inter quos eritis Principes decernentes inter bonos & malos,

versuta
prudem-
tia.

Ecl. x.
Jes. xiv.
Ezech.
xxviii.

Rom. v.
14. 14. 19.
Ecl. vii.
29.

Pollicita-
tio astu
verisimili
velificata.

malos, regendos impertitū videbitis.

Ambitio-
la famēs

Ite, agite o Juvenes: pariter sudate medullis

Omnibus inter vos, non murmura vestra columbæ

Brachia non hederæ, non vincant oscula conchæ.

Hiscæ auditis rabie, incendente vasa-ria, fertur, gannit, vesicæ non imperat, nec venter præcepta audit, mi-
sturit,

Recta
mentis
alienatio

Auribus atque oculis concepta urina movetur,

et pæpi hæc fratres cillant,
~~caute~~ pœcit, appellat, atque emis-
sarium stabulo pecudum instar la-
sciviens

*Sævit inops animi, totumque in-
censa per hortum*

Bacchatur.

Donec devorantibus oculis virguncula, cujus lateri hærebat lethalis arundo, arborem tentam, sum-
mopere desiderabilem, sexui suo aptam gratamque contemplata, pro-
tervæque fronte maritum petens,

*faciis
virum
spirans.*

De ejus-

30 HADRIANI BEVERLANDI
ejusque cervicem amplexu invadens,
& non repugnanti oscula fingens,
ferratoque morfu nunc crus nunc
lacertos vexans, manuque improba
& blandis, digitos habentibus, dictis
innocentissimam sollicitans partem,

*Risit & immunda tractando viri-
lia palma,*

*His quoque furta placent, conjux,
ait, utere donis*

*Quæ natura dedit: nec sum tam
tetrica, quales*

Sensignes, damnem.
Gen. III.
§. 6.

Sic sacrâ rigidorum feminum fame
corpus viro dedit: Hic & facile in
libidinem solvitur & immitis uvæ
tulit cupidinem: adeo ut nulla ejus
operâ deceptus fuerit, sed molesto
creditori insciens & imprudens de-
dit, quod debuit, non quod ipsi à
Deo injunctum erat. Properantes
itaque ac perficientes in libidinis
nequitiaque commaculatione, eo-
dem ictu & momento mitia poma
& uvas maturas comederunt foedi-

*X nam amoris amato inundatis
fororiat catillicis sinit in
porfina fipinis mox dinda in faciem
pironis pironitate dimicans,*

DE PECCATO ORIG. DISSECT. 31
fragi, utrimque nempe resolvendo;
donec post patrationem, pastâ opti-
mo sanguine voluptate, & improba
Sirenis æstu, turgentis caudæ verbe-
ribus, sedato, hæc nigra columba vul-
nerati pectoris cicatricem singulti-
bus crebris quassans, ac excavatam
deflens naturam, exclamaverit, O
facinus indignum!

*Ut vidi! ut perii! ut me malus ab-
stulit error!*

Hic, illicitæ libidinis rabie, mulie-
ribus sopitâ concussionibus, defati-
gatisque lumbis, pendulam palpi-
tantemque admirans trabem, (ut
solet post certorum itinerum nequi-
tias peractæ Veneris tædere) lamen-
tabili murmure effatur,

*At, at! jam, jam dolet quod egi
jam jam pœnitet!*

Mentis compos, *Valete curæ, mor-
talis ego sic perire cæpi!* ficulneis fo-
liis agonizantem deinde involvit
carnem, & innocuam sordentibus
maculis Evam texit. Quæ subliga-

D 2 cula

cula & ficulna tegmina cum propu-
 dioſæ nuditati non ſufficerent, mox
 Deus pelliceis tunicis veſtivit cor-
 pora πελοικαςων. Veridico itaque
 ore dixit c. xxv. Syracides à muliere
 initium omnis peccati: notantque
 Patres omnes hærefes à Sacrilega
 muliere initia ſumſiſſe, eaſque Saty-
 rio ſuo tinxiſſe & fovifſe, ut inter
 Gnoſticorum, Templariorum, va-
 frorumque impoſtorum & vetera-
 torum Euangelistarum ſcelera atro
 carbone Lib. I. cap. XI. & XIII. de
 Proſt. Veter. dudum notavi ab ar-
 bore iſta ſingentum mortalium ne-
 fas,

Inde ſeges ſclerum, radix & ſola
 malorum.

U. Principiaſta arborem vitæ ne-
 glexerunt, boni malique ſcientiæ
 truncum arripuere, indeque omnes
 nequitias & ſcelera quaſivere, ita
 nos cunctique mortales

Ad mala jam pridem non ſumus
 ulla rudes.

Licet

Licet non bene virgo doceat, tamen
 per naturam novimus hanc palæſ-
 tram, ita ut neceſſe haud habeamus
 in clinopala à Suburanâ magiſtrâ
 dogmata petere. Sed ut prima, ita
 & hæc intelligentia carnis mors eſt,
 & inimicitia adverſus Deum: inno-
 centiam tollit cæcus amor, pietatem
 ſepelit, religionem polluit, fidem
 tentat, famam carpit, honeſtatem
 diſſipat. Caro concupiſcit adverſus
 Spiritum, & Spiritus adverſus car-
 nem, adeo ut naturâ omnes homines
 privatim atque publice proni ad li-
 bidinis voluptatem, & à Deo & ca-
 ſtitate ab alienati eſſe videantur: nec
 enim caſti, nec pudici, nec honeſti
 nec ſcortatores, nec meretrices, ſed
 omnia.

§. VII. Arbor itaque à Summo
 Legislatore primis mortalium inter-
 dicta, non fuit proprie frutex aut
 ramus, neque ejus fructus, arbutea,
 rubra ſucci vinofioris poma, vel è
 reliquo genere pomorum ampliſſi-

D 3

ma fi-

X. quædam diſſimam
 entem cœli laminis
 rone loricabant.

• Mulier
 fundi no-
 ſtri cala-
 mitas.

X. noſtaſta/

oto/

Uta omnis
 Supplicium.

Rom.
 VIII. 62

Gal. vi

Theodor.
 q. 38. Iſi-
 dor. Pelu-
 ſota L. I.
 Ep. 51. arg.
 c. VIII. S.
 5. Cantie.

X et sibi quia pinetis manibus pedibusque ita vincula
nectebant quam frondens hedera stringitur sentis.
tamque perditis sibi umbrosa populi alba coma conftrin-

guntur ut
arbores inter
se de istis
nuptiis colloqui
debuerint.
arctis vincti
sunt in diffinitam
cellam per
Cassianum nino
legimus de panta-

Ceter
Goropia-
na.

c. XII. de
Parad. In-
doshij. L.
v. p. 490.

Fabellæ
insulse.

Arg. c.
XVIII.

Ezech. c.
XXI.

34 HADRIANI BEVERLANDI

ma ficus, ut cum Bar Cepha conjicit
Goropius Becanus. (licet sub ficu
vel quercu calentes hæsisse potue-
rint, cujus foliis sibi perizomata fe-
cerunt) neque malum Persicum
juxta Matthiolum, neque vitis &
uva, nec malum Cydonium juxta
Ruellium, nec triticum nec nuces
aut cerasa juxta Spigelium, nec
mala

*Punicaque & pirus, & fructu
gratissima malus.*

Sed masculus ales, quo gladiator
fulget, juvenis cluit, vir est, pater-
familias præcluit, cui scepro coro-
nam imponens mulier fit una cum
viro, ita ut duo in actu unus ma-
neant, dum Veneris glutine arte
adhærentes conglutinantur, ut bi-
nos nodo unum fieri dejerare au-
deas.

Unanimi
famina
viro thoro.

*Coitu qui conjugioque
Corporis atque animæ consistimus
uniter apti.*

Et sic per unum hominem dicitur
pecca-

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 35

peccatum in mundum venisse, ut
nemo, cui sinciput est sincerum, in-
ficias ibit. Moses juxta disciplinam
Ægyptiorum, sicut Daniel, erudi-
tus, testib. Stephano, Clemente
Alex. & Justino Martyre, recte &
ænigmatice per auctorem ejusque
fructus & gustum intelligit verenda
sive virilia Adami, & locos Evæ per
quos sexus foemineus sobolem solet
prodere. Ægyptii autem hierogly-
phicis ænigmatibus omnia involve-
bant.

AG. VII,
22. Clem.
L. v. Str.
Just. q.
XXV. Dan.
c. I. S. 4.
Leges
Kircheri
Obilise.

Pamphil.
Theodoret.
in Genesin.
q. 61. Iren.
Hæres. L.
II. c. 41.
Diogen.

Laërt. in
Democrito.

Lucan. L.

III, 222.

adde

1 Reg. X, 1.

Prov. I, 6.

c. XII, 23.

Ecc. XII,

II.

Volucres feraque

*Sculptaque servabant magicas a-
nimalia formas.*

Quæ omnia ex Pierio Valeriano,
Cœlio, Augustino, & Hor Apolli-
ne Niliaco & Kircheri, penes quem
multiplicis scientiæ stat imperium,
nafo rhinocerotis ruminare poterit
Initiatus. Ita poma amoris symbo-
lum apud Philostratum: ita & testes
poma amoris, brachicaque mala in-
digitant Anatomici, nec respuit
hanc

Chymora
stat figmentum
Pomæ.

36 HADRIANI BEVERLANDI
hanc significationem argutus Hispanus.

L. VII.
Ep. 90.

*Cætera lascivis donavit poma
puellis.*

Ita & Priapi luxuriosi Dei terribile
membrum apud Prudentium *ramus*
dicitur: unde Ausonius in centone
ramum qui veste latebat. Et Apulejus
vox raucescit, ramus roborascit. hoc
enim est delectabile illud lignum,

Arbor
tenta.

Nobilior
pomis,
maturâ
dulcior
uva.

*Dulcia cui nequeant succo conten-
dere mella:*

*Quæque bibunt tenera dulces ab
arundine succos.*

Sæpissime enim pro *αἰδοίῳ*, libidinis
solum, *arvum*, *vomer*, *fulcus*, *arare*
Apulejo, pro coire. Martiali uxor
dicitur *ager*. *fodere agrum* apud Ju-
venalem: unde Ausonio *fossor*, &
in Phaleciis, *Qui tot melleolas fodis
puellas*. quo sensu & *fossa* apud Sa-
tyriographum, quibus sceleribus
fruebantur pœderastæ &

L. VII.
Ep. ult.

*Qui Lacedæmonium pytismate lu-
bricat orbem.*

Sicut

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 37

Sicut Moses *ιερογλυφικῶς*, arborem
hanc providissimo calamo posterita-
ti suggerit; ita & veteres symbolice
fingebant, primos homines ex robo-
re & fraxinis pullulasse; pari delica-
tæ fabellæ involucro, quo mortales
ex brassicis nasci indies infantulis
obtrudimus. Ingeniose de arbore
Myrrhâ Adonidem pariente Naso.

*Arbor agit rimas & scisso cortice
vivum*

Reddit onus.

Multa occurrunt in Sacro Codice
mystica, quæ non nisi à Mystagogo

Perpende
2 Petr.
III, 16.

Judæorum & Ethnicorum erudito
extricari possunt. Ita vinea Nabo-

Deutr.
XXII, 9.
Prov. III, 18.

thana mysticum sensum habet. Sa-
pientiam arborem vocat Salomon,

& nostra arbor peperit mali notitiam
& boni notionem, quam recte fu-

rem rationis & mentis latronem di-
ceres, nam *φρενοκλόπην* nostri amo-

rem. Prima autem Geneseos capita
obscura esse testantur Augustinus,

Clem. Alexandrinus pariter ac Ju-
stinus

x (contra de
cæcitate)

D 5

38 HADRIANI BEVERLANDI
 Priapi. stinus Martyr. Priapi Hellepontiaci
 fefquipedalis muto, quem ex ficu
 fabricaverat faber, passim arbor di-
 citur. nec minus eleganter elegan-
 tioris ingenii Melos Barclajus, mem-
 brum hoc, quod in horto puellarum
 figitur, & quo viri cognoscimur à
 muliere, *florem* vocat.

confer Sat: x
Beaumont. in
fine.
 Qui flos in teneris secretus fingi-
 tur hortis,
 Imprægnasse Deam, & thalamos
 lesisse pudicos,
 Mentula erat, duplici turgens plus
 cornea bulbo
 Lacteus huic caulis, sed quem pro
 stipite posses
 Accipere.

Sat. v. In Alcinoi hortis Hesperidum arbo-
 rem locat Juvenalis, cujus mala in
 nuptias Junonis contulit ~~terra~~ teste
 Servio. Argute, nec minus mystice
 de Proserpina canit Naso.
 Puniceum curva decerpserat arbo-
 re pomum,
 Sumptaque pallenti septem de cor-
 tice grana
 Presse.

Presserat ore suo.

Intelligit Proserpinam à Plutone
 subactam dum pomum puniceum
 fellaret vel degluberet. Hesiodus
 fingit mortalium primo Epimetheo
 datam uxorem amabilem palpabi-
 lemque Pandoram, quæ recluso do-
 lio & pyxide privata bonis suis cir-
 cumfertur. proculdubio denotans
 Epimetheum delibasse pudicitiam
 curiosæ & avidæ uxoris: quo exem-
 plo virginitatis mysterium illustrare
 solemus nos homunciones.

§. VIII. Quale autem monstrum
 fuerit *Dudaim*, controvertitur in-
 ter eruditos, quod cum sine crimine
 potius nescitur, quam cum disci-
 mine definitur, ideo doctam igno-
 rantiam vel eruditam inscitiam am-
 plexus fuisset, nisi in quodcunque
 verbum à ~~Deo~~ profectum, sedulo
 inquirendum moneret Amphilo-
 chius. Oleastri, Targi, Junii, Ravii,
 Deusingii atque Heidiggeri avias de
 pulmone revellere non equidem
 consti-

Pudicitia
Pandora Hesiodo.
atq; Homero.

Sacris Scriptori-
bis

Hist. Patr.
T. II. Ex.
XIX.

um/
e/

constitueram; verum à disquisitione hac curiosa lucem fœnerabit arbor nostra. Medius fidius æque obscura videtur hujus cognitio ac Jonæ hederæ. Fuere flores equidem amabiles, (*Fassemyx*) sed inter quos latebat semihomo sive mandragora. & sic intellige Chaldaeos, Syros, Arabes, Hebræorumque nonnullos, pariter ac Hellenistas qui mandragoras interpretati sunt Dudaim. Radici huic ad imum duo (ut οἰζες & Cynosorchis) mala erant annexa, diversisque floribus in sertum compactis ornata, quæ herba cum amorem conciliat, si fides Dioscoridi, Theophrasto ac Epiphanio, ideo eam *Circæa*, & poma amoris, vocat Matthiolus. Ruben cum ejusmodi sertum inveniret inter tritici messem, matri Leæ dedit, illa ilico Racheli vendidit, ea conditione, ut Jacobum maritum suum concederet, persuadens sterilem matronam eo aspectu, vel odore, vel usu naturam suam

X. tirinda isf

suam posse mutare & movere. *χρῦσα χαλκείων*. Num autem in sinum posuerit, an fricticis instar eo ingeniosas illas partes,

In quibus occulte spicula tingit amor.

adorta fuerit, bene vasatis dijudicandum relinquo. quam autem mulieres pronæ sint ad incestos illos amores latius diximus *L. II. cap. 5. de Prost. Veter.* Dudaim autem erat parvulus Peor apud Ægyptios, ut apud Romanos Phalli & Fascini, quos non adorabant ut Baalpeor, Priapum & Mutinum; sed è collo suspendebant, quandoque nymphas atque clitorides iis fricabant. quo & alludit Hoseas, *deponite de medio verum adulteria*. Proculdubio caperata fronte austeri Catones, qui cumino & sinapi ac aceto victitant, me sacrilegii reum arguerent, quod hæc adulteriorum probra etiam debuerit sponsa propinasse sponsus. Verum enim vero, præterquam quod mysti.

*Επίκε-
σε.
Αυτοῦ.*

C. II, 4.

*Cent. VII,
13.*

*La 21 201
als 29-15 201-201*

tur

c. IV, 6.

*Porta Lix
C. Lix.*

*apiaria. vel
iris Fiorentina*

*Dudaim
tirinda
v. d. 29-15
H. O. C. L. X.*

*Gen. XXX,
14.*

Sili

mysticè sit intelligendum, nempe Christianorum bona opera Christo suaviorem conciliante odorem, quam tales gentilium floribus, balsamo, ac mandragoris cinctos fascinos Diabolo; jure merito cum Doct. D. Polo superciliosis istis responderem, unam vocem linguæ S. diversas fortiri significationes, sicut hunc in locum notant Anglici Glossatores. Sit itaque hæc nostra sententia, quam inferere debui, non ut viros doctos reprehenderem, sed ut agnito errore studiosi lectores proficerent.

§. IX. Opinioni nostræ hornæ ante biduum suffragantem fere comperi Cor. Agrippam, quem elogiorum Iliade celebrant *Wierius* ac *Ab. Corput*. Suaviludia subtilis mentis ejus paucis in apricum proferam, longasque ejus ambages in compendium, si pote sit, mittam. Non autem cum Gnosticis ex *Apoc. c. xxii. com. 2.* Arborem vitæ asserit locos muliebres, quorum usu congressus

Vene-

Venerus celebratur; quia per XII. stata tempora lubrica eorum semita menstruis purgetur, & Danaidum Belidumve dolii instar pleni sint rimarum, & hac & illac perfluant; verum *Serpentem* interpretatur sensibilem carnis affectum, imo ipsum carnalis concupiscentiæ *genitale viri membrum*. Nullum itaque alium Dæmonem Evam tentasse arbitrat, quam illum, de quo Hiobus, *c. xii. jus virtus in lumbis & potestas in umbilico*, quem Paulus vocat *stimulum carnis & angelum Satanæ*. *Adamo uxor data ad castitatem, & non ad sobrietatem*, ut interpretatur contra Jovianum Hieronymus. *Sed cum præter castitatem usus ea fuisset, concepit scientiam se polluendi, unde indignatus est omnipotens, & pœnituit se fecisse hominem. pœnituit Deum*, ait scite & ingeniose Doctor, *quia virgini defloratae pristinam virginitatem restituere nequit. Ob hanc itaque carnis pudendam libidinem ejectus*

Serpens
penis.

c. xii.

1 Cor. xii.

Rom. xii.

Virginitas delibata.

2 Cor. ii.
15.Ad c.
xxiv.
Jerem.Polyb.
L. iii.

Cornelius Agrippa.

Orig. in 94. lib. 9. de his.

2 Tim.
11, 5.

„*ejectus est homo è Paradiso Dei,*
 „*quia caro & sanguis regnum Dei*
 „*possidere haud possunt. coitus præ-*
 „*mium mors. Omnes & hinc qui ex*
 „*carne geniti sunt generant origina-*
 „*lem culpam.*

Verbum non amplius addam.

Paradoxa.

Hæc laudati & jam præ coeteris hic
 laudandi Cornelii Agrippæ*, prodigi-
 osum ingenii hominis in nostrum pro-
 blema *Πρόβλημα*. Videamus num ab
 hæreticis, tanquam injustis possessoribus,
 bona quædam in usum nostrum
 vindicare possimus. plausibiliores
 & palmarias recensebimus næcias,
 ut aliquid muniminis & præsidii sorti-
 atur ratiocinium. Omissis itaque
 otiosis fabellarum sarcinatoribus deli-
 risque in vago Thalmude nugonibus,
 Cathari, Manichæi ac Priscillianistæ
 vetiti fructus sanctionem fuisse trutinant,
ne Adam dedolaret Evam, teste Egberto.
 Verum cum hi legitimas nuptias tanquam
 fornicationem fugiant, eò quod fornicati

Eibl. Patr.
T. IV. p. 2.

sint

sint mortalium primi, jure summo
 eos refutat Moses Bar-Cepha. &
 nos fucatæ asceticæ impurorum Catharorum
 vitæ infandas pollutiones in Libro supra bis
 terve citato. Aben Esra cognitionem boni & mali
 nuptiale opus denotare rimabundus probe docet.
 hinc *cognoscere* dicitur hoc opus, & *puer statim atque boni*
 & *mali notitiam adeptus est*, hac cupidine
 tentari incipit, ait recutitus verpa. *Non olido*
hirco, ut Petavio masturbato & exhausto atque
 fisco Jesuitæ videtur, sed bene vasato ac
 peculiato caballo digna mehercule sententia.
 Soterinus Saturninus apud Gr. Abul-Pharajium à
 Celebr. Pocockio versum, membra generationi
 inservientia tam in viris quam foeminis à
 Diabolo esse facta, ideoque turpe ab hominibus
 ea retegere, hariolabundus succenturiatur. Et
 apud eundem Basilides asseverabat honorandum
 esse serpentem & magni esse faciendum,
 eò quod Evæ

De Parad.
c. 19.Prof. Pet.
L. I. c. XI.Passim in
B. S.Hist. Dynast.
VII.
p. 76.

Næcia

E

confi-

consilium dederit, ut cum marito
congrederetur, cum alias non pro-
creassent homines. Si Diabolo &
Adamo & Evæ gratiæ essent refe-
rendæ ob lepidi hujus oneris cogni-
tionem, pariter ac dulcedinem at-
que necessitatem: utique & Judæ
Iscarioti, cum Don/Quevedo, esset
habendus honos, quod sospitatore
nostrum tam scelestæ prodiderit:
merum itaque hoc ἀδύνατον in mor-
boneam ablegemus, atque in Πανάσιον
pergamus. Propius accedunt S. Pa-
tres, statuentes in statu innocentia
si permansissent primi manu divina
formati, non per foetidam genera-
tionem, verum absque spurcâ con-
glutinatione, Angelorum instar,
multiplices futuros inculpato vitæ
scelerisque hosce puros. Quibus
suffragatur Bar-Cepha, qui, juxta
Andræ Mafii J.Cti Religiosissimi
calculum, vixit Anno 914. Hos pi-
pulo differt Augustinus, concedit
tamen salva virginitate tum omnes
pro-

De
A. 880-
diogeni.Gr. Nyss.
L. VII.
c. 3. Chry-
sost. Hom.
XVIII.
Damasc.
de fide
Orth. L.
IV. c. 25.In Jo-
suam.L. XIV. c.
22. de
C. D.

procreaturos & parituras. Rem pro-
pius acu tangunt inter Orthodoxos
Divinorum oraculorum Consulti,
existimantes Evam per serpentem
solam, Adamum solo conjugis amo-
re lapsum, juxta detantatissimum
Divini eloquii effatum. *Non enim*
Adam est seductus, sed mulier se-
ducta, quæ transgressionis causa fuit.
Ita tamen, ut solo erga conjugem il-
licem affectu in gyrum raptus, noxæ
socius, illecebris voluptatis delinitus,
non minus turpiter erraverit ac ipsa
conjux.

1. Tim.
II, 14.
Legesodæ
subtiliss.
Henric.
Morum
L. III. c. 1.Prudent.
cont. Symi.
L. II.

--- Fit reus ipse suapte

Ingenitum, placitumque nefas, &
facta rependitImpia supplicis, merito, non sorte
peremptus.

§. x. Fuit ante jacta totius uni-
versi fundamenta Decretum Dei.
Benedictis enim regnum erat para-
tum per testamentum & foedus gra-
tiæ, quod misericors D. Pater cum
Deo Filio pepigit, quo peccatores

Prædesti-
natio.
Eph. 1, 4.
c. c. III,
II. Matt.
XXV, 34.
Gal. III,
17. Rom.
IX, 16.

Eccles. vii.
29.

4/

Hamart.

(quibus ἀπειξίσιον καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν fuerat relictum, quique puri & integri equidem, verum labiles ruunt sua sponte in vetitum pacidumque illud nefas: unde Prudentissimus toga sagoque inclytus Prudentius Clemens.

*Virum simul ac moribundum,
Hominem Pater effigiassti.)*

Rom.
viii, 17.Πατρι-
στομ.
I Petr. I,
19.Jes. xiv,
24. xlv,
10.Legito
Prudent.
Apoth. v.
837.
Clem.
Strom.
L. I.

per mortem & sanguinem Christi, heredes salutis & foederis gloriae participes pronuntiavit; ut in initio de Sacro-Sanctarum personarum pactis conventis monuimus. *Christus* enim praecognitus fuit ante jacta mundi fundamenta, & quidem ut agnus, cujus sanguis fundendus erat pro protoplastarum transgressionibus. Quae cum sint altioris indagationis doctioribus Divinorum oraculorum explanatoribus sacrorumque Mystis relinquo; admonitus scilicet periculosum esse ardua per transennam movere. Nec in animum duxi Plagiariorum more, ex neotericis,

θεολογ-

θεολογούμενων schedis multa mutuatiis verbis compilare, dum Gomari similibusque Heroum pari judicio & eruditione conspicuorum pervolvendis crebro effatis, cuique notis, nunc huic Rei, Arminio horrendae, colophonem imponere cogor, ne post Homerum Iliada, post Vossium Aristarchum, postque Grotium de Jure Belli ac Pacis ciconiam molirer. Ita tamen, ut fateare necesse sit generis humani parentem, non fato aut Stoica necessitate, sed *ineluctabili* praecognito & determinato Dei decreto, per gannitricem Evam victum & tentiginis aestro pollutum, hunc ignem nobis, in utero urticae inquinatis, & satyrione ab infantia percitis, naturalem & ingenitum reliquisse. *Haec est peccati justissima poena, ut amittat unusquisque quod bene uti noluit, cum sine ulla difficultate posset, si vellet.* Sicut non visum est eis Deum in notitia detinere, ita eos tradidit Deus in mentem repro-

Consultis
Clem. Alex. L. v.
Strom. Ep.
protr. Manil. L. iv.Jes. xiv,
24.Augustin.
L. iii. c.
18. de lib. arb.Rom. i, 2.
Eph. ii, 2.
Tit. ii, 13.
I Petr. iv, 3.

50 HADRIANI BEVERLANDI
bam, ut facerent quæ minime con-
veniebant, oppletos omni injustitia,
scortatione, improbitate & avaritia,
quos videt periisse, perditos ducit.
Justus itaque fuit, est, eritque Do-
minus Deus in sermone suo, mun-
dus & in iudicio suo, quia mortalium
viæ rectæ non sunt.

Ps. 11, 6.

Ezech.
xviii, 25,
Senec.
Herc. Fur.

---- Perdere est dignus bona
Qui nescit uti. ----

Peccatum
Origina-
le.
Jag. I, 14.

§. XI. Homo itaque à propria cu-
piditate inescatus prægnans factus
concepit & peperit peccatum, quod
consummatum genuit mortem. Hæ-
ret lateri hæc lethalis arundo, quam
Dæmon infixit. Nullo ædepol dicta-
mino sanabile ~~hoc vulnus~~, utpote
nodosum medullas funditus incru-
stans: Quin & universale nunc cer-
nitur generis humani, omni nequi-
tiarum genere & arte invicem ferru-
minati, & à Deo scortantis ac decli-
nantis adulterium furiosa æmulatio-
ne, atque inevitabili fascino dementa-
tum. Totus mundus cubat in hoc
malo,

Al. xviii,
26.

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 51

malo, quia ex uno sanguine (quic-
quid harioletur Pelagius) omne ge-
nus hominum concretum est. De-
cepta est Eva, & ab ea seductus A-
dam; adeo ut per unum hominem
peccatum introierit in mundum, &
per peccatum mors ineluctabilis; &
ita in omnes transierit mors, in quo
omnes peccarunt.

Macar.
Hom. 11.
Or xxiv.
Baron. ad
An. 417.

Rom.
v, 12.
I Cor.
xv, 22.

Ille dies lethi primus, ~~malum~~ que
malorum

Causa fuit.

Adam itaque corruptus corruptam
gignit prolem, non ad imaginem
Dei, quam decoxerat, sed suam. Ut
enim meliores gigneret, quam ipse
esset, non erat æquitatis, ait Augusti-
nus. Quis daret mundum de im-
mundo! Quod genitum est ex carne,
caro est. Quales omnes qui ex san-
guine & ex libidine carnis, & ex li-
bidine viri, & nondum ex Deo ge-
niti sunt. Prius pareret locusta Lu-
cam bovem, quam puerpera prolem
castam. X Rationem facile percipiet

Gen. v, 3.

Job.
xiv, 4.
Job. III.

Iob. I,
13.

E 4 zelo.

Scilicet expectas ut tradat mater honestos
aut alios mores quam quos habet?

zelotypus curruca. Inter novem prægnationis menses collatinus venter nunquam dicit satis, sed navis plena plures mente admittit vectores, tum gravis uteri rabie perdit agitur, & mundi illecebris infestatur, quid poterit itaque nutrire nisi carnem, ac eadem concupiscentiæ urigine percitam producere. Non ægre feret vir doctus, si Sagacissimi Patriæ meæ quondam assessoris, Statui Publico devoti, verba in suffragium vindicaverim: res contentæ volante calamo doceri, se ornari negant, adeoque perpende lepidæ lexeos aculeum *van vuyren hout, en konnen geen eycken spaenderen komen.*

Bancketw.
P. 1. p. 7.
S. 22.
Brunai,
Ter. He-
aut. v. 3.

Argute & ad Sofratam Chremes.

Quod est consimilis moribus

Facile convinces ex te natum: nam tui similis est probe:

Nam illi nihil vitii est relictum, quin sit & idem tibi:

Tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium.

Jurent

Jurent conceptis verbis Verinus & ^{Chetiva} Lucretia, Nicetæ & Vestales quicquid possint se castos mente & corpore, non credam ego. Cum vera Dei progenies, sobolesque sincera non potuerit se castam servare, qui miselli nos homunciones, stimulo carnis concepti, & nodoso aculeo pisti, possumus tot Scyllas atque Carybdes effugere. Concupiscentia carnis, & libido oculorum & fastus ^{qñd' d' p'arons} ^{qñd' d' p'arons} ^{est.} ^{vofana} vitæ,

Quæ tria pro Trino Numine mundus habet,

non ex Deo, sed ex Diabolo est. Ut omne peccatum ex Dæmone, ita præcipue libido hæc: Septem Dæmonia Mariam Magdalenam invaserant: Paulus incestuosum Satanæ tradidit. Ita per pudenda Pythiæ apud Chrysostomum, & ex virginali cujusdam puellæ, apud Rhodiginum, clauetro vaticinatum constat Cotyttum. Qua de re viduas gannientes ^{even} ^{tefque} Dæmone obsessas dicimus.

Marc. ult.
19. 2 Cor.
v. 5. Lege
Val. Max.
L. IX. c. 12.
Plin. L.
VII, 53.
Magiri
Disque
Mag. L.
III, q. 7.

E 5

viva

1 Tim.
v. 6.

54 HADRIANI BEVERLANDI
viva mortuae sunt, ait Apostolus:
quæ in mollitiis deliciisque ætatu-
lam agunt, sibi ipsi posthumæ sunt,
quia corpus in sagina, mens Diabolo
devota. Nec enim vivere, sed valere
vita est, bis perit Messalinæ neptis,
quia vita in voluptate perpetua
mors est. Luxuriosi itaque soli digni
dicuntur, ut bis morte pereant

---- cænent licet ostrea centum.

Quodnam igitur fuerit primum pec-
catum, quod lethum peperit, & no-
strum infirmitatis ingenitæ vitium,
malumque nostrum domesticum fa-
cile quivis, cui datum est habere na-
sum, sentire & subolere poterit.
Docte de propagine ac traduce pec-
cati Augustinus testatur, *Eo nihil
esse ad prædicandum notius, nihil ad
intelligendum secretius.* Agedum
videamus

Quid valeant humeri, quid ferre
recusent.

Non unum hominum mentes agi-
tat pytisma, dantur Masturbatores,

*dit. g. m. 91
eleg. ne lottor. Notor*

Sphingis

Fri-

* Adipo conjektor, st. *Sphingis* interpr.=
te est t. linix (ato adlog. 23 legat

*Choleger. 23 partem lascivi casta libelli.
Prædixi st. monni: ti. tamon dect logis.
In qui 23 etiam carlas st. pondera nosti.
Die mihi præcidi Lannict dogma quod est.*

Irrimatores

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 55

Frictrices, Fellatores & Fellatrices, Sodomi-
Stercorivori, Cunnilingui utramque
scenam ac schema faciunt Pœdera-
stæ, Drauci, Xcincedi, Pathici ac pathi-
cæ & meritorii hystriculi sive pusio-
nes, masculæque Lesbiatrices, Sar-
ritores pariter ac Quadrupedum in-
sultatores ac succubitricæ, nec non
menstruorum forbillatores. XXXX

Ximbilbitant

*Stoop- III calamifra
schijere, 4*

Fimbriinantes

Cimpradicaris

quid Polycarm

factis

Ausi omnes immane nefas, ausoque
potiri.

Passim & noti sunt barbati mœcho-
cinadi, evirati spatalocinadi, emba-
ficatæ, pullipremones, Aliique ce-
ventes Romuli nepotes, qui pisci-
nam aquasve irrumarunt, terram
matrem foderunt. adde fellaria &
spynthrias, omnemque Lacedæmo-
niæ, Sybariticæ, Jonicæ & Syracusa-
næ libidinis artem, quæ cuncta per-
censere numerando, aut scribendo
detegere nec ego nec ullus possem.

*scasciola crura
ligant. 23 digito*

*ino casit falc
p. 23*

E' pag.

X 33 f. 23

occident. 23

cane, postica

partem 23

fodent. 23

vellem raptani

migi. 23

chirant.

aliqui qui p

Promptius expediam, quot ama-
verit Hyppimæchos.

Omnia concupiscunt vendunt &

XXXX *τολμῶντες* emunt, Quorum
ut Arsenozita, Catapygi, Pædopstori
Anasthyfi Beta, Volfi, Indii, Scarabæi,
vul. 23 pri. 23 larice, virum spirantes
Spiramanti labello, Smordalvam vibrantes bastam

notae
πὸ δὲ
totus li-
ber II. de
Prof. Ep.

56 HADRIANI BEVERLANDI
emunt. Proh pudor! quanto magis
exoletus omnia pati non recusat!
Nil tam impium, nil tam nefandum
quod animo non conciperent, & con-
ceptum non exequerentur.

*Omnia fanda infanda, malo per-
mista furore.*

Nullum tantum scelus est, nullum
tam magnum facinus, nec ullæ adeo
in illud strictæ ac diræ leges ac san-
ctiones, ad quod suscipiendum per-
petrandumve voluptatis libido eos
non impellat.

*Periere mores, jus, decus, pietas,
fides,*

*Et qui redire nescit, cum periit
pudor.*

Unde factum ut D. Patres & Cardi-
næ Eminentix Flaminum doctissi-
mi *δοτόμους* intrepide affirmaverint,
Primam Protoplastarum transgres-
sionem, nihil aliud fuisse, quam
quod Eva averso ordine quadrupa
inclinata culum angustum (quem fi-
cosus ille hystrix Casa*Fornellino in-
digi-

* Satyra
Bernie ca-
pitolo Sa-
pra il
Forno.

digitat) inepte præbuisset Adamo,
& ipse saucius hesternæ cœnæ oc-
currerit: quod nec *ἀδύνατον* vel *ἀν-
τίρηλον* nec à verosimili adeo ablu-
dens, utroque pollice favere haud
veriti sunt Cordatiores interpretes:
Nimirum cum & multas ejus neptes
etiamnum occupaverit intempesti-
vus hic furor, quæ nunc pronâ nunc
supinâ delectantur agitatione & a-
moris pudibundi malefuadis obse-
quantur votis. Quisnam hominum,
quem tu contentum videris uno fla-
gitio! redit in faciem scelerumque
immane resumit ingenium, neque
ullum finitur vitium ibi, ubi oritur.
Proh seculum! proh pudor! Adam!
Adam *Quid diceret ergo?*

*Vel quo non fugeret, si nunc hæc
monstra videret!*

verum cum nec *γὰρ* nec *μὲν* hujus
lubricæ schemæ occurrat in tex-
tu, ideo hanc opinionem ex con-
jecturis calculo meo approbare vix
ausus fui, gnarus D. Petri effatum.

*ἀ' γὰρ
φον.*

ὅτι πάντες ἡμεῖς, ἰδίᾳ Παύλου & ἡμεῖς. Nostram sententiam Dei eloquiis magis congruam conscientia & lux cordis docuit. & in proprio vase quisque nullum adeo vehemens & frequens ubicunque sentiet reperiaturque vitium. Sed quid multis? *Veritas verborum adminicula non desiderat. Hic collindare visus est David.*

S. XII. *Divus Vates En*, inquit, *in iniquitate formatus sum, & in peccato fovit me mater mea.* David sincero corde fornicationis & adulterii sui poenitentiam agens, ascendit ad primam *pravæ cupiditatis* originem. Testatur se non peccatum esse, sed in peccato conceptum & fœtum, adeoque ipsum coeundi pruritus, & effusi seminis titillationem, in patrantibus parentibus, dicit esse peccatum. Augustinus *masculam perditionis*, & Ambrosius *inquinamenta naturæ & partus contagia* dixere. Quod genitum est ex carne caro est. Adeoque omnes su-

mus

mus antiquæ impietatis labe (quam Prudentius *ingenitum & placitum* dixit *nefas*, ut sagaci stylo restituit Nob. Nic. Heinsius, cui ob immensam affabilitatem & humanitatem totus quantus nexu & mancipio devotus sum) & antiqui serpentis plagâ polluti, omnes, inquam, Excepto Christo, Sancto Sanctorum, qui non novit peccatum. Fuit enim Sospitator conceptus ex virgine & & Spiritu Sancto, sine ullo pruritu fœtus atque gestus. qui itaque non est genitus ἐκ ἑλκήματι & τῆ ἀνδρὸς, non potuit à matre inquinatus esse ἱερωδωπ. hinc Augustinus *Præter hoc vinculum concupiscentiæ* (scil. coeundi) *natus est Christus sine masculino, ex virgine concipiente per Spiritum S. Non potest iste dici, in iniquitate conceptus: non potest dici in peccatis mater ejus in utero eum aluit, cui dictum est, Spiritus S. veniet in te, & virtus altissimi obumbravit te.* Peccatum originale, Tim. I, 15.

quo

Regius

Isal. II, 7.
Job. xv.

Gen. VI, v.

In utero

Job. III, 6.

Heb. v, 15.
& VII, 26.
2 Cor. v. 21.
Luc. I, 35.
Christus.De Nupt.
L. I. c. 12.

Tim. I, 15.

Jezer.

quo mens & conscientia nostra pol-
luta est, Hebræis dicitur *Jezer*, hoc
est, figmentum malum & fermentum,
quod est in massa innata illa
concupiscentia & ingenita coeundi
corruptela: Si quis itaque hac
tirillatione percitus sit, *ducat uxorem*
perhibent in cathedra Moſis
Rabbini. Qui si ducat & generet
iterum ex carne carnalem produ-
cit, dum massa illa in utero modo
eadem labe inquinatur: unde San-
guinolentus infans, postquam ejus
membro genitali (quali ipse gene-
ratus, & cujus siphonibus ipse suo
tempore pulchra prole Rempublicam
beabit) inflicta est foederis pla-
ga, regeneratus & ascitus demum

Ezech. XVI.

Pecca-
tum.

peccati

X *Hæc fierent, si testis vna*

viveret in vobis

peccati nomine expresse infamat
Apostolus. Concupiscentia est vo-
luntas improba, qua anima appetit
fornicari in creatura. Per unum ho-
minem *peccatum* in mundum intra-
vit & concupiscentia carnis non ex
patre sed ex mundo est. Adeoque
peccatum *καὶ ἐξ ὧν* est coeundi
pruritus ejusque perfectio. Ita nihil
tralatitius apud auctores Græcos &
Latinos, classici ac proletarios, ve-
teres & recentiores, ita ut posterioris
ævi dicta, etiamnum in sublimi
~~humili~~ non respuant Declamatores.

Rom. VII.
17.Joh.
11, 61

Non ego ne pecces, quum sis for-

mosa recuso.

Cui peccare licet, peccat mi-

nus.

Et apud purissimæ latinitatis impu-
rissimam auctorem: *Jupiter pecca-*
turus in terris: id est adulteraturus
& scortaturus. & Polyænus ad Cir-
cen. *Fateor me domina sæpe peccasse.*
illud unum memento: non me, sed
instrumenta peccasse. Satyriogra-
phus

Ovid. L.

III, 13.

L. III.

El. 4. L.

II. El. 5.

Propert.

L. II, 30.

Marr. L. I.

35. Petroni.

c. 93.

L. I.

L. I.

L. I.

L. I.

L. I.

L. I.

L. I.

L. I.

L. I.

phus in celeberrima Satyra de tenuiore sexu

Sat. VI,
134.

minimumque libidine peccant. Jure merito apud Porphyrium Ægyptii, nec non Euripides ac Ho-

Venter.

merus, ventrem omnium malorum cladem & fontem dixere, utpote qui primus peccavit. Figmentum hominis ab ineunte ætate fuisse malum dixit Moses. Omnia scelera, flagitia, quæ faciunt homines in duabus rebus consistere dixit Agellius

Z. VII. c.

XL. Ovid.

Z. III.

q. IO. &

Z. I. Fa-

stor. Mart.

Z. IX, 69.

Genes.

XVIII, 12.

Hist. Patr.

Ex. IV. S.

79.

malitia atque nequitia. nequitia autem plerumque pro stuprandi petulantia sumitur apud Peccandi & nequitiarum Ephorum. Voluptas item καὶ ἐξοχλὼ pro concupiscentia carnis, oculorum libidine & ipso coeundi actu. Græcis ἡδονή, quam vocem nonnulli deducunt ab hoc horto Edenis: unde Doctiss. μαρτυρεῖται & κελελεύται Joh. Heidigherus. *Nec vanitatis arguerem* (nempe Goropium Becanum) *qui ex Eden existimat descendisse Gra-*

corum

corum ἡδονή voluptas & Poëtarum Adonidem Priapi patrem. Quem Adonosirim & Thamutz dictum demonstravimus. Huc refer illud Venusini.

L. I, c. 14.
Profr. Venter. L. I.
Epist. 17.

Sperne voluptates nocet emptia dolore voluptas.

Ut caro pro pudendis, ejusque opera carnalia, ita & membra, terrestria, eorumque opera, terrestria dicuntur. *Mortificate membra vestra terrestria:* scortationem scilicet & immunditiam ac libidinem, ut parcos Deorum cultores & infrequentes haud latet.

is/

§. XIII. Regeratur forsan, in infante luculentiori indicio deprehendi, iræ, rancoris, fastidii, impatentiaque scintillas. occuparunt puelum multa scelera, quorum catalogum texit Apostolus, ita ut ne quicquam vile sit in eo, nisi mali mores. Sed ubinam inter boni & mali nomen decernere valeat, prius libidinis fomites deprehendet, &

Col. III.

5.

Rom. III.

10.

F 2

oscula

oscula figet, quam unguibus secabit.
 Omnium hominum ingenium ab
 infantia proclive est ad libidinem.
 Infans. In segmentatis cunis se Virum esse
 testatur infantulus parvulo flenti
 gaudium creabit cunatum motor,
 agili digito si ejus pudenda tetigerit.
 Italæ pupas ejulantes non alio modo
 ad quietam redigunt mentem, quam
 si minimi digiti extremâ parte, in-
 ferorum labiorum crepidinem fri-
 cuerint. Jam sentiet opponens, hu-
 manum peccatum, ad quod naturâ
 faciles sumus, qui dux & comes de-
 esse non potest, nam & ipsa etiam
 res sine duce, sine comite procedit.
 non primum tantum est iter ad hæc
 vitia, sed præceps: Pulchra puella
 cito adamatur, & foeda facile concu-
 piscit. Nemini pudor est, omnes
 ultro rogant, dant atque porrigunt.
 errantem per totam vitam peccata
 hæc delectant. Multarum luxurio-
 sam & exercitam juventutem ten-
 tigo in ipso cadurco sopivit modo.

De ma-
 sturbatori-
 bus L. II.
 c. 3. Profl.
 Veter.

Ante-

Antequam ejus essent ætatis, ut mu-
 liebris patientiæ legem accipere pos-
 sent, ~~catullire~~ solent crudæ pupæ,
 & devirginari anhelant flagitantque
 virgunculæ. Cum subacta cervice
 jugum necdum ferre valeant, nec
 arietantis impetum sustinere possint
 acerbæ virgines, tenero digito im-
 mitis uvæ tollunt cupidinem. Ante
 annos ad patiendum gestientes de-
 virginabatur Pannychis apud Arbi-
 trum. *Sine dubio non repugnasset
 puer, ac ne puella quidem expaverat
 nuptiarum nomen. & Quartilla Pri-
 pi tandem victima, Junonem meam
 iratam habeam, si unquam me virgi-
 nem fuisse meminerim: infans enim
 cum paribus inquinata sum, & sub-
 inde majoribus me applicui. & Cu-
 næus noster. Puella quædam in ser-
 vi complexibus, ignarâ matre, volve-
 batur, ne prima nocte virum timeret.
 Experta carnalem lanceam vulnus
 haud cruentum infligere, vitulum
 deinde tulit, quæ taurum sustulerat,*

Lege Ho-
 rat. L. III.
 Od. 6.

De Fri-
 tricibus
 L. II. c. 5.
 de Proflis
 Veter.

F 3

Cui

X *eris
 non in implevero m d n l l a s
 Prative mala in d n l l a s.*

*Alvis orota confirgit ad ofenba
 planta*

*Cui necdum teretres fratrant in
pectore mammae*

*Nec tena angustum lana foramen
habet,*

*Illius humorem nec menstrua Luna
fatigat,*

*Nunc fricet angustum pene furen-
te specum.*

Prætextatus datur adulter, & subru-
mi hodie vix adeo pueritiâ & inex-
haustâ sunt insignes pubertate, ut
quondam Germana pubes, nec ad-
eo innocentes ut inter vaginam &
ejus syphones viscerumque cubos
distinguere haud possent. Pusiones
ἐλευσιόντα hæc amatoriis cum can-
ticis à teneris imbibunt, & cum papa
atque bua, antequam τὸ Τα τα Ma
ma fari valeant, nequitiarum πολυ-
τρυπόντα comedunt, modulantur,
fringultiantque. Quin & pueros
decennes impregnasse mulieres li-
terarum monumenta docent. Nec
puellæ adeo simplices ut Jove
quondam necdum barbato, cum in-
ter

Rhodig.
L. 14. 10.
Brantôme
les vies des
Dames Ga-
lantes T. 2.
p. 51. &
Mercure
Galant.
Tom. 5.
p. 52.

Galant

Tom. II p. 52.

ter halecem & mutonem nullam
differentiam cognoscerent. Multæ
simplices sunt ut columbæ, omnes
vero astutæ ut perdices, dum ante
alpha & beta suoapte ingenio scire
desiderant clinopalæ arcana om-
nemque libidinum artem ab Anni-
bale Caraccio, Raphaele Urbino,
Titiano, Romanoque Batavo deli-
neatam adhamant. Quo pacto fami-
liam duo augeri possent tertio, per
silentii ἡσυχίας & occultum murmur
inquirunt, adeo ut prima conjugii
nocte sciant, quo trahantur, neque
facturas se ultra, dum se posse
puerili verberare moneri clamitent
mutoni dementi supplices. Multi e-
quidem à natura in furta, homicidia,
avaritiam proniores videntur, quam
in adulteria aut fornicationes. Mo-
res animi sequuntur temperamentum
corporis. Ita tamen ut nec à Venere
plane abhorreant. In dulcedinem
vertere se amaritudo non potest,
aut ariditas in humorem: calor ignis

F 4

in

X Hoc

Unicuique dedit vitium natura creato.

X libra nequitiam
fracta

ad De Can
dit

Carta priuata
salo tincta, quæ
faciunt sine femina
maritos, & sine viro
mulieres.

in frigora; aut quod rei cuicunque contrarium est, in suam sumere atque immutare naturam. Nihilominus hi mutari vel educatione, vel emendari poenâ poterunt. Qui autem libidine, hac nodosa, peccatorum principe & duce infestantur, nec honestatis retinaculis nec supplicii minis corrigen- tur. utpote medullis & sanguine prava concupiscentia circumscriptis, & libidine evigoratis. *Hæc res in se neque consilium neque modum habet ullum, eam consilio regere non potes.* hinc Chærea: *Hanc tu mihi vel vi vel clam vel precario fac tradas, mea nihil refert dum potiar modo.*

Catill. Naturæ sequitur semina quisque sua.

De Eunuchorum
propudiosa
Libidine
L. II. cap.
v. §. 3. de
Prostit.
Feter.

Quod si hac urticâ & erucâ tincta, sit natura, incipiatque se movere furcâ licet eradicetur, tamen eoque recurret, etsi cum Origene testes vel caudam ferro demeteres Properanti.

--- pro-

---- prolem fata sequuntur
Continuum simili servantia lege
tenorem.

Facilius reperies albos corvos volantesque testudines, quam mente castas: adeoque tam exangues vetulas & torridos senes quam crudas puellas, succiplenas virgines, matronas musteas juvenesque fervidos vexet perpruriscens hæc libido. In *Consiliis* *Vanini* *Dialog. 99.* *Gen. xxx,* ebrietate quam libidine, odio quam amore, rapinâ quam blanditiis, ambitione quam voluptate dulciori flagrent æstuentque, proculdubio 37. & ad ea vitia magis inclinabit proles, quam ad libidinem carnalem;

Qui viget in foliis, venit à radicibus humor, *Mantuan.*

Sic patrum in natos abeunt cum semine mores.

Ita tamen, ut non destituetur natus puer eo vitio, quod fuit primum omnium & cuique reatum inducit. Unde fit ut infans modo natus reus est

F 5

est

est delicti, nondum capax præcepti
Gen. VIII. nec potentia. quia figmentum ejus
 21.
August. à pueritia est malum, quod tanquam
 de C. D. summum bonum, actu Epicurei,
 XIV, 5. animi cogitatione Stoici semper
Es. 1, 11. exercuere. Ecce omnes accenden-
 tes ignem & circumcingentes favil-
 lis, ambulant in luce ignis, & in mal-
 leolis, quos succenderunt. Adeo ut
 nil verius sit, quam per unum ho-
 minem hanc libidinem in mundum
 intrasse, & per eam mortem. *Sic in*
omnes homines mors transivit, quia
omnes peccarunt. ut docte vertit
L. de Dieu. Nam omnes animo &
 corpore scortati sumus, etiam in le-
 gitimi matrimonii actu. Nisi Adæ
 primum peccatum fuisset coitus u-
 surpatio, qua & nos abutimur, qui
 nobis imputari posset ejus simplex
 usus pomi. dum nos poma & fructus
 quosvis licite cum gratiarum actio-
 ne edimus, coitu non fruimur, nisi
 peccati prioris reatus Rei. Aposto-
 lus autem ubique unius transgres-
 sionis

sionis Adami, quæ nobis imputatur,
 meminit; adeo ut cæterarum ejus
 imbecillitatum & infirmitatum qui-
 dem participes simus ærumnosi ho-
 munculi, non tamen rei.

§. XIV. Hisce ita computatis, de-
 monstratis ac luce meridiana cla-
 rius deductis, fructus & arborem
 constitisse in voluptate sive concu-
 bitu, sequentes etiamnum evincunt
 suffragantes rationes. *ἵνα γὰρ θεὸς ἐνθα*
καὶ αἰδώς. ubi pavor, ibi pudor. Trans-
 gressores non totum corpus, nec fa-
 ciem absâ squillâ rubicundiorum
 pudibundi texere togâ aut pallâ;
 sed consciæ mentis pavore, poenâ
 præsentis, suffusi, perizomatis & suc-
 cinctoriis, ex foliis (non equidem
 acu & filo confutis, sed frondibus
 consertis) fici, quorum magnitudi-
 nem ex Theophrasto nobis suppetit
 Becanus, subter quæ proculdubio
 turpiter illa virum cognoverat, sola
 genitalia, quæ peccaverant, obne-
 bularunt. Neq̃ Eva ramum super
 oculos

Tempor.
Esa.
Adde Me-
mandri ef-
fat. apud
Stobæum
Tom. IV.
Tit. 4. Gen.

111, 7.
Isidor. o-
rig. L.
XLII. c. 22.

Indosch.
L. v. p.
 486

X quicquid terra
 minor & videri

Sin. 14. in
Domit. c. 21.
Mat. 1. 1.
Lam. 1. in
alox. Rom. v.
 18.

X: pro eternitate totis incumbit
 nervis, vertigine, quæ antiqui
 scabie non potest non esse inquinata
 ita circumagantur ut nec Dei
 nec naturæ nec divine legis
 memores esse queant.

oculos posuit, ut quasi pariete interposito, audacior facta rem aggrediretur de novo; sed per digitorum cancellos extinctum caput videns,

enf *Læta manu lacrymas mutoni abstergit amica.*

Gen. III. Adam & Eva erant *nudi & erubescabant*, ait textus. ingenuus hic pudor nascitur ex sola hac voluptatisturpitudine, qui pudor & voluptas primum nos post peccatum invasit. *Odys. VI.* Simile legitur de Ulyssæ apud Homerum. Postea demum ipse Deus iis tunicas pelliceas & scortea succinctoria (*antiquissima vestis* Propertio, Ovidio, Juvenali, Lucratio, nec non Polluci ac Æliano)

Arg. c. VIII. §. 8. Levit. eorum animalium, quæ ex victimis mactatis ac oblati Adamo cesserant, fecit eosque vestivit. Unde & illa pars, quæ contra mandatum porrexit ac arrexit, postquam rubore suffusos antea patræ poeniteret, *pudendum* dicitur; quia absque pudore ne adspici quidem potest.

potest. quæ membra *turpitude* & *nuditas* dicuntur; * *turpia & vilia membra* Senecæ. *Inhonesti* Isidoro. quod sine verecundia nudari nequeant. hinc semper velari indumento *natura* docuit hæc

Naturæ partes veste quas tegit pudor.

quapropter Chamus irreverenter verenda patris Noachi (quem Saturnum vocat Maro, & historiam refert Justinus) denudans, maledictus legitur. Semper honor & pudor huic venerabili pudendo habiti: post fata sua Jul. Cæsar, Lucretia, Polyxena curam habuere, ut honestius caderent. Quicunque etiamnum barbari nudi, subligaculo tegunt pudenda. Petrus nudus dicitur piscaturæ incubuisse, ita tamen ut licio sive cinticulo verenda involverit: Rerum furtivorum inquisitores nudi cum lance. & licio celata investigabant, qui proculdubio succincti alutâ, domum honeste.

XVIII, 6.
XX. §. 17.
I Sam. XX,
30. H. scilicet
11, 9. Nab.
111. §.
Hab. 11,
15.
* VII, 2.
benef.
Pbædrus.

Gen. IX.
22. Just.
L. XIV.
Flor. L. IV.
Plin. L. IV.
Ep. Euphr.
pid. Hec.
Plutarch.
de clar.
mulier.
c. XV.
Leb. XXI, 7.

Levit.

xviii, 6.

c. xx, 11.

Ezech.

xxii, 10.

Deutr.

xxiv, 1.

Levit. xx,

17. & 19.

Deutr.

xxiii.

S. 14

Deutr.

xxv. S. 11.

honestam intrare alias ausi nunquam
fuere. Revelare nuditatem pro actu
venereo, adulterio, & scortatione.
alicujus nuditatem videre, est co-
gnoscere. carnem suam nudare pro
incestum committere, frequens in
sacro Codice lectio. Denique seve-
rè animadvertit Statutum in mulie-
rem procacem & audacem, adversa-
rii cum marito suo rixantis verenda
contorquentem: tum ob fatale peri-
culum delicato membro facile im-
minens, tumque ob brachiarum
ignotum usum, nec non tacitam re-
verentiam, quam pudibundæ ma-
tronæ ob peccati, à se moti, reatum
ei debent: unde & reverenda dicun-
tur Arnobio.

Fatum est in partibus illis

Quas sinus abscondit.

S. xv. Recte etiam notant He-
brai poenas transgressoribus inflictas
respondere huic voluptati. Adam
voluit ex spinis uvam colligere, &
Eva ex tribulis ficum. proh pudor!
Dulcis

Talis.

Matt.

vii, 16.

Dulcis amarities amor est, voluptas
peritura tristi semper dolore mista.
libidinis comes moeror. Morbi vo-
luptatum usura sunt. Dicit autem
Deus: augendo augebo ærumnas
tuas & conceptus partusque tuos,
& angustiam à conceptu usque
ad partum multiplicabo, fastidio
cibi, deliquis, lassitudine ac dolori-
bus. Abel cum vanitatem denotet,
dicitur tamen & Josepho πένι & ὀ-
dolor. Habet, peractum est: quas
petit, poenas dedit.

*Certe ego, si nunquam peperissem,
tutior essem:*

*Infelix fructus in mea damna
fero.*

Inter omnia animalia mulier maxi-
me in partu vexatur, teste Aristote-
le. Bruta licet doloribus non minus
crucientur, attamen difficiliore longe
nixu laborant mulieres, adeo ut si
parturientes non cohibeant anhelu-
tum, & oscitent, vita periclitentur.
Rupicaprae emittunt dolores suos,
id est,

Poenæ
corporales.Gen. iii,
16.

Aristot.

Pol. L. vii.

c. 9. &

c. 16. De

generat. L.

i. c. 11. L.

iv. c. 6.

Syl. A.

poll. L. i.

Argon.

Nonn.

Dion. 41.

L. xii. C.

qui pot. in

pign.

Oppian.

L. i. A.

V. 484.

Arist.

vii, 9.

Ham. ii. A.

EXXIX, 3.
Jer. IV,
31. contra
Varro L.
II, 6. 10.

id est, foetus ait Hiobus; sed primi-
paræ etiamnū vehementioribus tor-
quentur cruciatibus. Scortum apud
Comiciū gravidum ad militem. *Salve*

*Qui me interfecisti pene & vita
& lumine;*

*Quique vim magnam doloris per
voluptatem meam*

*Condidisti in corpus etiam quo
nunc morbo misera sum.*

Medea apud Euripidem ter maluit
sub armis vitam periculo ~~ex~~pone-
re, quam semel parere. Legesodes
Philonē Judæum *ἐν τῷ περὶ ἀφθαρσίας
κόσμου*. Tandem dicit Supremus Ar-
biter, licet dolorum causa erit mari-
tus tuus, nihilominus tamen deside-
rabis congressum ejus. hinc amor

2 Sam. I,
26.

Puerpera.

mulierum excedere videtur reli-
quos amores, cum diligant præter
naturam subactores quasi carnifices
suos, horum dolorum causas: hinc
apud Stobæum jocatur Sophocles
in mollem sexum, quod cum partus
cruciatu distinetur, abjurare soleat
omnem

omnem maris concubitus; postea
periculis defuncta puerpera ejus-
dem voluptatis & æstri retibus de-
nuo implicetur: Septem mulieres *Esa. IV, 1.*
unum apprehendent virum. Nec
minus sæva poenæ satelles, Venerium
Adamum celeri pede secuta, ada-
mussim ejus peccato respondet.
Mortalitatis noster Candidatus seg-
nitia atque socordia, lectuli otio
quam labori habilior, incidit in la-
queum ac barathrum Sathanæ; *Ærum-
na.* cor-
pore itaque & animo inquietus & pe-
tulans *πῶμα σαυμάτων* creaturarum
princeps, similis factus est equo &
mulo, nam subrectis adhinnivit ge-
nitalibus. Quapropter Deus terram
propter hunc maledixit, ut eam co-
mederet; id est, ut terræ herbam
cum jumentis, quorum veneran-
tium, capriscantium, ceveuntium,
subantium, barriuntium, gannien-
tium, grunnientium & gruentium,
pariter ac hisquirallentium, aliorum-
que trufantium & pipillantium ani-
malium

*hæc (Rom. alba.
IV. Strom.*

Psal.
XXXII, 9.

*Gen. III,
17. sic
I Reg. II,
7. Rom.
VIII, 21.
Heb. VI, 7.*

*Legis
Pandectas
Plinii.*

Nota legom
XIX § 13
Levitic.

78 HADRIANI BEVERLANDI
malium naturæ particeps factus es-
set, manducaret, & panem atque ci-
bum tædio, labore ac lassitudine sibi
compararet. In Sudore vultus tui
vesceris cibo. Sic seros nepotes do-
cuit paupertatem privatis quæstibus
expellere.

*Fam rastrost patietur humus, nunc
vineæ falcem.*

Audiamus Marci Tullii effatum a-
pud Augustinum. *Homo à natura
in lucem editur corpore nudo, fragili
atque infirmo, animo anxio ad mole-
stias, humili ad timores, debili ad la-
bores, proclivi ad libidines, in quo
divinus obrutus est ignis, & inge-
nium & mores.* Tandem subjicit
Supremus Pater, & patris sermo
Christus cum Spiritu Sancto: *En
hominem, factus est quasi unus ex
nobis, verum procrea nunc homi-
nem ad imaginem tuam, pulvis
erit & in pulverem revertetur.* Et
ita vita hominibus in poenam data
videtur, cum antea mitis & amabilis
foror,

Gen. III,
22. adde
c. XVIII.
§. 27. &
Psalm. CIII,
14.
Sarcastica
Subsanna-
tio.

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 79
foror, nunc tristior noverca nobis sit.

*Heu, heu, nos miseri, quam totus
homuncio nil est!*

Atque ita invidia Diaboli, pallentes
morbi & tristis senectus & ipsa mors
in mundum ingressa, & nactus est
mortis imperium Diabolus. unde
eum Christus à principio homici-
dam prædicat. Notandum itaque
Cainum Sathanæ primogenitum
(natum scil. ex primo illo contra
Dei mandatum pruritu & concubi-
tu) non solum ipsum indemnatum
spiritum fato tradidisse, sed & fra-
trem interemisse. *Cain qui per trans-
gressionem conceptus est, filius pec-
cati* (sunt Agrippæ verba) *sanguinis
homicida factus est: neque enim na-
sci poterat bonus, qui tanto malo erat
conceptus.* Abel conceptus ad pœni-
tentiam transgressionis, prima hostia
accepta Deo in expiationem carnis,
qui sordes nuptiarum abluit cruore
martyrii. Hinc illæ lachrymæ, pul-
chra equidem arbor, sed ejus fructus

Sap. 11,

24.

Heb. 11,

14.
Job. VII 15

Cain ho-
micide.

prima fronte læti, eventu tristes;
atque ita fit radix illa amara, vera
Sodomorum poma, quæ dum in
olla erant, jure merito mortem di-
xisses in ea latere, ut quondam de
fungis agrestibus colocynthidis di-
ctum. Arboris minime otiosæ fru-
ctus terræ, humani corporis seque-
stræ, conduntur:

Quis talia fando

*Myrmidonum, Dolopumve, aut
duri miles Ulyssi*

Temperet à lachrymis!

Elementum moribundum, caducum
ac grave corporis pondus terræ ma-
tri redditur, Spiritus autem & ani-
ma (si non sit sanguinis & carnis
pruritus cogitatione inquinata) cœ-
li depositum Deo, igneo animarum
fonti traditur.

Πνῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα.

Non tanquam Divinæ auræ parti-
cula resolvitur in Deum, sed vadit
ad judicem, qui ei pœnæ vel præ-
mii locum assignat. humanæ men-
tes

Hebr. XI, 1.
Taci.
L. v. H.

2 Reg. xv,
40. Plin.
xx, 3.

Apoc.
xxi, 27.
I Cor.
xv, 50.
Manil.
L. iv. Lu-
cret. L. ii.
Euripid.

Max. Ty-
rii Diss. i,
25, 28.

Ecc. xii,
2.

** Scite J. C. Vaninius. Dial. ult.
Vovi Deo meo quaestione de
immortalitate animæ me non
pertracturum, antequam Senex,
Divus et Germanus evale-
ro.*

tes profundis impurarum cogitatio-
num recessibus addictæ, sceleribus-
que inquinatæ, transferuntur in
densum chaos, turpesque Tartari
tenebras, Dei gratia pariter ac præ-
sentia vacuas, ubi conscientia lan-
tu nec non horribili expectatione
futuri tribunalis torquentur. Re-
generatorum, quorum corpora fu-
re templa Spiritus Sancti, animæ
extra anni solisque vias, & nitidos
poli axes, cœlestissimo cœlestium
exercituum fruentur consortio,
dulcissimoque Hallelujah glorifi-
cabunt Deum & Christum Jesum,
quem gloriæ lumine vident atque
contemplantur. Sicut in Ada-
mo omnes duro Parcarum impe-
rio extincti ad rogos bustaque fe-
rimur,

Tros Rutulusque suat, nullo discrimine habetur;

Ita & in Christo cuncti vivificamur.
Non ex officulo *Lus*, quod rore
emolliretur, sed postquam vermes

G 3 con-

Panci quæ
agrus a-
marit Ju-
piter

* Scite J.
Casar Va-
ninius. Dial.
ult. Vovi
Deo meo,
quaestio-
nem de
immorta-
litate ani-
mæ me
non per-
tractatu-
rum, ante-
quam Se-
nex, Divus
et Germa-
nus evale-
ro.

ἀνέστη-
σιν.

*Loge scripta
Gianini et
D. Le Forge.*

Job. xix.
26. sal
luntur res-
sua Diss.
Th. xii.
Sixt. A-
mama An-
tib. L. III.
p. 668.
Prudent,
Epist.

confoderint corpus, divinâ potentiâ
idem corpus resurget, videbitque
generis humani Solpitatorem, qui
velut è somnis solutum illud cadaver
ad vitam revocabit.

--- nec me vel dente vel ungue
Fraudatum remouet patefacti fos-
sa sepulchri.

Casto Christi corpori corruscantia
electorum corpora conformia fient,
gloriosum hoc templum decore suo
vincet Thetidis formam, crines
ingenio suo flexi rutilabunt, & cæ-
saries refuga crispabitur, ita tamen
ut quotidiana succisione fruticantes
pili haud opus habeant: corpora
subtilia, nec dilatatis angulis am-
pliata decore suo prælucebunt:
Tumque nulli deformes, aut tardi,
senes aut pueri, nec gibbosi, aut
claudi, lippi aut monstrosi, verum
succulenti juvenili dignitate con-
spicui, teretes humeri, patulæ ma-
nus, carneum femur, crura furis ful-
ta turgentibus, internodia poplitum
bene

Phil. III.
21. Apoc.
VII. 16.

bene mascula: mulieres & tenellulo
delicatiores hædo, Praxitelis Gnidia
Venere venustiores, nullo naturali
vitio excœcatæ, sed justâ formâ gra-
ves, omnique dote, quam petulan-
tibus dictis Petronius aut Aristinæ-
tus describere possent, gratiosiores
emendatioresque. Ita tamen, ut &
sempiternâ sanitate & castitate cu-
mulationes Paracleto & Creatori
gloriam tribuent. Tum nec blandi-
tias suas prostituent Salvatæ, Thais
nulla olet, nec Nonariæ ullæ clepsy-
dræ curam habebunt. καλίσπορότεραι
nec ullam deperiet Cupiennius,
Marsæus & Gordianus nullas secta-
buntur bustuarias, ~~Martialis nullas~~
~~Ancillariolas~~, Salustius nec liberti-
nas; cum παρρησιόλοιοι & κατὰ κλέψου.
Lais, Calvina, Catuena, Chion,
Phryne, Elephantis & δωδεκαμήχα-
ν & Cyrene cum Proculejo, Gillone,
ac Crispino cœterisque Trojugenis
& Baptis, Cotytto sint devotæ ac
mancipatæ. Vestalium castimoniam

G 4 ipse
X alieq; Leticariolæ militat
sunt in d. famæ,

a/
in d. d. d.
Ancillariolis ille
Martialis nullas
Diffegias, ne
facilem
parabilem
Veneram
lodem

ipse spurcitæ Deus delibabit, & Palladis virginal velamento suo re-
teget. Calescant tum Canophoræ,
glorietur tum Proculus, cæsariões
nothique levato velo exprobrent
libidines parentum. Electi fermento
vetustioris labis non vexabuntur,
neque ducent aut nubent; adeo ut
nullæ beatæ salvatum hominem lo-
dicis Ζὸν ἔ Φυγὴ blanditiis, nec ni-
gris vegetisque oculis, nec flava
coma, nec pede gracili, nec papillis
tumentibus, nec pulchris clunibus
suis ad antiquum illud nefas pelli-
cere possent, etsi vellent: velle au-
tem nec poterunt, quoniam non la-
biles, ut in primis mundi exordiis,
sed Deo angelisque similes erunt.
Pforam itaque fricant suam Basilus,
Hilarius, Athanasius, Origines, Ma-
carius, & cum iis Grotius pariter ac
Scotus, hariolantes cunctos virili
sexu resurrecturos, exceptâ Beatâ
castissimâ Mariâ; dum conformes
erimus imagini Filii Dei & Angelis,
inter

inter quos nullum sexus discrimen
agnoscit Theodoretus: Rariuncula-
rum officias abstergit docte Augu-
stinus. *Qui utrumque sexum insti-*
tuit, utrumque restituet, nuptias ne-
garit Dominus futuras in resurre-
ctione, non fœminas. Corporibus vi-
tia detrahentur, natura servabitur.
Non est autem vitium sexus fœmini-
nus, sed natura, quæ tunc quidem &
à concubitu & à partu immunis erit,
erunt tamen membra fœminea non
accommodata usui veteri, sed decori
novo, quo non alliciatur adspicientis
concupiscentia, quæ nulla erit, sed
Dei laudetur sapientia atque cle-
mentia. Ad rhombum.

§.xvi. Multiplicatis tandem mor-
talibus, audax Japeti genus cuncta
libidine polluit. Rejectis gentibus,
cum populo suo pepigit fœdus mi-
sericors ille Deus; ast ut depravatæ
naturæ, primâ labe ac ingenito ne-
fas pollutæ memores essent fœdera-
ti, ipsis injunxit *circumcisionem*, ut
illa

L. XXII.
c. 17. de
C. D.

Circum-
cisio.

Gen. XVII.
10.

G 5

illa

memento
vorum / quæ
Hadrianus
Lxx p. 93
Tom. i. p. 2.

Arg. c. IV.
13. Eph. 6
Rom. VI II.

Recutiti
apellz.

illa pars quæ peccaverat, & per quod transfunditur originale peccatum, esset in fœderis signum, (unde Judæi juramentum præstantes sub femore dextram præputio & inguini admovent. hinc & istud πολυδρύλλιον

Ph. Ju-
dæus de

Circumcis.

Jer. IV. 4.

Aug. de

C. D. L.

xvi. c. 27.

Lact. L. IV.

c. 17. Rom.

x. II. Dent.

xxx. 6.

Leges fœdes

Gomarum

ad Lucæ

c. II, 21.

Exod. IV.

25. Josua

v. 2.

Gen. XVII.

15. Ach.

VII, 8.

Iob. VII.

22.

L. II. c.

91. Præp.

Euan. L. I.

Origines

contra

Celsum.

by *zijn mannelijke waerheyt*) & ut præputia cordium nostrorum auferremus, id est, averruncaremus pravam illam concupiscentiam. Circumcisio itaque fuit typus carnalium cupiditatum abnegationis. Lustro enim die infantis præputium (Ἀκροποδὴν, sive ἀκροβυστία Hefychio τὸ ἄκρον ἔσθ' αἰδοῖς extremum pudendi, Celso *summa cutis*) osseo cultello vel petrino, Chaldæo Paraphrasti *Scalpellula acuta*, abscinditur. Omnium primo Abrahamo iuncta, & ab Israëlitis Ægyptii mutuati sunt. Licet Herodotus ἀπὲρ δὲ ἑαῖς ipsis alique Saturno tribuant apud Eusebium. Nam hi, ut Troglodytæ Ægyptios, Israëlitas imitati sunt. Dæmon semper simia Dei.

Hunc

*cait allod dat soo
gesonkent it*

Hunc fœderis ritum adeo religiose & exacte semper observarunt circumsecti & recutiti verpæ, ut bella moverint contra Imperatores, quod interdicerent scindere inguinis oram, vetarenturque mutilare genitalia & præputia demetere. ~~Idem~~ Apellas (Judæos intelligo, quicquid labefactare conatur soli & cœli sui palabundus exul Pinedo, digladians ~~Apellum apud Martialem~~ & *Anchialum* apud Martialem nomine propriæ esse. Lubentius lardum lurcasset verpalus, dum in toto opere

Præternugas nil glabra pellis habet.)

nodatum caput arte hucusque solvissè omnis ævi series docet. Adeo ut ingenitum placitumque nefas rursus videamus, nihil aliud fuisse quam coeundi istam libidinem, quam in sancto Paulo ut labe & spurcitia naturalis deputatur, & illum in concipiendo pruritum,

quem

Pinedo quæ de apella contraxit de Lloydio, doctus licentiatum cognoscit a Dom. Thetio in Democrit. Evangel. Apella est nomen proprium ita ut apud Romanos et appellativum f

pides fud

Pinedo

ad Stepha-

num Ege-

ram.

Nol. plura

L. II. c.

IX. Proff.

Vetere quos budi

porkatos

dun gabimnis,

nisi fures

latronis feroces

grobios intor-

jic fiant qiff

melli

ridum

fint

fobont.

ant coreijf

2 Cor.

XI, 7. qice

quem in matre sua agnovit David, rursusque in se sensit D. Vates. Ni itaque prima Sanctionis transgressio fuisset concubitus, qui peccatum hereditarium foret in infante, qui actu nihil mali perpetravit, libidinosus hic affectus, quo incalescens mater concepit eum, & quem illico persentians se Virum esse fatetur. Satis poenarum autem mulieri erat relictum in partu, ita ut simile quid circumcisioni subire haud necesse esset; cum uterque sexus in foedere & in Christo sit unus. dicuntur enim & filiae Abrahami. Foeminis & parsum est, quod ex foemina sine virili semine, sospitator noster, semen mulieris caput seductoris contriturus, nasciturus esset, quem illa virginitate sine ærumnis gessit virgo immaculata, quodque casti ventris o-nus in partum sincerū solvit generosa puerpera. Primi feminis* progeniem fovit hostis saucius, quam Christus semen virgunculæ beatæ, Messias

five

sive Michaël destruxit, contudit atque subegit; adeo ut irrogeniti figmenti pulvis & cinis serpenti tantum relicta sint in cibum. Pii autem Christi virtute culcabant serpentes & justificati ac sanctificati excusso Diabolica Tyrannidis jugo, continuo adversus illecebras ejus pugnabant. *Inimicitias ponam inter te & mulierem, inter semen tuum & semen illius*, ait Dominus, *illud conteret caput serpentis & conculcabit calcaneo*. Agnus hic ἀμνὸς θεοῦ & ἄναξ & ἁγίος immaculatus sine ullius viri opera ἀπάνω, sed in immaculato virginis Mariæ vase glutinans carnem insciæ matre, unde ἀμήτωρ, nullo modo originali labe inquinatus esse potuit, quia non hoc tenore è voluntate viri & foeminæ concretus & coagulatus nec coinquinatus, ut nos homunciones pulverulenti. Spiritus S. vis potentiam Diaboli suffocavit, Beatæ Mariæ semen Evæ massam purificavit, in omnibus fratribus

Genf.

XXXIV, 14.

Exod. XII,

3. 4. Gal.

v, 28.

hoc quidam a
nisi in contem-
nere quivi nisi
vasi Liphorei
Fratri's Corneli
Deceptionem
logorim.

* Job.

VIII, 44.

I Job.

III, 10.

Matt. III,

7. Apoc.

XII.

Jes. XXV,

25. Luc.

2, 19.

Gen. III,

5.

Es. VII,

14. Jer.

XXXI. 5.

22. Luc. I,

37. Heb.

VI, 1, 3.

Melch-

sedecus.

tribus suis similis factus est Christus
 Hebr. 11, 17. excepto peccato. tulit tamen pro
 Marc. 1, 4. nobis circumcisionem, & nos baptis-
 mo ablui iussit, quia ipse pro nobis
 Gal. 5, 3. plagam in carne insons tulit, ut de-
 Ef. xl, 7. bitorem se faceret universæ legis
 Hebr. x, 5. servandæ: aures tibi perforari passus
 Exod. xxi, 5. 6. est, ut voluntariis servis fieri sole-
 bat, idque ut ultro Domino patri &
 uxori Ecclesiæ, & liberis se manci-
 paret. utque unius libidine pecca-
 tores constituti sunt multi, ita per
 Rom. v, 19. ~~castitatem~~ unius Christi iusti con-
 stituuntur multi.

*erit enim castitate
 corripientur omnes*

Levit.
 24, 6.

§. XVII. Suffragantur digressioni
 nostræ Purificationum Sacrificia,
 quia peccarunt in opere lepidio pa-
 rentes. Offerre debuit mulier pro
 purificatione, non prolis, qui puri-
 ficationis signum habuit octavo die,
 sed suæ ipsius: inerat enim immun-
 ditia & irregularitas legalis in con-
 ceptus partu contracta. Notanda &
 textus verba. *Offerto agnum anni-
 culum in holocaustum, & pullum co-
 lumbæ*

lumbæ aut turturis in peccatum.
 columbas salaces torquatosque pa-
 lumbes (qui semper Veneris & li-
 bidinis avidæ fuere symbola, ut præ-
 ter mythologica docent Cypriorum
 & Erycinorum nummi rariores apud
 prisca ævi reliquiarum indagatores.
 quo sensu à Prudentio.

*Eva columba fuit tum candida;
 nigra deinde*

*Facta, per anguinum malesuadâ
 fraude venenum.*

Si plura cupitis, legite sodes G. Vos-
 sium de *Idololatria*, ac Sam. Bochar-
 ti Hierozoicon atque Gesnerum)
 in peccati salacitatis suæ, reatum of-
 ferre debuit puerpera. Leprosus, ^{Levit. xiv, m}
 cujus immunditia jure merito ^{12. 21. 30.} *pec-
 catum* dicitur, (Lepram omnem
 non fuisse scabiem aut Elephantia-
 sin, ex menstruato congressu vel
 contagione contractam, sed bubo-
 nes & hernias; quin imo luem Ve-
 neream apud Hebræos, Græcos &
 Romanos notam Libro tertio de
Prost.

Proft. Veter. propitio numine docebo. Nam sicut inter hæmorrhoides

Lege Levit.

XIII, 2.

Exod. IV,

6. *Nam.*

XII, 10.

14.

Sat. IX.

Ier. XVI, I.

Exod. XIX,

15. *Levit.*

XV, 18.

1. *Sam.*

XVI, 4.

1. *Cor.*

VII, 5.

Porphyr.

de abstin.

Sat. VI. &

Ovid. IV.

Faſtor.

& ficos sive marifcas luculenta est differentia, ita lepra scabiosa à lepra alba toto differt cœlo) offerre oportebat passerem, quia ob acrimoniam humoris quâ perciti erant libidinosi Saucii, passerum instar, quos vigesies uno die rem peregiſſe literarum monumentis testantur Al-drovandus ac Scaliger. unde Juvenalis: *Dic passer.* Denique legitimæ nuptiæ licet castæ ac licitæ, quin imo injectæ sint primitus & benedictæ ob Meſſiæ nativitatem, crebro tamen interdictæ sunt ob legalem immunditiam, ut mentes magis in Deum erigerentur: ideo se abstinebant *ad tempus.* Chæremone de Ægyptiis Sacerdotibus: *Abstinebant à congressu cum uxoribus.* In casto & Romani dicebantur esse cum separati erant ab uxoribus. unde noster Satyrigraphus.

Ille

Ille petit veniam quoties non abstinet uxor

Sat. VI.

Concubitu sacris observandisque diebus.

Tibullus amorum Triumvir castus. L. II, 1.

Vos quoque abesse procul jubeo, discedite ab aris,

Queis tulit hesternæ gaudia nocte Venus.

Castæ placent superis.

Tenerorum amorum buccinator. L. III, El.

A tenera quisquis sic surgit mane puella,

7. *Amor.*

Protinus ut sanctos possit adire Deos.

Lampridius de Alexandro Severo. Et Spertim. ia

Usus vivendi hic fuit, ut si facultas Eligab.

esset, si non cum uxore concubuiſſet, matutinis horis in Larario suo rem

divinam faciebat. Post coitum vero

2. *Reg.*

uterque se aqua viva mundabat & ex-

Levit. XIV.

piabat, tum ob peccati originalis rea-

Adde

tum, ejusque transmissionem, tum

Strab. L.

quod nisi libidinosa cogitatione fieri

XVI. Stat.

haud soleat. Ita Betſaba post perpe-

L. IX. Virg.

tra-

IV. Æneid.

Juv. Sat.

VI.

H

tratum opus, se abluit & ab impuritate sua purificata est. Suetonius de matre Augusti. *Illam experrectâ quasi à concubitu mariti se purificasse.* Ita apud Persiû, *noctem flumine purgare.* redit interim ad damnatos mores spumosa & salivans caro, ingenitum hoc nefas nec ulli amnes aut ulla maria nec ingens Oceanus abluent. Sexcenta in rem nostram non oborto, sed liberrimo collo ruunt suffragia. Pollutionis nocturnæ, cujus umbra lubrica inter res serias vix nominari videbatur, ~~decora incesta ob~~ legalem primi reatus immunditiam peccatum dicitur. *Idcirco has naturales & involuntarias excretiones purgari voluit Deus, ut à voluntariis multo magis fugere discamus* ait Isidorus Pelusiota. Quocirca & ardenti voto Deum supplices veneramur, patrio hoc effato. *Matiget onsen slaep dat die niet onordentelyck en geschiede, op dat wy aen ziel en lichaem onbevleekt mogen blijven.* Menstruatæ & Ancun-

C. xciv.
August.Sat. II.
Lact. L.
v. c. 19.L. II. c.
4. Profr.
Vetev.Lev. xv.
30.Lib. III.
c. 14.

Vanini Dial. 30
milla de vi
imaginati onis.

lentæ per VII. dies immundæ erant, debebantque se separare à consortio hominum, viri & tabernaculi. Qui menstruatam tetigerit, vel juxta eam jacuerit immundus erat. Si insciens rem habuerit molueritque menstruatam expiari potest: si autem invitâ uxore scienter & studio nuptias fecerit, morte morietur. Si consentiente menstruatâ palpitaverit, fatuaque popysmata in lubrica semita ejus excitaverit, ambo interficientur. Quod facinus non alias constabit, nisi albo fluxu laboraverit, & ejus veneno infectus vir bones vel gonorrhæam contraxerit: vel monstrosus, debilis ac leprosus infans prodiderit matrem. unde apud Hebræos Lex, teste Ænea Gaza, quæ permittit nato leproso ac mutilo patrem lapidibus obruere, quod à muliere dum immunda esset abstinere nequiverit. Meretricia voluptas licet apud omnes fere gentes extra legis poenam sita fuerit, tamen

Levit. xv.
24. &
xviii, 19.
xx, 18.Levit. xxi.
Exech.
xviii, 6.Levit. xxv.
18.

X fornication
gobstantia/

Vanini Dial.
xxxix. Is
XL.

96 HADRIANI BEVERLANDI
tamen Deus interdixit, ne Israël.
tam subagitet mercede aut stupret
capturâ foederatam, Hebræus ob ty-
pum Christi.

*Mos & Lex maculosum edomuit
nefas.*

Ita tamen ut extraneæ licite cophi-
nini foenique mercede se mancipare
posset. quo casu & Dei populo in-
terdictæ erant usuræ, morticinia alia-
que non pauca, quæ tamen cum ex-
traneis licite tutus faceret.

*Deutv.
xiv. 21.*

Agmen claudat tandem naturale
illud inter utrumque sexum *συμπε-
θείας ἐλκυστικόν*. Barbatus juvenis rem
adeo foedam & brutalem ultro, ob-
scenas Spartopoliarum partes, opa-
cam mephitim exhalantes, æternis-
que sordibus obfitas, X

*Quasque suas mater timeat per-
tingere natus.*

tentis nervis aggreditur. Inferiores
abdominis partes, *popinas & latri-
narum latebras* dixit Apulejus. Tur-
pitudinem muliebria meretricis vo-

X *gnarum natos ipse sine matris
matres pertingit se pax audient,
Et ceteri in diem nolis occurrere noctem,*

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 97
cat Jeremias, & ipsum coëundi a-
ctum tanquam *Stultitiam* execratur.
nunc stuprum, nunc incestum, ad-
ulterium & ipsam *παίδεργίαν Stul-
titiae* epitheto infamat Sacer Co-
dex, & passim *Plautus. Lacerum in-
guen, fornacis aut culi equi æni in-
star, furibunde palpitabit Veneris
properantis nepotulus. & martyr,
licet certo certior esset se ~~ex~~ illo
congressu luem (Venercam) contra-
cturum, tamen ut compos voti fiat
Acheronta movebit.

*Hic rogo, non furor est, non est hæc
mentula demens!*

Viros minoribus genitalibus esse
præditos quam cœtera animalia, pro-
portione corporis habitâ: puellas
vero maturas foeminal, *virginal* Lu-
cilio, *bulgam* Varroni, vulgam vel,
ut simplicitate Romana loquar, vul-
vam habere equæ aut vaccæ folsâ ca-
paciorem laxioremque, naturæ Con-
sulti asseverant. Quapropter im-
mundæ & foetidæ draucos adha-
mant,

C. XIII,
26. XXIX,
23. Gen.
XXXIV, 7.
Deutv.
XXII, 21.
I Sam.
XIII, 12.
Judic. XX,
6. IO.
Jud. XIX,
23. 24.
* Plaut.
Bacc.
I, I. Men.
II, 2. Aut.
sc. pen.

*ab/
Faviosam ac
possidentem*

*Albertus
Magenus.
L. XX. de
animal.*

mant, & mutoniatos deperiunt, urunt videndo puellæ, sibi que oculi adulterium monstrant. *Næ illæ, inquit, fortunatæ sunt, quæ cum isto cubant.* Marullæ inguinum pondus diu multumque manu & digitis pensant, hispida membra, torosos lacertos & penem

Majorem, quam sunt duo Cæsaris

Anticationes,

oculis devorantibus comedunt. Ita Hierosolomitana ad mensuram inguinis aperto peculio legebant viros, amabantque obscenos gladiatores, *balteis accinctos*, ait comma quintum decimum, quibus verbis respondent illa Satyrici

Ferrum est quod amant. XX

In Assyrios non tantum sed & Chaldaeos exarsere, dum

Laena per innumeros iret pictura penates.

habuerunt forsitan isti tam grande pondus, ut ipsos homines lacinias fascini crederes. tandem mutoniat

torum

XX Nam dracis ingentes vibrans
gastros, maseilam & dridorem Arabum
primanti Rubello locilisq; patrantibus
libent magnanimi Romuli nepotes.

torum draucorum distractione luxata, detestantur peregrinos, & ad Ægyptios rursus se conferunt. Sed cum post asellum diaria non sumuntur, ita necdum satiata, eos solum Ægyptios onobelos amplectuntur, quorum caro erat instar asinorum & virus instar equorum. bipedem sibi asellum quærunt. Asini enim bene vasati probeque peculiati sunt, unde Poëta:

Ad portam veniet salax asellus

Asinum & Priapo consecratum novimus initiati. hinc & ὄνϙ apud Phavorinum & Lampridium. Luciano ἀσελγέσϙ ὄνων. Equorum adhinnientium furorem testantur admiranturque omnes scriptores. Insignem equarum furorem indicat Maro, & extremæ lasciviæ adultæram Hippiam vocat Juvenalis, unde & Lucilius Equam Thessalam dixit amicam suam, quasi indomitam. adeo ut & sicca & pudibundæ videant mentulam pedalem testes bilibras

H 4

liben-

L. VII, 54.

L. I, 24.

L. II, 50.

libenter. Martialis cum pufillo es-
set peculio, dicit se displicuisse Cot-
tæ & Gallæ. Sed Clodii opulentum
peculium Pompejæ^{am} magis delecta-
bat^{ur}, quam pufillum patrimonium
Julii Cæsaris. Sic & cunctæ istæ
Dromedariæ magis delectantur in-
guina quam ingenia fricare. *ndo*

*Unciolam Proculejus habet, sed
Gillo deuncem:*

*Partes quisque suas, ad mensuram
inguinis heres.*

§. XVIII. Ratiocinationi huic
nostræ apodictice hucusque demon-
stratæ haud pauca ob stare videntur.
Nam naturæ auctor ante lapsum
ex professo concesserat atque injun-
xerat, ut multiplicarentur. Cum
autem τῆς ποικιλίας δαλδύς nec dese-
rere vadimonium de re certissima
datum constitui, ideo injuria tempo-
ris in omnes libros grassans mihi pro
muro aheneo erit. remoram saltem
laciniis versicoloribus intertextam
absque tussi pervolvito. *Quem enim*

Limón *taret*

*taret Pentateuchi auctorem p. r. in-
dicem*

*Mansuras rudibus voces signasse
figuris.*

Moses eruditus Ægyptiorum disci-
plinis, & à Deo Opt. Max. edoctus,
& columnis Sethi instructus, res,
ante 2000. annos editas, styli mu-
crone posteritati colendas reliquit.
Multa alia facta sunt, quæ longâ
nocte ignota sunt, quia carent vate
hoc sacro, omnium scriptorum an-
tiquissimo. Ipsum Mosis ἀπορχέσθω
in intimo sacrario & ibidem in arca
religiose custodiebatur, ita ut Pon-
tifici Max. soli inspiciendi potestas

erat, nec ab Achazo, nec à Philisti-
nis ex eâ raptum, nec à Chaldæis
Babylonem ad Nebucadnezare
delatum. nam cœterorum Prophe-
tarum effata ad ejus scripta, quasi ad
Lydiū lapidem erant examinanda.
Judæi Christianorum capfarii, qui-
bus credita erant eloquia Dei, adeo-
que assidua lectione & descriptione

H 5

Tarta

Num. XII,

7. Heb.

111, 5. 10-

seph. 1, 3.

Consule &

Christ.

Schotani

Histor.

Sac. p. 57.

Excepto

Jobo.

Deutr.

XXI.

2 Paralip.

XXX. 14.

2 Reg.

XXI.

1 Sam. V.

6. 2 Reg.

XXV.

Ies. VIII,

10. Aug.

C. D. L.

XV. c. 13.

Rom. III.

2. Psal.

147, 19.

G. m. 1.

§. 28.

iv/

Lege Io-
sep. L. I.

Aniq.

Angust. L.

KV. c. 13.

C. D. Eu-

seb. Prap.

Evang.

Lib. VIII.

Lege i Cor.

XIII.

com. 8.

farta tecta à tineis & blattis conser-
varunt.

*Solaque non norunt hæc monumen-
ta mori.*

Cum autem diuturnitas temporis,
varii casus, fugæ, captivitates, mi-
grationes ortæ sint, factum est liberi
mutili prodierint. Circa captivita-
tem Babylonicam, Esdræ ætate, lin-
gua Hebræa in Syriacam & Chal-
daicam fere mutata fuit, unde quæ-
dam earum linguarum voces per
sacerdotes aut reges, sæpius codi-
cem describentes, vel textum He-
bræum cum Chaldaica interpretatione,
prælegentes irrepserunt, ut in Jo-
bum, Daniele, Jeremiam, Ezram;
quemadmodum & passim docet in
scriptis suis Bochartus. Ita tamen
ut Chaldaica hæc, quæ *Judaica* di-
cuntur, intelligi potuerint à po-
pulo. Esdram literas Judaicas com-
mutasse, & alias invenisse, no-
visque descripsisse volunt Hierony-
mus & Eusebius. Scribæ tertii enim
omnes,

Neb. VIII.

2. 2 Reg.

XVIII, 26.

Hier. praf.

ad L. R. g.

Euseb. O.

lymp. 18c.

a. 2.

omnes, cum non essent *θεοπνεῖται* nec
ἀναμάρτητοι, nec ipsa Prophetarum
ἀποκρίματα habuerint, proculdubio
inscitia, incuria, vel ut loquitur Ca-
pellus *ἀβελεία ἐ ἀδιαβλήτω* commi-
serunt *σφάλματα*. Esdra cum 125. ju-
risperitis & sacerdotibus Canonicos
ab Apocryphis separavit, mendis
purgavit & lacunas supplevit, per ca-
pita dissecuit, per periodos & com-
mata alii longe post eum. Num autē
puncta vocalia excogitaverit & no-
taverit ejus linguæ peritis relinquo.
Masorethæ saltem masoram & glossas
addidit, ut videre licet in Talmude
Babylonico. Magnæ Synagogæ &
callati Synedrii Præses, neglecto die-
rū temporumque ordine, sus deque
restauravit, adeo ut prima Geneseos
capita, Exodia Pentateucho obiter
inserta esse videantur. Alibi ex scri-
barum genealogiis & diariis ac ad-
versariis Josuam, Ruth, Regum, Pa-
ralipomenon supplevit. Quæ num
afflatu Spiritus S. restauraverit, quis
deje-

Legeseder
Ier. XVIII,

com. 8, 9.

IO.

Efr. VII.

Neb.

VIII, 2.

Epi. 1.

Tertull. L.

1. de cultu

scam.

Habr. XI/21

non solum

in Pentateucho

Non L.

QUET.

Noton deje-
* *Horrenda* *conspicit* *impressor* *K. de Vig.*
Vanino tanto peior quodam Luciano
Spinosa, aut Thoma Brown Hobbes
us.

Gior n. or. 1. 12. 1. 13.
A. gregor. p. 12. 1. 13.

dejerare posset. Ne tamen me ^{πυλ.}
^{μαλομαχον} putes, scias hunc pro-
 phetiam suam eodem Spiritu San-
 cto dictitasse, quo antecedentes &
 sequentes Divi infallibilesque Vates
 & Apostoli. Jobi Arabis, nati è
 Nachoris vel Esavi posteris, habi-
 tantis in confinibus Chaldaë, Syria
 & Arabiæ, non longe à Damascena,
 ubi regio olim fuit Ausitis, Librum
 vocum tam exoticarum quam alia-
 rum ἀπὸ λεγομένων schematumque
 Rethoricorum longe difficillimum,
 è Syro vel Arabe aut Ægyptio tra-
 duxit Moses in Hebræum sermo-
 nem, addiditque per mare libera-
 tionem Israëlitarum. Proculdubio
 ipse Jobus faucius misere inter sa-
 crum saxumque jacens, cinere & ci-
 licio peccata sua expians hujusmodi
 cothurnato haud usus fuit stylo, sed
 alius Judæus metrica oratione &
 humanioribus polivit gnomis, ita
 tamen ut non fictitius inducatur
 Hercules, sed vera exhibeatur hi-
 storia,

Jobh
differt à
Jobabb
Gen.
xxxvi, 33.

mentio ejus
Exech.
xiv, 14.
Iacob.
v, 11.

Dontr. iv/5
Hos. xxviii
20.

Maimoni-
des &
Rabbini in
Thaimude.

storia, ut contra Salmasium pariter
 ac Spinosam ex Judæo Scepticum,
 Celsi discipulum, fartam tectamque
 vindicavit vir ^{κελευώται} Frid. ^{X. longo post}
 Spanhemius genuinæ Theologiæ ^{abraham in}
 Solidissimus Antistes. Gen. xiv, 14. ^{ant. Hophm, et}
 Locus ^{Dan} ~~Dan~~ non nisi post Josuæ ^{Jos. xix,}
 mortem hoc nomen obtinuit. ^{47. Jud.} Bethel ^{xviii, 29.}
 Gen. xiii, 3. in historia Abrahæ ^{Gen.}
 demum à nepote ejus Jacobo sic de- ^{xxviii.}
 nominatum. Tyrus condita ccxl.
 annis ante templum Salomonis, au-
 ctore Josepho, cujus mentio tamen
 apud Josuam. Hæc nisi κατὰ πρῶτον
 scripta dejeres, absona dictu au-
 tumares. Sic Chus & Havila Gen.
 ii, ii. 13. memorata, post diluvium
 hoc nomen demum accepere. Gen.
 xxi, 14. Desertum Bersabæ, in quo
 fuit Hagar, à nomine putei, ab even-
 tu sic dicitur. Exod. iii, i. Horeb
 mons Dei, postea sic dictus. Jud. xv.
 Lechi Palæstinos castra sua esse me-
 tatos legimus: cum tamen constet
 postea demum hoc nomine insigni-
 tum,

37 αβελ =
ψiv.

X Moses vel potius alius
 Judæus circa Davidis & Salomonis
 tempora

≠ addidit per mare Israelitarum liberationem.

Anticipa-
tio.

tum, cum Samson maxilla asini cecidisset ibidem Palæstinos: quia *Lechi* maxillam denotat. Nec infrequens *ωεχλη* apud Classicos.

Italiam fato profugus Laviniaque venit

Littora. ----

In Italiam cum veniret Æneas, Lavinium nondum conditum erat. Ita Palinurus nominat portus Velinos, qui post annum sexcentimum, quam Æneas in Italiam appulit, conditi sunt in agro Lucano, & eo nomine, regnante Servio Tullo, notati.

Virgil. vi.
Æneid.

Eripe me his, invicte, malis: aut tu mihi terram

Injice: namque potes: portusque require Velinos.

Apud Agellium Hyginus quovis sacramento contendit, ea per anticipationem minime posse excusari.

Lib. x, 16.

Virgilius scivit illos portus, inquit: *Sed Palinurus qui potuit scire ea, que post annos sexcentos facta sunt? nisi*

nisi quis eum divinasse apud inferos putet, perinde ut animæ defunctorum solent. Sed si ita accipias, quamquam non ita dicitur, Æneas tamen, qui non divinabat, quo pacto potuit requirere portum Velinum, cui nomen tunc, sicuti diximus, nullum usquam fuit? Moses nomina & res potuit fugitivo loco inseruisse, quæ ipse scivit; verum ea, quæ longo post eum intervallo contigere, non potuit scribere aut describere, nisi quæ typica sunt. Ita Geneseos capite

Portus
Velini.

Gen. xxxvi. commate 31. fixo stylo recenseretur series Ducum & Regum Edomæorum post ipsius tempora futurorum, quam præscire non potuit. Quod si fanaticus regeret, ea mente divina Prophetam hunc vaticinatum (Quod credat Judæus Apella non ego.) Respondebo, cur itaque non fecit mentionem judicum & Regum Hebræorum, quorum maximi intererat scire Israëlitas? Quod si quis me Jannem & Jam-

Gen.
xxxvi.
S. 31.
Chronie.
c. 1. S. 43.
Règes &
Ducs E-
domæo-
rum.

Jambrem, Hymeneum & Philetum,
Demadem aut Alexandrum Fa-
brum illum ærarium, impostorem
auderet Sophocleo hiatu dejerare,
sciat

*Turba gravis paci, placidaque ini-
mica quieti,*

Notato.

hæc Genesios capiti sexto tricesimo
inconsiderate esse inserta ab eo, qui
retulit eadem convenientiori loco
in cap. I. Paralipomenon. Malefe-
riatorum ambitiosa tristitia & fucata
severitate inclytum vulgus legat &
serio ad obrussam Divi Pauli effatum

I Corint.

XIII. §. 8.

revocet: *Charitas nunquam excidit:
sed & prophetæ evanescent, & lin-
guæ cessabunt, & cognitio evanesce-
t.* Denique Gen. xxxvi, 31. mentio
fit regum Israëlitarum, quales tum
temporis adeo ignoti ac hodie Re-
ges Bataviæ. Nisi forsan & Sardos
venales infano Cōph venditare per-
tinaciter insistent Bileami asini,
quovis voto certantes, Mosen existi-
tisse Regem in Israël, qui nec

Dicta-

Θεογον-

nia.

Arg.

Dentr.

XXXII, 1, 4.

male lecto.

Dictator fuit, nec ulli Monarchiæ
ejus subjecti. Exod. xvi, 34. dicun-
tur Israëlitar per xl. annos edisse ro-
rem cœlestem, qui tamen ætate Mo-
sis necdum cessarant. Agmen hujus
disquisitionis tandem claudat ipsa
vetustissimi Scriptoris mors. *Obiit*

Ind. v, 12.

Dentr.

XXXIII, 1.

Moses & in hunc usque diem nun-
quam exstitit talis. hæc ipsius Mosis
prophetæ esse verba, audacter asse-
verat curtæ suppellectilis περικτινῶν
αὐτοῦ. Declamator.

Hunc si tu sanum credis, Avite,

clasm. alex. str. i. Cms.
Hm. i. in Ep. ad Hbr.
13. v. 1. in Cant.
et q. Epist. 15/21

Nec enim sunt verba Josuæ coacta-
nei & σωγχεὼς Mosis, sed ipsius
Eldræ, qui finem Pentateuchi ex-
scribarum actis compilavit, nam nec
Josua sua scripsit ut cuique legenti,
qui cerebrum in calcaneo non gerit,
sponte patet. // cap. VIII. §. ult. Jo-
suæ. I Samuelis xxv. usque ad finem
secundi à Nathane & Gade scripta,
& Esteræ, Annalesque Critarum
aliaque non pauca à Celeberrimo

X omnia

I. Paral.
ult.

// Scripsit quidam Josua.
25. Gen. 26. Eccl. xxvi.
non tam de facili
quia nunc videmus
notantibus Masio &
Grotio.

I

Syn-

// (Canonem) de auctoritate Synagoge
invidem eadmodum restituit
nec pauca affuit ad hunc Solymonem
videtur Bimoliaribus.

110 HADRIANI BEVERLANDI
Synedrii Præsides Esdra sagaci men-
tis acie, providissimoque calamo
esse exarata, ipsimet innocentiae
fontes in sublimi bacchantur tribu-
nali. Concludimus tandem omnium
librorum, invicem particula & copu-
latorum, seriem restaurasse modo
laudatum Esdram, qui dignus erat
ut lex per manus ejus daretur Israe-
li, si non eum præcessisset Moses:
quo elogio Divum nostrum Vatem
decorant Sanhedrin ac Synedrium
Rabbinorum, Scribarum ac Phari-
sæorum. A mën. Quibus scrupulis

Moses D.
Scriptor
Pentateu-
chi.
Deutr.
c. XXXI I.
Iob. V. 46.

Minime fides nostra labefactatur,
quasi Pentateuchus multis post Mo-
sen seculis ab aurospice quodam
fictus videretur, ut cum Hobbesio
impie ratiocinatur Starbachii
commilito & Iohannis vanden Eyn-
de discipulus, bis terve notatus ille
Spinosa. Connectio libri ultimi Pa-
ralip. cum initio Esdræ sapit stylum
ejus seculi, ut ex Herodoti aliorum-
que Carmentæ Matris scabrosæ ata-
tis

Latent in Esdra
Proverbia Salomonis
a com. 23 c. XXIV
ex fragmentis
addicta.

III Stanctior
systematis
Pentateuchi
fio

Koor/

Te anctorum
Pentateuchi
I Timæi Locij
Licanij, Alemanonis
Gotoniæ

Nuton

Koorbag in contagiosa farragine
Bloemhof van allerley hefflyke
sonder vordrict geplants door
Vroedvader Warmont Sacor hefflyks.
Om motiora pñs, errorumq; hostilibus illis.

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 111
tis scriptorum methodo conjicere li-
cet naris emunctæ Lectori, cui faler-
num vetus

--- cuius patriam titulumque
senectus

Delevit multa veteris fuligine
testæ,

novæque fici gratiora sunt quam
Mauri fabæ Molzque fici. Plura
scripsit Salomon ut Rem herbariam,
quinque & millia Cantica, nec non
alii Prophetæ multa locuti, & anno-
tarunt, quæ nec afflatu divino acce-
perant vel perceperant: quæ licet
sacrofancta viderentur, non tamen
Dei jussu ab Ecclesia in canonem
sunt redacta & recepta. Ut jam
præteream Eos crebro verbis, non à
Deo inspiratis, ipsa Dei eloquia de-
scripsisse, & Paulum proprio motu
consilia fidelibus suppeditare, quæ
nuper pro aris & focis defendit fa-
cundissimus Dom. J. de Mey, lin-
guâ quam pennâ promptior Tracta-
tor. Liber Pacti, à Mose scriptus

1 Reg. 17
32. 33.
Joseph.
L. VIII.

De Mey. pariter ac
Pore Simon
Histoire Critique
Vieux Testament
I 2 & à 1670

Exod.

xxiv, 4-7.

Ios. xiv,

25.

Judas.

S. 14.

2 Tim.

iii, 8.

Exod.

vii, 2.

Kircheri

Oedip.

Egypt.

Tom. II.

Ep. 362.

Lib. 74.

& à Josua illustratus hodie non ex-
stat, ejus tamen fragmentum habe-
mus à commate 22. cap. xx. ad cap.
xxiv. Exodi. Ezechielis liber in
principio fragmentum sapit. periê-
re itaque, quia canonicam non ma-
gis redolent auctoritatem, quam
Enochi prophetia. Hunc Enochi
Librum (quem D. Antistes non ci-
tat, verum ipsius Vatis prophetiam
ex traduce sibi notam ac decantatam
per indicem & transfennam movet,
ut Paulus magorum Jannæ & Jam-
bræ nomina, Plinio & Thalmudi
inserta, quæ tamen non exprefferat
miraculorum patrator Moses.) vin-
dicant, quasi ex jure manu conser-
tum, Tertullianus, Clemens ac
Lactantius. M. SS. ferro quasi repe-
titum vidit in Bibliotheca Mazarini
Peireskiius testis αὐτότης, ediditque
Postellus: Scaliger Veronensis ille
Dynasta, & celeberrimus Historio-
graphus Thuanus, M. SS. rei vin-
dicatione sciolis acquisitum, Enocho
sub-

subditum asseverant: adeoque Judæ
commemoratione non magis fit ca-
nonica, quam Davidis ad Joabum
de interficiendo Uriâ Epistola, nec
magis quam Arati, Menandri, Cal-
limachi & Euripidis testimonia in
Sacris Literis memorata. Pari jure
& modo Libri Nathanis & Gadis
de gestis Davidis, Chronica Regum
Judæ & Israël, annalesque Persici
citantur, atque in partes vocantur,
non ut Canonici essent vel fierent,
verum ut latius ea subjecti civesque
Judæ in Apocryphis legere pos-
sent, si præter Sabbathum & alii
quieti litare possent. Monumentum
Mosis ex Apocrypho agnitum reve-
lat nobis Judas. Liber Chronico-
rum, Regum Mediæ & Persiæ, Li-
ber bellorum Domini, Liber Recti,
Epicedia, Tabulæ circumcisorum
Tribuumque Genealogia & sexcen-
ta alia, quæ cum inter canonicos
non fuerint relata, non magis quam
historia de Seppora Æthiopissa
uxore

I Sam. xi.

Aff. xvii,

28. I Cor.

xv, 33.

Tit. 1, 12.

Philip.

III, 19.

I Chron.

ult. 20.

Reg. xi,

48. Esth.

ii, ult.

c. xi, 32.

Dentr.

xxxiv, 6.

infanda ac horrenda
impostor. Cal. p. 361.

Judæ

com. 9.

Est. x.

Num.

xvi, 14.

Jos. x, 13.

2 Chron.

xxxv, 25.

I Reg.

xiv, 19.

facta hæc apud
Joh. Epistolum
de Origine
S. Scripturæ
Lib. c. 19.
unde in reg. fran-
cisi oborta riva
ad dicitur Epistola

uxore Mosis apud Iosephum, & Barnabæ Epistolæ apud Eusebium, ideo Codicem Sacrum perfectum esse summo jure fateare necesse erit cuique ἀπολόγηται. X Epistola autem ἐκ Λαοδικείας, est prima ad Timotheum ex Laodicea missa. Epistola anonyma 1 Corint. v, 9. est prima ad Corinthios. Adeo ut Doctrina per Prophetas pariter ac Apostolos, mediante Divino numine, tradita & scripta θεόπνευστος & integra pariter ac verax sit.

Psalm.
XII, 7.

Prudent.
Eccl. 52 p.
Hym. x.

Inscripta Christo pagina immortalis est

Nec obsolescit ullus in cælis apex.

Ita tamen ut injuria seculi, & captivitate fato, actuariorum & descendentium incuria, multa in hodierno Codice authentico lacunis vitis que sint deformata. Ne quis pia fraude & ἀποδοκιμασία intrusa mihi objiciat commenta Pauli ad Senecam (quem tamen salutavit in Prætorio Neronis) & Senecæ ad Paulum epistolas, Christi

Suppositi in
adultera
tâ Biblio
theæ Pa
trum edi
tione.

Philipp.
3. c. ult.
S. pen.

Christi epistolas apud Eusebium, Nicodemi & ejus commatis plura apocrypha & pseudepigrapha, subdita & supposititia apud Baronium & Bignium; Augiæ istud stabulum purgarunt Scaliger, Riverus, Cocus & Horenbekius, pariter ac Patrum censor Erasmus in scholiis, qui magis adversus abusum Papatus, quam contra Papatum ipsum invigilavit, ait Doct. Horenbekius: nimirum religiosus Syncretismi affectator (ut Antesignanus Cassander, Modrevius, Serranus, Casaubonus, Brachetius, Baudius & Grotius) ipse nescivit cui annumerandus esset. Ne autem extra oleas vagari videar, in orbitam Versiculus xxviii. capitis primi Genesios proculdubio transpositus est. Post lapsum enim in stipendium inobedientiæ, postque poenitentiam in depravatæ naturæ solatium, arboris fructuumque usum benignus pater Adamo & Evæ concessit. *Crescite & multiplicamini.*

Epiph.
1, 39. L.
1. c. 13.
Boxb. Hist.
Un. p. 73.
122. Bar.
ad An. 31.
n. 59. Tom.
1. Scal. L.
121. Epist.
290.

Vindiciæ.

Duorum sexuum naturæ indidit au-
ctor, ut se invicem appeterent &
conjunctione gauderent. Primo per
symbola abufum hujus narrat sacer
scriptor, (ut apud Ægyptios *ἱερο-
γερμανίς*, apud Persas Magi, apud
Assyrios & Arabes *ἱερογερμανίς*,
apud Indos *βεδχμανές*, apud Gal-
los Druides, apud Siculos Galeotæ,
cæterique apud alias gentes mysta-
gogi portentorum interpretes) post-
ea sine ullis involucris exponit gry-
phum. Concubitus ipse per se non
erat malus, alias ipse Nomotheta
postea peccatum jussisset, sed san-
ctionis transgressio pravum redole-
bat facinus. Et sicut primitus Fra-
trem ex sorore sobolem tollere ne-
cessitas dictabat, postea natura in-
cestum hunc respuit, ita coitus vetiti
patratiō primò interdicta, postmo-
dum licita ac necessaria pariter ac
jussa delectavit arrisitque, in crudis
virgunculis, vetulisque beatis, acer-
bis pueris, tumidisque viris: adeo

ut

ut blanda illa Siren, incredibili vo-
luptatis æstro percita tam sanctis ac
prophanis, tamque thuribulo quam
principatui subrepperit, tamque in-
vaserit Sardanapolitanos ac Epicu-
reos, quam Lucullos aut Catones,
tamque Vestales & Monachas quam
Mœnades ac Bacchas *invaserit*. Na-
scitur enim post lapsum mulier ad
partum & prolem futuram, ut simili
homuncione lætetur puerpera. Na-
tura, quemadmodum nascendi, ita &
gignendi legem præscripsit; paren-
tesque nos alendo nepotum nutrien-
dorum debito alligarunt.

Ut propagādo possint procudere secla.
Ita tamen ut ob rebellionis reatum
semper legali immunditia legitimæ
justæque nuptiæ inquinatæ manse-
rint: unde & originalis culpa circum-
cisione & baptismo debuit expiari.
Notandum denique Adamum ante
expressam coeundi licentiam ac be-
nedictionem hujus lubrici actus,
uxorem suam vocasse *viram*, Festo

I 5

vira-

Sic & alii
1 Reg. x, 1.
Proverb.
3, 6. &
c. xii. 23.
Ecl. xii,
11.

inbegunt.

Val. Max.

L. II. c.

9. 1.

Lucret.

L. v.

Lege &

notato:

Sobrie 1.

ad Thim.

II. §. 143

15.

3

viraginem, Symmacho ἀνδρῆδα, quia ex viro sumpta erat; post lapsum exprestamque cognoscendi molen-
dique legem, dixisse *Chavab*, quia

Gen. III, 20. *mater facta es omnium viventium.*

Adeo ut immotum maneat, nullam subesse causam, cur vadimonium deferamus.

Exegetis.

§. XIX. Alia denique & ἐπιμύσεια in apricum proferre cogor, quæ si non profint singula, multa juvant, adeoque ne credas, Benevole Lector, me nefas in studia committere, si Domitianam hanc quæstionem, quæ dubio caret, Saturninis & improbabilibus adstruere viderer asteriscis. *Nihil est tam incredibile*, ait Romuli nepotum eloquentissimus, *quod dicendo non fiat probabile, nihil tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione*; adeoque verissima Status nostri quæstio nullis adminiculis aut calamistris inuri desiderat, utpote solidissima Publicæ συζητήσεως subducta. Ut ramen

cum

cum Posthumo Cannas, Mithridathicumque bellum & perjuria Punici furoris, Syllas Marios, & Mutios, prius in partes vocem, quam de tribus capellis causam agam; ideo scriptoris Biblici ὕστερον πρῶτον haud tralatitiis probabo argumentis: Ne τὸν δὲ ἀπαμυθόμενον, quod nec ignorantia nocet, nec scientem juvat, ad nauseam repetitum ventoso curru ad scenam (nam efficacius, citius & ardentius natura mortalium culpæ Satyrographis dicteriiis quam mellitis verborum collaudet globulis) protulisse censear. Num comma nostrum XXV. III. capitis primi Geneseos suo loco & adæquata serie in ipso Mosis autographo scriptum fuerit, doctioribus Dioscurorum vel Triumvirorum decisionibus modernos sanguinariæ liti obnifos ad τὸ ἐπὶ ἐχθρῶν reducam: Gen. I. §. 4. Lucem dicitur Deus creasse primo die, at §. 14. die quarto demum solem & Sydera, lucis omnis causas fugi-

Capellus
Expulso
elleboro
morbum,
bilemque
meraco.

Peccat in
excessu.

fugitiva & perturbata heic cernere poteris: ita & com. VIII. celebre benedictionis epiphonema dici secundo non accurate tribuitur, sed bis, *Et vidit Deum bonum esse*, diei tertio adscribitur. Psalm. xxv. est alphabeticus: at com. 2. non incipit à Beth, nec ullum à litera Vau, nisi quintum comma in duos dividatur versiculos, nec ullum à Koph, sed duo à Resch. Psalm. cxlv. itidem Alphabeticus, observante & inculcante Capello: at nullum comma incipit à litera Nun, quicquid tollene & bolide molitur Felix Pratenfis, ergo integer versiculus omissus, quem habent Lxx. interpretes. Subactissimus Criticus Lud. Capellus eodem pruritu ad Faberimus ille Faber, observat literas additas, omissas, mutatas, variarumque lectionum non decadas, sed centurias, circiter 30000. cum cuncti Codicis S. versus sint modo 23206. Capelli Sequaces Walthon ac Con-

rin-

*X maleferunt illi servetis
nec non monstrem illud
ordinationis Patet Simon, non*

tingius, quibus succenturio Celeberrimum Isacum Vossium, hiulcas suspensasque suggerunt lacunas, multa alia mutila latere sancte dejerant. Omnia hæc intricatissima penficulatius ad examen revocent Linguarum Orientalium Antesignani, cum nec millesima antisophistarum & θεολογμένων pars à nævis purgare & genuino pumice emollire poterit,

*Nec nostrum est, inter eos tantas
componere lites.*

Fallitur nihilominus gens pusionum vesticeps, & imæ altiorisque fortis Clerus, simplexque Davus pro aris & focus quasi contendens, se Codicem sacrum adeo κατὰ πῶδα probum, genuinum ac immaculatum, quam scripserit Moses, emolliverit Esdra, subegerint tractaverintque coeteri Spiritus S. amanuenses, possidere. Antoni gladios possent contemnere Cacozeli ac μυρόβροχοι, si sic omnia æterna sineret insectorum grex lucifugus:

*Ipsi Iudei
non diffi-
tentur an-
tiquis
exemplaria
fuisse cor-
rupta &
ab Ezra
iterum
correcta.*

fugus; verum tinearum hasce epulas
variarum lectionum patinis ad nau-
seam usque indies vellicandas & co-
medendas propinant Critici ac Ci-
meliarchæ.

*Quam multi tineas pascunt blat-
tasque disert!*

*Et redimunt soli carmina docta
coci!*

Debemur tabidæ morti, quæ & faxis
& nominibus venit, nos nostraque.
Si Orientalium linguarum periti
ipsius Esdræ M. Stum, Bononiæ
religiose hucusque in ipso Æterni-
tatis gremio custoditum, & Juris-
periti Pandectas Florentiæ in Me-
diceo Ducis Etruriæ gazophylacio
(in quo captivus cum Heroibus con-
catenatis ætatem agere vellem) as-
servatas legerent & ad obrussam ac
trutinam revocarent, viderent præ-
judiciis vacui

---- *quid distent æra Lupinis.*

Charitas & fides mansit, sed linguæ
mutatæ, libri corrupti, Prophetæ
con-

conturbati, stylusque acerrime &
æstuose convulsus. Sub Seleucidis,
Antiochi Epiphanis ætate, aliisque
immanissimorum facinorum satelli-
tibus, M. S. Librorum S. partem
maximam flammis deletam constat;
adeo ut Codex Masorethicus nitore
suo fuerit spoliatus, qui tamen inte-
ger differebat ab ipso Mosis & Pro-
phetarum *אונקלוס*. Codices om-
nes Scribarum erroribus, qui ut vo-
lucrum plumæ ad viscatam adhære-
re solent virgam, non tantum squal-
lent, sed & variant nullis castigatio-
nibus sanabiles. Variat Codex He-
bræus & Occidentalis Bene Ascher
& Bene Nephtali Orientalis. Edi-
tio Bombergiana Josuæ cap. xx 1-35
omisit duos versiculos, quos habent
Biblia Regia Plantini. In optima,
genuina, pura, perspicua ac polita
probioris notæ editione quamplu-
rima carpit notatque Capellus, ita
ut quod multorum fugit impruden-
tiam, unius hominis repperit so-
lertia.

adde Lib.
IV. Esdræ
c. XIV.

Maad. 1
st. III/94.
x. II/9.

Exod. 11,
22. lacuna
juxta La-
tinos.
Es. IX, 5. 6.
Ier. XXXII,
6. Psal.
XXII, 17.
Gen. XIX, 5.
confir. ta-
men Romæ.
x, 18.

*Nominibus & ca-
cibus tinea
domus hospita
blattis.*

Vide ta-
men Hot-
ting. Thes.
Phil. p.
117, 512.

1 Corint.

III. §. 8.

*Quia Triboniani autographum
pretulit Bideris,*

lertia. Quis denique licitaturis pro Codice, Athiæ typis excuso, cujus purpuræ pannum suum affuit Leusden, spondere audeat eum typothetæ erratis nullis laborare. Nam præcedentes editiones, ad quas sua Biblia contulit Judæus, proculdubio tot tantisque deturpata sunt lacunis, commatibus & punctis, ut si quis ea, & alia etiamnum in mendo cubantia, purgaret

*Cogeret pallere & toto vinum ne-
scire Decembri.*

Quot enim errores commiserunt actuarii, Scribæ, Amanuenses, librarii, & typographi, quorum incogitantia & infirmitate confusa sunt multa, ut à malo pupa culinæ jura liquoribus variis variegata. Deturpata etiam videbit multa vir perspicax: ne difficiles rescindendi reformandique nugæ suppeditem, conferto cap. VII. Nehemiæ cum cap. II. Esdræ, quorum locis collatis, invenies decem contrarios/in iis

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 125
calculos in mendo cubare, quos nisi commissos Scribarum incuriâ dixeris, ~~ἀσύνετα~~ erunt: ~~& hujus fursus~~ pluræ sunt, quæ ex asse à contradictione facta tectaque præstare nullus poterit Rabbi Gamaliel. 1 Chron. III, 6. numerantur bis Nogah & Eliphaz: vitiose ut liquet ex cap. v. 2 Samuelis. 1 Chron. I, 17. omituntur ista: *Filii autem Aram*, quæ habentur Gen. x, 23. 1 Reg. IV, 25. Salomonis præsepia 40000. at 2 Chron. IX, 25. tantum 4000. 1 Chron. I, 36. Timnah *filius* Eliphaz, cum fuerit ejus pellex. Gen. xxxvi, 12. In ipsius Esdræ, inculcante Capello, genealogia omittuntur sex auctoris generationes, quas ipse non omisit scriptor. Adeo ut Sacer Codex non tam correctorum audacia, emendatorumque temerario ausu, nebulonum impostorumque sacrilegio depravatus, quam actuatorum & typographorum ἀ-
ἐλκυσία & oscitantia mutilus sit: *Quic.*

K

quic.

X secundum incirca

X circa Chronologica
et Genealogica

Legant A-
pella &
ad obruf-
sam revo-
cent 1 Cor.
XIII, 8.
& Matt.
v, 18.
mors iis
Apocal. c.
xxii, 18.

ὁ ἀσύνε-
τος
μεδέλει

Sic Gen.
xvi, 27.
cum Act.
vii.

Esdr. vii, 31
1 Chron.
vi, 7.

Quin &
in N. T.
Luc. III,
36.

/adversisq; frontibus pignantes,

quicquid ex *φιλανθία* perfidenter & temere nimis ad raucam usque ravim amice conspirantium clamitet recutitorum grex,

Quem sequitur custos angustæ vernula capse.

Quæ tamen errata nec scripturæ auctoritatem, nec fidem Doctorum labefactant. Ad populum equidem phaleras, cum palam mutire plebejo periculum & piaculum sit. Iudæi, quos *Christianorum hostes* vocat Sozomenus, in multis auctoribus Christi acta eraserunt. Luculentum istud de Sospitatore nostro testimonium, Josepho genuinum (inculcantibus Scaligero, Casaubono, Calvisio & S. Petito) illinere ausi fuere, quod facinus Patres apellis nunquam exprobrarunt, ita ut eorum ætate nimis tritum in omnibus M. S. corruscans legebatur ab omnibus: Baronius nihilominus suppositores hujus facinoris reos postulat atque dejerat recutitos. Audax tamen

L. II. c.

IX.

in St. Dial.

scim Tryph.

2. p. 98. An. 1.

L. IV. 10.

Lib. XVII. II.

c. 10. an.

siq. & L.

VI, 3. &

VII, 31.

Festus in

Talm.

mule Ba.

hyl. Edit.

Venet.

era in

Edit. Ba.

silenfi.

Ad Am.

XXIV.

n. 221.

men istud sacrilegium defendit cum Salmasio dedolator dolosus Tanaquillus Faber, qui recte transverso calamo istud diluiffe, & obelo transfixisse eos autumat: nimirum cum & ipse spongia & litura emendet, ratus pia fraude ab Eusebio obtrusum, & ut putatitium & suppositum figmentum, Josephi *φελόν* manifeste respuens, ab omnibus posse dijudicari ac agnosci. Verparum autem imposturas agminatim proferunt Justinus contra Tryphonem Iudæum, Tertullianus contra Iudæos, Augustinus de altercatione Ecclesiæ & Synagogæ & Oratione de quinque heresibus nec non ad Catechumenos, Chrysostomus orationibus quinque adversus Iudæos, Gregorius Nyssenus de Trinitate contra Iudæos, Isidorus Hispalensis contra nequitias Iudæorum & Agobardus Episcopus Lugdunensis de superstitionibus Iudæorum. Gratias agamus Deo Opt. Max. quod Spiritus S. non totus re-

Faber te-

nebrio

P. I. E.

pist. 44.

plura de

Christo.

Sueton. in

Tiber. c.

31. Tertull.

Apol. c. 5.

Euseb. L.

II. c. 5.

Oros. L.

VII, 4.

apud Lam-

pridium c. 93/51.

Alexan-

der Severus

& Hadri-

anus anno

coluere ad-

de Suidam

in voce

1. p. 85.

Macrob.

L. I. c. 4. nymis

Saturn.

Tacit. L. V.

c. 13. &

L. VI. c. 2.

Virgil. 4.

Eccl. Sy-

billina ob-

via.

Iudæo-

rum im-

postura.

Marcio-

nita &

plura cor-

rupnere: adversariis

esse argimur

refellit Cortiff. Rom:

Hicetius Prop. III 92.

Demonstr. Diargol.

K 2

esse argimur
refellit Cortiff. Rom:
Hicetius Prop. III 92.
Demonstr. Diargol.

X, qui om Ispiratorum Eminen-
tissimum merito contra Casaribonum
defendit Hicetius, licet Cardinales
crebro sospitator multa ex cerebello fingat
probante M. Antonio de Domini Archiepiscopus
Spalatenfis.

cesserit à nobis, sed vigilaverit ut ea, quæ faciunt ad convincendos hæreticos, nostramque salutem obtinendam, facta hucusque & recta referaverit, festo profestoque die ea nobis colenda reliquerit. Quam facile denique linguæ genium suum ob puncta neglecta, & male locata varias peperit versiones satis superque constat ex Capelli arcanis Punctationis: quot quantaque $\sigma\phi\alpha\lambda\mu\alpha\tau\epsilon$ crudi interpretes, quibus lingua istæ non erat vernacula, commiserint ex Avenarii regulis, quomodo vox pro voce, & litera pro litera legatur, conjicere quisque valet. Literæ sonus & pronuntiatio hodierna ob male punctata, Babylonicam sapere videntur commixtionem. Rex David si revivisceret, ac in hodiernis Judæorum Synagogis Psalmos legi aut cantari (quos ad metra Horatiana componere tentavit in Lyra Davidis delirans senex, à Capello dudum enervatus & exhibitus)

audi-

qui implicatis
Xam gamates
libris lingue
punctis tribulosam
novit interpretatio =
ad

Da
pag. 102

audiret, sciscitaretur quânam lingua uterentur isti homines, ait Varronis & Photii ævi nostri genuinus heres & filius Isacus Vossius, hujus ætatis $\kappa\epsilon\lambda\lambda\omega\mu\alpha\tau\epsilon$ & celeberrimus, quorundam barbarie irritatus à Magnæ Britanniae Rege lautis honoratus stipendiis. curent ingrati buccones ne exulantes Musas undequavorsum commigraturas invitent congiariis suis Liberalissimi Caroli, Ludovici, Cosmi, & magni Archipalatini Atlantis Atlantes, pariter ac Ferdinandi, aliique æternitate digni Mæcenates, solidissimi elegantiorum studiorum Antistites, omni obsequii gloria & honoris genere demerendi, & ad aras suscipiendi. Denique versiones Bibliorum meliores variis in locis habent lectiones, quam hodiernus Hebræus Codex. LXX. Senes tempore Ptolomæi Philadelphi, Ægypti Regis, Alexandriae tersius M. S. habuere à Judæis, utpote tum archivis religiosis, post Esdræ annis

K 3

200.

conserta
Masium
præf. in
Josuam.
Pbilo L.
II. de vi-
ta Mosi.
Josipb. L. 1.

Encl. Prop. Enang
L. VIII et LIX
6. nre non LXII
C. 12.

Adm. D. Hant

Phira de ar. Ant.
codicis Masnei
cognoscit de
Libro Josuam
J. Vossii de
Vaticinis inter
gentes de Brise
sub prelo Oxonia
fidant. M. Hant
Patri Simonis
Critica oculis
omissis in domo
tibi mihi porlis
hab. dation
est.

ci/

A. Clem.
v/ *Alex. L. A.*
Serom. E.
n/ *pipbas. de*
paulerib.
Or. mensu-
ris. nec non
a/ *Aristodem*
Fulfin.
Nov. XLVI.

Inim ante alexand. r.
Pentat. or. chris. totis
græcæ redditus
Uxor it. consilio
An. Anm. Dmonst.
Evang. P. IV. S. 2.

De vitis
Samarit.
Hotting.
Anti-
Mor.
Capell.
L. III.
q. 20.

200. ante Christum ferme trecentis;
hinc eorum versione usi sunt Apo-
stoli loquentes ad Græcos, Christia-
ni & Profelyti nec non Judæi Hel-
lenistæ, ut evincunt gemelli & pa-
ralleli loci. Non tamen ubique Act.
VII, 43. *Babylonem*. LXX. interp. c.
v, 27. Amos. *Damascum*. habue-
runt etiam Codicem Hebræum à
nostro diversum. Sic Marc. II, 26.
A' Gid'us nunc i Sam. XXI, 1. *Achi-*
melech. LXX. Seniores *Abimelech*.
Sic Ephes. c. v. ex Psalm. LXVIII.
dedit: sic & Syriaca: Hebræa ho-
dierna *accepisti*. Melior versio Prov.
v, 16. *nec effundantur un.* i Chron.
xviii, 6. omittuntur *præsidia*: nam
sic 2 Sam. viii, 6. i Chron. I, 34.
probe *Qd' mva j n' m' d' axh.* Penta-
teuchus Samaritanus differt & ab
hodierno Hebræo codice. Gen. II, 2.
Perfecit Deus die septimo: Samarit.
die sexto: & sic LXX. nam eodem die
non creavit & cessavit omnipotens.
Exod. xx, 10. Ipsi tamen corrupe-

rant

rant Deut xxv, 1, 5. apud Josephum. L. XIII.
Cum itaque ipse Autographus Co- c. 6. An-
dex mendis turbatus sit, qui ergo tiq.
interpretationes & versiones probæ Inter-
forent? Chaldaus Paraphrastes, Sy- pretes
rus, Hierochoninus, Aquila, Sym- minime
machus, Theodotion variis lectio- *Heb. m' d'.*
nibus decepti male interpretati *q' adeo-*
sunt. quas omnes versiones si ge- que nec
nuinas possideremus, non eo forent *q' d' m' d'.*
authenticæ, sed solus maneret ma- *m' d'.*
nebitque Codex Hebræus hodie-
nus, qui nullius laude crescit, & nul-
lius vituperatione minuitur, multis
parafangis dignitatis & auctoritatis
coeteris prævalens. LXX. interpretes
usi sunt exemplaribus Hebræis à
nostræ ætatis M. S. discrepantibus,
ita tamen ut propterea Septuaginta-
Viralem versionem sinistra opinio-
ne Hebræo codici hodierno tan-
quam probiorem melioremque op-
ponere nulla ratio moveat. Ipsi e-
nim LXX. quoad literas, vocales at-
que periodos male interpretati sunt,

K 4

Fuit

Quia scriptor Morim
probatior Bibliis LXX
Parisi præfiza,
ne di ha quid om
Capituli habilibis
prop. d' m' d'.

Fuit aliquando probæ notæ, non ta-
men auctoritatis. tractu temporis
injuriam temporum, & imposturæ
Judæorum post Christum Ptolomæi
codex ante XIX. secula factus, æque
obnoxius fuit ac Ciceronis, Petronii
aliorumque scripta, carie etiamnum
squallentia, & quasi sepiarum atra-
mento contorta & confragosa. Ver-
fio hæc ab Herode postea procurata,
& à Luciano Martyre An. CCXII.
emendata, per sequentes annorum
Olympiadas deformata prodiit.
Gen. XXXI, 7. δέκα μνῶν *decem mi-
nis*, fecit Scriba ἀμνῶν *agnos*. Mich.
v, 6. ex ῥάνας *guttulæ super her-
bam*, fecit amanuensis ἀρνες *agni
super gramen*. Jud. xiv, 8. ex cada-
vere leonis. LXX. ex ore pro σῶμα
scripserunt σῆμα. Psalm. c. iv. Αἱ
λαῖα posuerunt in principio psalmi
sequentis. Psal. LXXXVIII, 11. Jes.
XXVI, 14. *num mortui* (gigantes in-
fernales resurgent Jes. xiv, 9.) *re-
surgent*. LXX. ἡ ἰατρὰ. *Medici nov
resur-*

Inst. Mar-
tyr. Dial.
eum Try-
phone.
Anst. das
d. LXX in=
tor pr.

Αἱ τὴλο-
γία ἐν
ταῖς LXX.
καὶ τῶν
Αὐθεν-
τικῶν.
Ut Gen.
VIII, 5. E-
sa. XXXVII,
21.
Ita Psal.
CVI. cum
pr. CVII.
Consule
præter
Scriptores
obvius Do-
ctiss. Vssæ-
rium Ca-
pell. L. IV.
14. &

resurgent die novissimo. Esaiæ c.
XXXVII, 21. καὶ οὐκ ἔσται εἰς ὕψος
τὰς ὀφθαλμοὺς πᾶν εἰς τὸ ἄγιον & Ἰσραὴλ.
Quod iisdem affirmative ponitur.
2 Reg. XIX, 21. Lolium, carduos,
lappas atque tribulos extirpent D.
le Moyne, ~~Blancardus~~ Gronovius
atque Berkellius. nam Leusdeno,
cui acies hebetior, in sarriendis saxu-
lis aqua hæret. In Libro Jobi multa
omissere, Estheræ haud pauca addi-
dere, adeo ut (ne verborum æstu
cucurbitas peponesque natrare pro-
lixè probem) nunc & pessimam
duorum septuaginta Senum, videam
versionem, quæ tantis sordet
vitiis, ut eorum numerum nec Ta-
rentinus Archytas,

*Quem maris & terræ numeroque
carentis arenæ*

menforem dixere, suppeditare pos-
set. Non solum Ἑλλήνων ἱερῶν Judæo-
rum Synedrion, sed & quicumque
interpretes ejusdem fursuris paleas
immiscuere. Ita Italica, Vulgata Hie-

Origines
Ep. ad Iul.
Afric. &
Chamieri
Panetra-
tias Ca-
tholicas.
Lib. XII.

X Grævius
Gronovius
Blancardus

K 5 rony
nisi spirant Grævius & p. 120
Blancardi & Gronovii p. 120
manifestum

ronymi Hispanica, Diodati, Pagnini, Ariæ Montani, Osiandri, Munsteri, Malvendæ, Castalionis, Junii & Tremellii, Piscatoris, Lutheri, Genevensium, Strigelii, Baudartii Bucerii ac Revii nec non Walæi, & Marefii scatent ~~navis~~ nimirum cum non fuerint *ἱερόνυμοι*, sed homines, quibus lingua haud erat vernacula, quorum nonnullos Bileami asina promptitudine eloquii Hebræi vinceret, inter Latinos Pagnini translatio optime respondet Codici genuino. Castalio testatur *summo otio, prospera valetudine, & summa alacritate se elaborasse* interpretationem suam, hanc tamen *puerilem* vocat Alb. Gentilis, & auctorem *filium Satane* nuncupat Beza. Thuanus de eodem: *Impuras manus multorum judicio ad sacra tractanda attulit, cum à rebus ad tantum opus necessariis erat imparatissimus*. delicias tamen hujus interpretationis, multicoloribus verborum violis vernantis,

Sebastianus Castalio.

Sinistre de eo judicat & Sam. Nathanus in Elog. Gallor. Lib. II. ad An. 1563. L. XXXVI.

nantis, mellifluas quondam non respuit Celeber. Buxtorfius. *Perspicue, pure, eleganter & fideliter exprimit*, ait Celeb. Polus, & *magnas non raro difficultates versione sua feliciter solvit*. Nulla versio pluribus fordescit maculis, quam Vulgata, quæ post emendationes Clementis A. 1592, Octavi Pont. Max. & castigationes Erasmi & Isidori Clarii (plagiarum alias scelestissimi norante M. Polo) etiamnum sexcentis in locis solacismis scatet. Hieronymi versio, quæ *Bellarmino* L. II. c. 2. *V. D. leges fides Sixti. Amam.* * *Augusti* L. XV. c. 13. de C. D. quondam omnium Judæorum * *calculo* optima, nunc æque adulterata, ac primi Hebræorum aut LXX. senum genuini Codices. Quod si miselli Sophistæ & Bardocuculli vertiginosi Baudartii & ejusdem scabriorum Scabrosam interpretationem erroribus vacuum dejerarent, eos ad Anticyram relegarem. Belgicam versionem temerario ausu juxta Junii & Tremellii datam, Proceribus obtruserunt, qui eam non

Mida Marjye stridorem aspernam libentius audit, quam Apollinis dulciorem strepitum.

non pro authentico textu sed pro optima versione haberi persuadent. non jubent nec sanciunt eam Hebræo anteferendam, alias Pontificiis vespertilionibus deteriores forent, si hanc pro authentico legi edictis cavissent. Tridentini concilii phalanges tunicam molestam minantur.

Alia a-
nabema.

„Vulgata editio in publicis lectioni-
bus, disputationibus, expositionibus
et prædicationibus pro authentica
habeatur.

--- nugæ. non si quid turbida

Roma

Elevet accedas: examemve im-
probum in illa

Expendas Trutina: nec te quæsi-
veris extra.

Cui tamen codici citra testimonium Ecclesiæ, non magis credendum jubet Jesuita Balæus, quam Tito Livio, Æsopi fabulis aut Alcorano. Quapropter vel latum unguem à Vulgata secedere summam religionem ducunt tressès isti Agasones.

Balæus.

inter

inter Reformatos stipites meri, Declamatores practici vitiligatoresque extemporanei Belgicam versionem genuinam & probe versam, ex mente hominum scotomate percussorum, dejerant: interimque vel duo vel nemo, nemo saltem quoad $\Phi\epsilon\delta\omicron\nu\ \mu\grave{\iota}$ aut $\gamma\epsilon\upsilon$ asserere audet, Sanctæ linguæ claves possidet. Si $\tau\epsilon\gamma\alpha\gamma\epsilon\delta\mu\mu\alpha\lambda\omicron\nu$ nomen rogas quomodo legatur, respondent cum Galatino Jehovistæ *Jehovah*, contra inculpatam omnium seculorum consuetudinem, cum ubique fere *Adonai* vel *Elohim* legendum sit. Ita Judæis sub æternæ condemnationis poena interdicebatur hoc nomen usurpare, non ob sanctioris genii naturam, verum ob scandalum quo Deum afficerent hoc Jocosi ritus nomine. Utque Theologiæ arcana altius cal-
lere videntur Coccejum loquuntur perque ejus verba jurant ut filiorum lucis umbraculis insigniti, gressum superbiorum glomerarent, interim

Consule
Capilli O-
rationem
de SS. Dec
nomine Te-
tragram-
mato, ac
genuina
ejus pro-
nunciatio-
ne.
Drusum
contra
Fullerium.

Sic in Thale
m i d o
a

terim altis obruti tenebris gregis caprum serviliter cæco brutalique ductu sequuntur. Ut antecedentes P. C. Junium & Tremellium Dioscuros (quos *plurimum æstimandos & in primis interpretum subselliis collocandos* monet M. Polus, Grotius *labores Junii non spernendos* asserit, quem tamen non secutus, nullumque *ab Apostolorum temporibus hæctenus parem Theologum ullum vidisse seculum* Veronensis Dynasta intrepide testatur) utpote homines adeoque per incogitantiam crebro hallucinatos secuti sunt, ita neoterici *πυθμα-τοφόροι* novaturientium fatidicorum Patriarchæ vestigia premunt, & tanquam ad inviolabile asylum, pernitiōsa ambitione & procaci fastuosoque fascino dementati, confugiunt. Ex unius scriptis veritatem sine examine investigare & amplecti, factionis & dementiæ est. Multi crimin negligunt, & febre Attica perciti, ossa atque pelles misera macie

Act.
xviij. ii.
Legant
præter ob-
vios. Bur-
manni
præf. over
de Wet &
Mommæ
famigra-
tißimi jam
cũ dißiois
Præf. æ-
ton. Pa-
triarch.

deturpata ructant, dum (monet enim Maresius *ut talia proferant, quæ indocti capiunt, & quo docti capiuntur*: nec suam invidemus Cyprio bovi merendam, ita ut & acipenserem suum papavere & sesamo conditum habeant Apicii Nomentanorique) meræ praxi agglutinetur ut lanæ pix atra, & sic per vitam fœnum esse aut fame saginari debent. A cunis ultra semitam sapiunt modo, tandem suffeni, præjudiciis- que occœcati umbone defendunt, familias dissentientes, hi larem Voëti, Præcistitarum Antesignani, hi domum Cocceji tenellorum nutricula vatum protegentes, interim Bilcamī Afina indoctiores, cruda studia in Ecclesiam propellunt, scanduntque invidiosum, & periculosum sublimeque fastigium, quod necdum meruere ἀνορθόγυνες.

Fronte sub adversa gradibus sub-
lime tribunal
Tollitur Antistes, prædicat unde
Deum. Au-

X magnam sui fiduciam habentes

Dantur
concionēs
ad Clericos
Et ad A-
pulicā in-
colas. *Cogit*
Strophilani
Aquil: pro
Herodoto
Eralmi Collog.
St. Gius Eickel
Liahen St
So Com Drim.

En quo
discrimine
fratres
Perduxie
miseros,

Circulis enim
vividis coloribus
dequinxerit
verruces,
titiones virgasq;
compressamq;

Authenticum codicem dum tractant, expositiones humaniores negligunt, belgicamque versionem per usum authenticam reddunt, & tumido fastu anteferunt Hebræo Codici, quem αὐθεντικώτερον Hæc innoxia libertate dicta sunt, nec enim existimationis nostræ periculo veritatem, quæ odium parere solet, infucatam proferre audeo. De Plagiariorum furtis, Sectariorumque inerudita cœcitate, antiquis novisque conjecturis pariter ac scriptis, quæ indies luci exponuntur, ne stulta clementia videatur chartis parcere,

Quantaque diversæ producant
agmina sectæ

Sigillatim in Propylæo *Libri primi de Prost. Veter.* Nec enim πνευμαλοφóρως θεατῆς ζῆλον constitui, verum in libera patria (ipsi enim Pontifices alique in interpretatione Vulgata vitia

vitia nœniasque tollere conati fuere) pede libero in Reipublicæ & Ecclesiæ emolumentum quædam monere, nullum piaculum aut religionem existimo. Nec *deploratissima nunc sunt tempora, ut nec dicere cuiquam liceat, quod sentiat, nec sentire quod debeat.* Si Hierophanta vel ^{Seldenius castigat subinde Angl. version. in Lib. de Synedrion} Μυσθγῶγος essem, multa ^{ἐν} θεῷ suppeditare possem, ast nunc Hemi-Theologus circa τὸ ἀμύωνα luctator. Utinam ipsi probe doctæque interpretationem hanc ~~depeyam~~ darent. Verùm proh seculum! *Quis cæcus est hodie nisi servus Domini. Ubi sapiens! ubi scriba! nonne insatuavit Deus sapientiam huius mundi? Asterisci notis multa notavit Six. Ama-* ^{1 Cor. II. 19.} *ma* & inter alios, qui mihi nunc ad manus est, succenturiatur Φιλαληθῆς αὐτῷ Burmannus. Gen. i. com. 30. ^{Cap. i. over da Wet.} *Maer alle gedierte, &c. heb ick al 't groen kruyt tot spijse gegeven. sic legendum monet. En alle gedierte, &c. met al 't groen kruyt (heb icku lieden* ^{§. 29. Gen. IX, 3. Ps. CIV, 14. §. 29. 30.} *gege-*

X cii si dintin's anra frui largitis offes vite opnni? Fons, alia facis Patri liffet caput suum.

*Legant si-
bique ap-
plicent*

*Hof. 1v,
6. 7. 8.*

Cor. 1x/27

af

gegeven) tot spijse. Deus enim olera non brutis, sed hominibus concessit, his herbas, illis gramen. Eadem proculdubio seductrice chorda oberravit, falsoque tibicine nifus fuit Curcellæus. longe plures nænias & *περχήματα* hujus fursuris in privatis collegiis monuit vir doctus, Patresque C. hallucinatos & cœspitasse sæpissime in cathedra cothurnata probavit, sicut auritus propriis hausi auribus. In templo autem ea monere & movere religio foret, nam popello si hæc revelares, sine fruge necessaria, & forsan non sine damnosa consequentia, malum bene positum removeres. aliquot abhinc annis ter & sæpius è Viro famigeratissimo, librorum gurgite, qui digitis & aure callet legitimum verborum sonum, cui dedit

---- Centum Deus ora sonantia
linguis

Ingeniumque capax totumque Hellicona,

multa

multa palimpsestis annotavi, cui indagatori *κρηνητάτω* Sagacissimo, & Aristarcho literatissimo ut accedam nulla repugnat ratio. Nec jam glossemata, quæ lacinia instar ad purpuram, & noenia ad grave carmen suspexere, nec Orthographiæ noevos suppeditabo (*διλογαφίας* Non quæstio de lana caprina sed verba & voces Criticorum Edilibus, reliqua sumo. Problemata doctorum suorum subjecta, unice collimantia, ut majori apparatu ad Philologica se ornent sacris devoti.

vanasque lectiones ne sedulo inquirerem, admonet exigua vitæ mortaliū portio, & non intellecta obrepens senectus) verum ne *Rhodum hic, hic* & *Saltum* clamitet bardocucullus, vola & vestigio probabo, nodosque multos in breviorē mittam gyrum, ut è fimbria de textu judicare possis. fursuris gerras non mordaci vero radam, sed transverso stylo notam culpæ illinam, dum interpretes, qui se ultro obtulere, peritiamque linguæ sanctæ professi sunt, interimque rei, extra ingenii sui vim sitæ, immiscuere, culpā carere nequeant.

Gen. 11, 3. om te volmaken. corrige
door het te volmaken. faciendo non

L 2

ad fa-

Lev. XIX,
14. Apte
caccum non
pones of-
fendicu-
lum.

Nilla res effica-
ciis multitudinem
mouet quā a
superstitio. Cast.

Non quæstio de lana caprina sed verba & voces Criticorum Edilibus, reliqua sumo.

Proble-
mata do-
ctorum
suorum
subjecta,
unice collimantia, ut
majori ap-
paratu ad
Philologica
se ornent
sacris de-
voti.

A. 1618.
incepta a
1637.
Lydæ.

ad faciendum: id est faciens creavit.

Male &
hic Pagni-

c. 11, 5. daer en was geen mensch ge-
weest. dele geweest. xc. 11, 6. maer
een damp was opgegaen. lege nochte
daer en was geen damp opgegaen.
ejusdem furfuris innumera. c. 11, 7.
hadde geformeert. lege ende doe
schiep. c. 111, 6. ad arborem nostram

paulo accuratius. jae een boom die
begeerlijck was om verstandigh te
maken. ad dandum intellectum. pes-
sime. Nec enim. Urim & Thummim
instar in Ephod Aaronis aspicientes
doctiores reddebat. melius Pagni-

Erravit &
hic Fagim.

nus: ad intelligendum. Syriaca &
Vulgata, aspectu delectabile. & Vata-
blus cum Stephano, Vox Hebraea
LEHASKIL hoc loco potius significat
contemplari, debetque sic verti, ad
contemplandum desiderabilis. melius
Ps. xxxvi. §. iv. hy laet nae te verstaen.

Ubi tamen
male Ju-
nius enu-
dire.

„Chald. Onkelos. Et vidit mulier
„quod bona esset ad vescendum & quod
„salutifera esset oculis & delectabilis
„arbor ad intuendum in eam. Gen.

IV, 7.

IV, 7. verhooginge. lege. vergevinge.

Multa in
c. xxxii.

ibidem. ghy sult over hem heerschen.

c. xxxii.

lege. hy heerst. Num. xix, 15. oock

Deutr.

alle open gereetschap, daer geen deck-

male A. Num. xiv

sel op gebonden is. quæ sodes inter-

39. in fine

pretatio! corrige. Oock alle vat daer

geen overstelpent decksel op is. Ita

Onkelos: pocula enim & pyxides

differunt ab ollis. febriculosa eru-

ditionis commata sine fine. Deutr.

xxxii, 5. totum turbatum est. lege.

is by hem bederven? neen. sijner kin-

deren is de faute. ita versio Hispani-

ca Kimchi. Deutr. xxxiii, 3. sy

sullen in het midden tusschen uwe

voeten geset werden. lege. ghy bent

in't midden van haer doorgedaen.

ibid. com. 4. involvatur hoc comma

parenthesi. alias Moses videretur

fuisse Rex in Jeschurun. quod ta-

men in notulis affirmant interpre-

tes. Mosique applicant. o vertigi-

nem! Moses nunquam fuit Rex,

sed Deus fuit Rex ejus populi. com.

6. ejusd. capitis van getale. lege. on-

telbaer.

Ps. lx/iv. lege myn gheest soeche

de soeche myn gheest. Ps. lxxvii/3. myn gheest

plagt (so gant daer ich van liden) diende soeche

na gheest. cxxx deldum end. cxxxvii/5.

soo vergete myn d. so gant. fust. ghefronden

gheest. minne gheest.

in der fust
Deutr. xxxii/35 in fine
lege: in der fust
der soekende
dingen gheest. Ps. 94
wants waerdaer
vanden
Nob tam
ad Ari-
stophanis
quam ad
Cleantis
elucubrat
Lucernam.

Zeph. iii,
15.

X ant. by syn van
niet verstaan door van
delt end son der
van gheest
ontfangen in de woorden

boom by vele wateren. Interpretationum divortia in glossis marginalibus locant, atque & hanc emendationem observant; verum quis Oedipus ex tanta verborum congerie verum genuinumque elicere posset sensum: in ipso textu inseruissent ut Anglici interpretes. Zeph. 11, 2. *eer het beslydt baere (gelijk kaf gaet de dagh voorby. melius: eer het beslydt gebaert werdt, vel potius voor-*

komē, eer de dagh voorby gae als kaf. *delitescunt plura, quæ subactissimus vir ex tempore recensere haud valeret. quam crebro Heere Heere cum verti debeat Heere Godt & de Heere Heere der heyrsharen, lege: de beerscher Heere der heyrsharen. Solæcismis longe plures subodorabitur linguæ S. initiatus. Ego nec dulces Permessidos undas hausi, nec è fonte Hebræo labra prolui, adeoque *Πηγήν* instituere vel serram contentionis reciprocare haud in animum induxi, dum laureolam in isto*

non

non omnia verti

Posint, et propria melius sub voce notantur.

*Excitant veterum altioris cathedra
Præfatos, ut capita calceata, myobabag
multa majori apparati ad Philologica
componant.*

non quæram mustaceo, ne sine spe prædæ morari in scopulo videar. interim

Credite me vobis folium recitare

~~et Stetha.~~ *Sibyllæ*

Ardelionum vitam otiosam emendare volo, ut authenticæ lectioni magis vacent, nocte & die litent sedulo contuli autem omnia cum Sanctis Pagnini Hebræi (miror hunc Leonis x. hortatu, qui Sacras paginas *fabulas* dejerare solebat, indutum ut acuto ingenio doctam versionem meditaretur) accurata interpretatione, & cum iis auctoribus, quos in suffragium vocavi. Magnis hunc encomiis extollunt Erpenius & Sixt. Amama. Versionem ejus *fidam, maxime literalem, singulari judicio atque peritia concinnatam docti fere omnes consentiunt*, ait verfatissimus D. Polus. Verum cum ab impudentioribus Papolatris pro Hæretico exhibitur, ideo ejus versionem in aliis editionibus interpolavit

L 5

Arias

Vacillat
auctoris
auctori-
tas, ita
tamen ut
summi
viri pon-
dere ferta
ac stabili-
lita ma-
neat.

A. 1513.

Dormivit
Job. v. 1.

Arias Montanus. Plura movere possem, ne tamen hæc dissertatio digressionibus tumescat, parcam iis; ita tamen ut immota Triumvirorum vel saltem Dioscurorum, sententia factaque maneat, Codicem Hebræum (integrum licet) turbatum, omnesque interpretationes vitiis squallere. Concludimus itaque benedictionem *Crescite & multiplicamini*, quod palmarium & Achilleum in nos vibrari posset telum, fugitivo loco per incogitantiam Scribarum secundorum vel sequentium esse insertum. *Id ad Propositum*

Questionis
cardo.

§. xx. Tandem subiit mirari, quid parentes omnium primi crepundiis suis fecissent, si nullus earum fuisset usus in innocentia integritatisque statu. Verum enim vero, sepositis Prædestinationis & liberi arbitrii arcanis, nonne potuisset Deus totum hominum genus ex terra procreasse, ut ab iis sicut Angelis tantum glorificaretur. Seraphini & Cherubini, cum humanam assumpse-

rant

rant naturam, etiam hisce membris præditi dicuntur, dum *pedes, indecoras corporis partes*, id est, pudenda & obscœna, ut apud Martialem, alis leguntur velasse, qua forma & nobis depictos exhibet Villalpandus. Potuisset & Deus concubitum immaculatum iis permisisse, ut salva mentis animique virginitate fecissent & peperissent. Nec tamen omnis scrupulus videtur sublatus, ubi legimus Evam coepisse fructum, eumque *comedisse & dedisse* viro. Sed quis adeo in sacris literis peregrinus hospes, qui ignorat prætextata ac nupta verba per *ἡφιμισμὸν* ex-primi. Dare est verbum ex intima Elephantidis cella. Vir concubitum dicitur *dare* apud Moysen, ut apud Paulum mulier *retinere*. Prostibula titulis suis inscribebant *Hebri Kalôn*! clamabantque *date ignominiam* apud Hoseam: *quod pudor vetat eloqui* ait Chaldaeus. Acutus Epigrammatum scriptor mirifice ludit in hac voce.

de

I Cor. XII,
23. Jof.

VII, 20.

Es. VI, 2.

Ezech. XVI,

25. Mart.

LX, Ep. 81.

Gen. III,
6.

L. I. c. 5.
de Prost.
Viter.

Num. v,
20. Rom.
IX, 10.

Hof. IV,
18.

L. II, 25,
49, 56.

L. III,
89. L.
XVII, 74.L. VII, 29.
L. IX, 32.
L. X, 81.

de Galli cujusdam uxore, quæ solebat & mercedem & corpus dare. de Galla deformi, quæ sui copiam dabat, sed non mercedem, & de Phyllide se duobus daturam promittente, de Coelia Batavis Cattisve nota, quæ inclinata quadrupes quatuor pluresque cujusque nationis admitteret equites.

*Das Cattis, das Germanis, das Cælia Dacis,
Nec Cilicum spernis, Cappadocumque thoros.*

Et alibi.

L. XI, 105.

Pædicare negas? dabat hoc Cornelia Graccho.

Observat & hanc vocem amorum Poedagogus

Quæ dant, quæque negant, gaudent tamen esse rogatæ.

C. VIII.

Ita apud Propertium nox data. Petronio pœnas dare. adde Ciceronis effatum de Cæsaris pudicitia in contubernio Nicomedis apud Tranquillum. Martialis memoratus

--- 17078

--- non solet illa

Accipere omnino: quid solet ergo? dare.

Apud Arbitrum nihilominus dandi verbo respondet accipere. Vetui quemquam in hoc diversorio hodie admitti, ut remedium tertianæ sine interpellatione à vobis acciperem.

Ita edere, comedere, devorare, manducare de Re Venerea passim apud Latinos, quæ in unum coadunarunt Val. Acidalius, Doufa ac Gruterus. apud Hebræos & comedere pro adulterari. Prov. c. xx. §. 17. & c. xxx. §. 20. Ita & panis (ut hic fructus) occultus pro Venere furtiva

Ut nec dent oscula raptæ sonum.

Ut autem *frui κατὰ γυναικῶς* de A'φροδίτης arcanis, ita & fructus prouteri liberis ipsaque delectationis patratione & *καρπαλίζεν* fumuntur. aliaque innumera, quorum catalogum texere supersedeo. Fastidium præstat enim quod satiat. de argumentis in aciem ordine eductis satis super-

*Hisson: ad
c. XIV § 10
Hoc solet.*

Prov. IX,
17.

*Psal.
CXXXVII.
§. II. &
CXXXVII.
§. 3. Thv.
II, 20.
Luc. I, 42.*

X o m n e

154 HADRIANI BEVERLANDI
superque actum judico, ita ut arbi-
trariis & cerebrosis sciens parcam
additamentis,

*Ne te forte mea gravis urat sar-
cina chartæ.*

Argumentorum verissimorum ra-
dios non tantum trans vela & tecto-
ria emicare emissitiis bene vasati vi-
debunt oculis, sed & præjudiciorum
velo & fascino dementati, vitæ cur-
riculum non indiligerenter multo-
tiesque pensitantes observabunt,
quo ingeniti sceleris pruritu magis
miselli homunciones catervatim in-
citemur, ita ut confidam problema-
tis nostri causas, non *παρεχρήματα*
nec *πενάσματα* sine ratiocinio & fun-
damine à me prolata exhibilatu-
ros, imo quotquot verum didicere &
sentire & loqui mihi accessuros fa-
cile fidem habeam: nasutis cothur-
natæque cathedræ Præsulibus, pro-
ut sub acumen styli veniebant, hæc
promulsidaria in anticænium ex-
puteo Democriti deprompti. solli-
cita

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 155
cita nihilominus Dupondiorum ob-
stupidorum fræx, quos fricti ciceris
& nucis & scrutorum emptoribus
comparare soleo, ogganniet & con-
cussam per urbem clomitabit, ali-
quid ex Africa monstri: verum nec
lumen cæco, nec sermonem surdo
nec sapientiam bruto propinare
constitui. Me tantum raris & qui-
dem Atticis juvat auribus placere
& probari. Nunquam animum in-
duxi populari auræ placere, nove-
ram enim probrosam esse Majesta-
tem, quæ se populi erroribus tuetur,
noveram funestum dirumque mul-
tis fuisse populi favorem, quem fa-
talem ingeniorum scabiem nuncu-
pare soleo. Amaricum fugitat &
unguentum porcus: nam setigeris
suibus acre venenum est. Plura ha-
bemus in pasceolo, residuaque alia
in penu, verum

Qui bene latuit, bene vixit.
Armenta irritare stultorum est, cum
per impetum cornu feriant, & gra-
vissi.

*Ex Carcu-
lione Ele-
phantem
faciunt
Asinarii
nepotes, &
Mastiges,
quos abire
morbore-
am jubeo.*

*Non im-
peravi ego-
met mihi,
Omnia
assentari.*

*Imbecillia
se lædi
putant se
tanguntur.*

*Verſipel-
lem eſſe
convenit
hominem
pectus cui
ſapit.*

viſſimos eſſe morſus irritatæ neceſſi-
tatis ipſosmet Iſſacharos,

*Curva quibus pullam ſubnectit fi-
bula veſtem*

haud latet. Phariſaicum palliato-
rum mendicabulorum ſupercilium
non pluris facio, quam muſcarum
murmur elephas. Plerique morta-
les ad judicandum juſto pollent ju-
dicio, verum ad dilanianda aliorum
ſcripta omnibus ardet animus. Non
poſſum non præterire inſignem oſci-
tantium quorundam ſtuporem, qui
Literaturam, in jure Antiquitates,
Jus Publicum Politicamque, aliaque
humaniora, tanquam ſtudia infra
pecuniam detrufa, negligunt, in
eorumque cultores atram evomunt
loliginem. proh pudor! vos Me-
dulſæ capita *date alienis recreationi-
bus veniam, ut & veſtris impetrari
poſſitis.* Maxima Sudioſorum pars
amœnitates quærimus, his tamen
magna vitæ pars elabitur male agen-
tibus, maxima nihil agentibus, tota
aliud

aliud agentibus. Aurigandi ſtudio
detinentur & majoribus impenſis
equos canesque ſuos erudiri, Mega-
renſium more, cupiunt quam ſemer.
Sybaritarum cacoëthe perciti bona
dant præſepibus, rotatiles cataſtro-
pharum gyros pariter ac aleatorum
plus ſatis calefaciunt forum. Com-
bibonum collegia, crepitantium fri-
tillorum teſſerarumque competitio-
nes anteferunt exercitiis Academi-
cis.

*O Medici! mediam capitis pertun-
dite venam!*

Stimulantis hujus peccati urtica
præcipue tetigit hoſce Palladis Mi-
nervæque nepotes. Armata Venus
ad Palladem apud Auſonium.

---- *Quid me galeata laceſſis?*

*Vincere ſi poſſum nuda, quid arma
gerens?*

---- *Armatam tu me, temeraria,
temnis*

*Quæ quo te vici tempore, nuda
fui?*

M

Can-

*ritillatio-
quam ſen-
ſum ſex-
tum vocat
J. C. Va-
ninus
Dial. 48.
Studioſos
vexat, quia
calidiſſimi
ſunt &
humidiſ-
ſimi. ait.
ibid. pag.
219.*

i/
Cantant, saltant, ludunt, jubam
quassant simulatam, quasi equi acti
de præsepibus, ut teneræ Cypridis
arē litare possent. Scortillorum blan-
ditiis irretiti, præter propter vitam
vivunt, nec domi nec militiæ sunt.
horum cogitationes intra muros,
domos & templa grassantur, suban-
do caligantes fenestras, cubilia te-
ctaue perrumpunt, idque ut pene
soluta indomitam rabiem sedare
valeant. Eunt huc, hinc illuc, &
cum illuc ventum est, ire illinc lu-
bet. Si domi sint, foris est animus,
sin foris, animus domi est. Vagi
certum haud tenentes præsepe,
confluunt ad Mimos, Sanniones,
lymphatos denique & cerritos. Di-
versiorum pernicies macellique
barathra ubi animam debent, vor-
suramque solvunt, ad studia, quasi
æris alieni emplastra, se conferunt.
Mox receptis cambiis,

Anima
magis est
ubi animat,
quam ubi
animat.

Audentes forsque Venusque ju-
vat.

Tum

8
Tum omnes ferias, præter esuriales,
observant, quæque puella iis facit
ingenium. ex fessa in recentem
subinde transfultant desultorii e-
quam (vos D. Studiosi, pace prolu-
tū dixerim, ipsimet æqui estote
judices)

Una contentum pudeat me vivere
amica

Hoc si crimen erit, crimen amo-
ris erit.

Eja! euge! beate! Sed quis pudor aut
metus aut legum reverentia! Sub
mantelo religionis (cujus obtutu
apud omnes gentes, & etiamnum
apud quascunque sectas, nihil un-
quam vulgarius & impudicis desti-
nationibus vellicandis tutius) ve-
nantur in templo puellas, ubi Ve-
nus vagari & Charites ministrare
diceret. Dira ambitiosæ famis libi-
dine agitati, per cancellos basia
jactant, transeuntium virginum pe-
des diligenter & lente, Theorano
mercatorum mangonum more, con-
fide-

M 2

fide-

130

HADRIANI BEVERLANDI
siderant, manum in obscenum mo-
dum formatam porrigunt Nym-
phis, offerunt & notant domicellas,
earumque latus digitis vellunt, pe-
demque pede tangunt. Cum eorum
caro mellifluo calore & rore fluit,
tum tenero cum Amorum poedago-
go opem implorant faucii:

*Tunc ego te cupiam dominæ teti-
gisse papillas,*

*Et lavam tunicis inseruisse
manum.*

Ipsæque puellæ emissitiis è longin-
quo oculis annunt, nutos confe-
runt loquaces, abduntque blanda
verba notis, melle lepore & sale
compositis, quasi in foro pila ludens
datatim dat se, alii adnurat, alienum
tenet, alique pervellit pedem: quas
furtivas loquacis vultus notas docet
Naso.

*Verba superciliis sine voce loquen-
tia dicam,*

*Verba leges digitis, verba nota-
ta mero.*

Flexæ

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 151

Flexæ harum comæ recreant juve-
num animos, corruscanti rore ri-
gantes genæ tentos reddunt aspe-
ctores. Quibusne densim singulti-
bus, delicata graduum moderatio-
ne glomerantes, intra pectoris la-
rem effantur gannientis Vestalis ef-
fatum?

*Felices nuptæ! moriar nisi nubere
dulce est.*

In hunc enim, unice loquacis vul-
tus & oculorum tremulorum, quasi
priapulibus victitantium, aviditas fi-
nem collimat, ut sponsalia de *Futu-
turo* contrahantur. Quæ cum par-
cos Dei cultores & infrequentes
haud lateant, nihilominus Asurii
onagri, Cybelis alumni, & Sileni
ephippia, larvæ umbratiles, noctur-
ni lemures, cum Timone ringuntur
intra orchestram, meque conviciis
dilacerant, quod prætextatis (O sti-
pites! sunt verba *necessitatis* sca-
pham scapham, ligonem ligonem
Romana simplicitas vocare solet

M 3

& de.

*X Uxoris inuicem dicas, non convendit nri,
Conjugis in gremio mortificanda caro est.*

X ambibaja/

& debet) falaces eorum nequitas
execratus fuerim dictis.

*Scimus inurbanum lepido seponere
dicto.*

Dum æmulari ipsis haud liceat aut
datum est, invident, nullique par-
eunt quam sibi, meque præcipue
portentis mendaciorum nugis lesẽ-
re. Plures interim inveni patronos,
quam Thebæ portas. Et cum homo
ebriatus somno sanari soleat, nonne
rabiem & phreniticum furorem
æquo tollerem animo, cum male-
dicta oratione vulnerari vix soleam,
latratusque minutorum catellorum
securus exaudiam. *Cum pare con-
tendere anceps est, cum superiore fu-
riosum, cum inferiore sordidum, ad-
eoque perferendum & obdurandum.*
Quicquid hisce Lucanicis dixeris,
oleum & operam perdes. *Pace
vestra liceat dixisse, laus mea
(ait Apuleji Asinus) licet & ca-
mas, novi ego quæ sit mater mea.*
Nam è carceribus dimissi cothur-
nata

nata per Academiæ pulpita levi
socco, tanquam canes è Nilo biben-
tes, currunt & abeunt. Ne tamen
ad Agnatos gentilesque essent redu-
cendi, non tantum ad imi, sed nul-
lius subsellii bidental delabuntur
Ixionis hi nepotuli: Tandem
madidas tabernas & fumificas in
culinas migrant, obscenasque per
vitam humili sermone compota-
tiunculas frequentantur.

*Vescatur Siliquis, fruges qui sper-
nit opimos.*

Nulla virtute à vitiis redempti ex-
tramuranea adeunt receptacula, ut
ibidem cum Ambubajis, bustuariis,
Schoeniculis, cetariis, olitoriis &
diobolaribus, quibus nec cophinus,
cimex, lodix, aut nudi grabati su-
pereest sponda, socio motu lumbos
movere possent. hi sunt, qui me bi-
sulca occidunt lingua. Nec enim
ipse eos pipulo defero; verum ipsi
met udis labellis in sceleribus glo-
riantur cum *Procuro*.

Alca
Proferis tunc dæmone fore audieris an non:
Propter sum vobis. It enim Procuro

Legant Pref.
Onagin ad
Amadit. Jovis,
enipit tertia
ditio in Gorma-
nia typis Jovis
bitin

X & Stoa M
Portici

---- *Alea turpis**Turpe & adulterium mediocribus:**hæc eadem illi**Omnia cum faciunt, hilares nitidique vocantur.*

Dantur nihilominus præter Peribomios hos Æmilii Scauri, Encolpii & Catones, qui plebejæ Veneris vocabulis acerbis aures imbui detestantur, & interim eorum virtutes mero incalescunt, vel clanculum tota luce inter foemineas cathedras segniter torpescunt, & in earum gratiam genua prensant, patiuntur se soleâ rubra objurgari, titiombusque pingi, & longa fuligine perfricari sic se totos penicillo, Satyrio tincto, opprimi. Quoties in cymba à Veneris nepotulo, vel extra eam ab Helciario mentio fit de usu formosarum, tam vehementer excandens Socratici cinoedi, ficti Scauri, trepidi Stoicidæ, fucata Laroniæ, alique hypocritæ, ut si quis eos intueatur, diceret aliquos ex Essenis, inter-

rim

rim moribus probi, obscène vivunt.

Sed quid multis ingrata, eaque uni-

cuique, cui emuncta tantisper naris,

nec pepo plane pro corde fuerit,

nota revolve. Pistrinum hoc Lug-

Rapen-
burgh.

dunense, & Hagiensis Sylva, parietibus septa, furiosa Rivalium æmulatione, & libidine opum populata

~~re detritum~~, satis superque docet,~~raporum~~ arva & ~~rapinarum~~ agros

ificiis esse ferruminanda.

*Namque eadem summis pariter
minimisque libido est.*

*Nec melior pedibus silicem quæ
conterit atrum*

*Quam quæ longorum vehitur cer-
vice Syrorum.*

Quid ergo examina Juvenum & Vatum, pavens quasi damula, extimescerem? Quid itaque & Aristarchum aut Zoilum, *κωτερον* Cynulcum aut Orbilium, Vallam aut Ithyphallicum Scioppium aut Robortellum vererer? Luctentur quicquid velint dementes. Facilius est *μαρμείδαν*

N

quam

*Hos animi in cordis in digne cæcos
Sensiant motus orientis & austru.*

156 HADRIANI BEVERLANDI
quam μιμείδω. Fateor & purpu-
reum ostrum honestiorem aut tur-
piorem quemvis facere: verum e-
nim vero, plerumque Vitellii ac
Caninii Galli & L. Bestiæ nasciscun-
tur Caligulam patronum, qui cor-
ruptis suffragiis vel ambitu evehun-
tur ad sublime Puteal, interque ipsa
Decurionum subsellia, cum Apuleji
asino, munera subeunt. O Domine
libera me ab iis, qui unicum per vi-
tam legere codicem, iisque me sub-
duc judicibus, qui pede quam con-
silio proprio succenturiantur affec-
tori: tum nec Momum nec Mimum,
Heraclitum, aut Democritum, Ar-
gum aut Briarëum verebor, nec
enim,

Qui adeo
decoris
fuit, ut
equum
suum Con-
sulem P.
R. desi-
gnaret a-
pud Tran-
quil.

*Falsus honor juvat, aut mendax
infamia terret.*

Vos interim Initiati, dilecti, amici
ac fautores quibus solis rationem
otii mei reddere volui, (non ut de-
cempedâ tumidum Antimachum
aut Colophonium Didymum, sed
lineam

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 157
lineam xx. punctis coadunatam, &
si velitis calcem sine arena, acetabu-
lo metimini) utpote Deliaci pallida
ora uncasque execrantes manus,
non læva sed æqua cogitate mente,
me hæc omnia, quæ liquere vix di-
cetis, sic *arbitrari*. Nolo enim

*ὑπερφρονεῖν παρ' ὁδὸν φρονεῖν. Quia, mi Jacobo,
inipista, infasta, vitiosa dirave d'istoris,
inrita, infecta nec dicta sunt.
Nam volo, iudicio stultitiae cadat q' tunc.*

Πολλάκι καὶ κήπερ ὁ ἀνὴρ μάλα

καίερον εἶπεν.

Tantum!

Explicit.

N 2

PIA

PIA MEDITATIO

Cum propria conscientia contra mundi illecebras Theſſalarum Magarum fascinationibus venenoſiores.

*Tu qui ſes,
Te ipſum
interroga,
nec con-
ſcientiam
neglige.*

Cum autem ingenti huius morbi impetum ter quaterque revolvere, inopia ſit, placidi autem nefas virus perpendere & noſce magna ſalutis noſtræ ſit portio; ideo flexo humi genu, meroque pede à vitæ ſalutiſque auctore flagitemus, ut occultum & imperſcrutabile hoc peccatum declinandi mentem, ad cognitionem veritatis & propriæ confeſſionis teſtimonium intelligentem ducat. In faciem procidamus atque in terram proſternamus, & geniculis per perpetuum vitæ Sabbathum,

PRECES

bathum, adoramus Chriſtum, ut mentem armatam doceat pellere mundi illecebras, utque divina regenerationis gratiâ in nobis miſeris ſcintillas antiquæ eruginis ſuffocet Spiritus S. deprecamur. Cum Dominicum lætitiæ diem agimus Stationarii, erecto corpore & capite humiliter modeſteque inclinato puras manus explicemus, elevamus, & cum modeſtia & humilitate eas ad cœlos attollamus, nec ſine reverentia ad Orientem & altaria irrumpamus, ne magis ad Divinæ iræ phiolas exacerbandas quam placandas in Proſeuchis concurriffe videamur. Non autem cum Auguſtino magis ſatiatam quam

P R E C E S.

extinctam petamus voluptatem; sed cum D. Paulo, ut stimulos enervet, corpusque dormet, & *δρόμεον ἐκπένδουσιν* imperitari dignetur perennis ille castitatis fons. Agedum ne cum Saule desperemus, sed cum Petro flentes veniam imploremus: nec cum Caino è conspectu Dei aufugiamus, sed pudore suffusi cum Magdalena post *Ἰησοῦ* (ad cuius personæ nobilissimæ memoriam caput flectamus) Christi terga, iudicem equidem, sed & patronum nostrum invocamus: denique cum Zachæo publicano ac Prudentio Clementi antea actæ protervitatis & petulantis lasciviæ pudeat pigeatque. *commissa* pia-

P R E C E S.

piacula nec in seram noctem differamus, verum de novo cum Jobo pactum cum oculis *ῥιτίλαντι βῶσι*, nostris ineamus, ne per diem *animi tripiditatem* incurramus in tenebras, & quotidianarum illecebrarum *πονημάτων* tot *μαθήματα* consideremus. Ipsa turpis rei cupiditas pro actione damnetur, ne dum ad immunda properamus immundi simus. hiantes oculos, ne in omnia luxuriæ vitia nos præcipitent, claudamus. Curent sedulo denique ~~puella~~ *Catablopa* ne oculi aliorum per earum lumina *πα- X marida, fomi =* trantia, furtivos meditantiæ *αδωρῶν τῆς καρπῆς* amores, ad intima præcordia delabantur. Quæ ut unicuique nostrum largiatur Verticordius Deus, propitius peto. N 4 Cle-

P R E C E S.

n/ Clementissime Pater, cum tuo beneficio in lucem sim editus, & per te in hospitium hujus mundi intraverim, quaeso humiliter ubertim flens, ut fortunæ salo quassus recumbam sub protectionis tuæ tegmine securus. Da mihi intellectum, Abapater, & scrutabor legem tuam, ut eam in intimis cordis penetralibus custodiam, ne intus adulter pernorescat. hoc peccatum, in quo conceptus, natus & adultus sum, ut suffoces flagito. nudus humi infans jacui, indigus omni vitæ auxilio, tu benigne Deus per misericordiam tuam hucusque me aura vesci voluisti, & à ventre matris meæ dixisti meos. Largire mihi in hoc mobili transitorioque momento cor mundum, mentemque non alienæ pud-

P R E C E S.

pudicitiae sollicitatricem, sed ornatricem meam. Ne genti malevoli me esse pudicum & falsis mordear opprobriis, tu interim sis maneatque inviolabile meum asylum ac turris, ut illibati floris larem sancte gubernem. Mens mea equidem tabida, pectus illuvie scabrum & ingenito peccato saginatum à facie iræ tuæ; verum per satisfactionem castissimi filii tui, & sponsi nostri, & per Spiritus Sancti operationem sana me,

Molle meum levibus cor est violabile telis

crucifige itaque Castissime sponse pectus telis cupidineis haud expugnabile. Misericordiam tuam, Pater, deprecor, reminiscere sodes *mihi* ~~misericordiae tuæ~~, delicta autem lubricæ juventutis ne memineris. *Pat. &c.*

N S

~~mihi~~

*Mi Deus propiti
esto mihi peccatori.*

PRECES.

~~miserere~~ Deus. Da ut etas dum
florescit, peccata senescant, cave-
am mihi ab hoc lubrico & fervido
juvenilis etatis gyro, nec fidam
caduco viridioris corporis flori, nec
vernanti sanguini libido adhareat.
Indue me cilicio, asperge me hyssopo,
quo anima albescat. Orna me clypeo
contra Sathanam, carnem & mun-
dum, nec non Sirenum scopulos puel-
larumque officinas, ut victoriam
Lernae *paludis* *gigantum* omnium maximam, hoc naturale
vitium domuisse, obtineam, utque
primum virtutum esse honorem se-
dulo perpendam, hoc vitium su-
gere. Prochyta Suburra propo-
nam, mens lasciviae flabris intumes-
cens detumescat. Intret postulatio in
conspectum tuum, Deus, depreca-
tionem exaudi, flectant te vota mea.
hec

PRECES.

hec mihi faxis munera, Sancte Deus:
Me liberares ab odio, sodes, vatiniانو
Theologastrorum, quorum lingue
acumen magis, quam acies gladii
formidanda, ab indoctis prævari-
catoribus, qui acuerunt linguas suas
sicut serpentes: execrandam quo-
rundam hypocrisis larvam ore ro-
tundo puraque manu detegam in
majorem nominis tui gloriam no-
stræque salutis edificationem: con-
tra & injustos judices Terentianos-
que Phormiones, qui sibi semitam non
sapiunt, & alteri monstrant viam
& leges præscribunt me protege, ne
in judicii loco impietas, & in justi-
tiæ tribunali iniquitas regnet. Vir-
tute irrumpam iniquitates, neque
extimescam faciem potentis, sem-
perque intelligam injustitiam esse ac-
quisi-

P R E C E S.

quisitionem mortis, in quam sug-
gere mihi tela. Da judicium
tuum Principi, & ejus filio justi-
tiam tuam, ut judicet incorruptus,
comprimat corda felle & acerbo
aceto percita, studiisque humanio-
ribus faveat. Sis tu, omnipotens
Deus, clypeus in trucem hostem, ca-
ligine obsessum, porrectus, injurias
mihi à loquacibus rabulis, vultu-
ribusque togatis, Sycophantisque vi-
bratas penes te ultorem deponam:
Tu satis idoneus patientiæ seque-
ster: si damnum infligatur restitu-
tor sis, si dolorem medicus per &
propter Paracletum nostrum Jesum
Christum.

Precamur sine intermissione &

F I N E.

O P I.

O P I S T H O G R A P H U M,

In ima cera

E R R A T A,

Me invito ~~incepta~~, complectens: quæ sic
verso stylo illinere, & liturâ emen-
dare poterit Lector.

quæ irrep-
tione

Pag.	Errata.	corrigen- da.
Dedic.	tota orbe.	toto orbe.
Epist.	presbyteri	presbyteri.
Pag. 2.	glorificarentur glorificarent. ?	
	alopecibus vel <i>simavis</i> Lycicis.	
3.	Epicarmus	Epicharmus Siculus.
6.	velle	velle.
8.	o	oi.
	<i>παῖδες</i>	<i>παῖδες</i> .
	E' nē	E' nē.
10.	Been	Beri.
11.	<i>ἀναγκαῖον</i>	<i>ἀναγκαῖον</i> .
12.	religebant	religabant.
36.	lubricant	lubricat.
	<i>in quibusd.</i>	
60.	massa	massa.
65.	<i>in margine</i> Fructricibus	Fricticibus.
72.	lava	lena.
91.	Leprosus	Leprosum.
117.	<i>bis</i> invaserit, delendum itaque.	
126.	<i>in marg.</i> Josu.	Jesu.
131.	Hierochoninus	Hierochontinus.
139.	<i>in marg.</i> fratres	Fratres.
148.	poslent	poslent.
152.	phreniticum	phreneticum.
153.	frequentantur	frequentant.
154.	perfici	perficari.
	excaudent	excalescunt.
149.	recententem	recentem.

Sed

r/
a/
Sed limites pro ratione æquoris papyraci
figere cogor, adeoque plura, quæ addi &
mutari possent, monere plena interdicat libri
margo. Initiati orandi vel exorandi mihi, ut
tralatitii meminiscantur effati: *Omnium habere memoriam & in nullo aberrare non esse mortalis constantia, sed infallibilis Divinitatis:* qui si sphalmata mea, crudo ingenio protrusa, amice commonefecerint, me gratum invenient clientem: cum omnes mortales, immortalitate licet dignos, errasse sciam. Homines sumus, omnesque deceptionis gustamus latices: minutiora itaque candidi Lectoris humanitati commissa sunt. Stolidissimi syllabarum aucupes pariter ac morosi Cuminisectores, qui demersos ad quodcunque rodent unguis caputque scalpent, sciant humanum esse errare, audiantque acuti Hispani patrocinium:

Non meus est error, nocuit Librarius illis.

FLACCUS.

Virtus repulsa nescia sordida

Intaminatis fulget honoribus

Nec sumit aut ponit secures

Arbitrio popularis aura.

ندا nimium festinanter paria.

35	<i>Legito arborem</i>
101	<i>esset</i>
104	<i>liberationem</i>
106	<i>cedisset</i>
108	<i>pertinaciter</i>
150	<i>compositis.</i>
	<i>dat se Ambubaja</i>
155	<i>detrita</i>
<i>Præc.</i>	<i>adoremus</i>
<i>In Errat.</i>	<i>glorificarent</i>

